

( Το παρακάτω Πρακτικό δεν αποτελεί το τελικό κείμενο, διότι εκκρεμούν ορθογραφικές, συντακτικές και νομοτεχνικές παρατηρήσεις )

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΨΔ΄

Πέμπτη 8 Μαρτίου 2007

-----

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαρτίου 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.41΄ συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ΄ Αντιπροέδρου αυτής κ. ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση, αφού πρώτα ευχηθώ για τη σημερινή γιορτή της γυναίκας Χρόνια Πολλά στις κυρίες, αλλά και στις κοπέλες της Στενογραφικής Υπηρεσίας, οι οποίες χθες και προχθές ξενύχτησαν μαζί μας, αφού η συνεδρίαση τελείωσε στις 02.00΄. Να ευχαριστήσω, επίσης, και όλο το προσωπικό της Βουλής.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κυρία Τόνια Αντωνίου, Βουλευτή Φθιώτιδας τα εξής:

Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. Γεώργιος Σούρλας κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος των Απανταχού Ευρισκομένων και Καταγομένων εκ Φυλακής Αλμυρού Μαγνησίας «Ο ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ» ζητεί την αξιοποίηση του σπηλαίου της Φυλακής Αλμυρού Μαγνησίας.

Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Στρατάκης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Στήριξης Ασθενών που πάσχουν από νεοπλασματική νόσο «ΕΥ-ΖΩ με καρκίνο» ζητεί να συνεχιστεί η δωρεάν χορήγηση των φαρμάκων στους καρκινοπαθείς.

Οι Βουλευτές κ.κ. Δημήτριος Τσιόγκας και Νικόλαος Χοτζής κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδομών και Συναφών Επαγγελματιών Νομού Λάρισας ζητεί την επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς προϋποθέσεις κ.λπ.

Η Βουλευτής Χίου κ. Ελπίδα Τσουρή κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών Χίου ζητεί την προσαύξηση του επιδόματος που λαμβάνουν οι μηχανικοί που υπηρετούν στις νησιωτικές παραμεθόριες περιοχές.

Ο Βουλευτής Σερρών κ. Αριστείδης Μουσιώνης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κτηνοτρόφων Βισαλτίας Σερρών ζητεί τη λήψη μέτρων στήριξης του κλάδου της κτηνοτροφίας.)

(XF)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 9 Μαρτίου 2007.

«Α. Επικαιρες Ερωτήσεις πρώτου κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 384/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ολοκλήρωση των μελετών για το οδικό τμήμα Ριζόμυλος-Πύλος του Νομού Μεσσηνίας.

2. Η με αριθμό 388/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Ελπίδας Παντελάκη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με την ακτοπολιτική σύνδεση της νήσου των Αντικυθήρων κ.λπ.

Β. Επικαιρες Ερωτήσεις δεύτερου κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 391/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μαγκριώτη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης σχετικά με τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης κ.λπ.

2. Η με αριθμό 389/6.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την παραγωγή βιοκαυσίμων από τις ενεργειακές καλλιέργειες κ.λπ.»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επικαιρες Ερωτήσεις πρώτου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 383/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Λαμπείας Νομού Ηλείας κ.λπ.

Συγκεκριμένα η ερώτηση έχει ως εξής:

«Κύριε Υπουργέ, η κωμόπολη Λαμπεία (Δίβρη), έδρα του Δήμου Λαμπείας, βρίσκεται στην καρδιά της πλέον ορεινής Ηλείας, αλλά και της ευρύτερης ορεινής περιοχής Αρκαδίας και Αχαΐας (περίπου τριάντα χωριά). Βρίσκεται δε στο μέσον του πολυσύχναστου εθνικού δρόμου 111 Πάτρα-Τρίπολη στον οποίο συχνότατα γίνονται τροχαία ατυχήματα. Η περιοχή στερείται στοιχειώδους υγειονομικής υποστήριξης δεδομένου ότι το πλησιέστερο Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου απέχει 40 χιλιόμετρα και από το ορεινότερο χωριό 61 χιλιόμετρα. Οι κάτοικοι της περιοχής το επισκέπτονται σπανιότητα για καμία συνταγή για να μην πω καθόλου αφού προτιμούν να πάνε κατευθείαν στην Πάτρα, τον Πύργο ή την Τρίπολη.

Οι προσπάθειες όλων των συλλογικών φορέων της περιοχής και των κατοίκων ήταν να μετατραπεί το υπάρχον περιφερειακό ιατρείο σε Κέντρο Υγείας για την αποτελεσματικότερη περίθαλψη των κατοίκων. Δεδομένου ότι υπάρχει έτοιμο εξαιρετικό κτίριο, του πρώην υγειονομικού σταθμού, 200 τετραγωνικών μέτρων με 6 κρεβάτια βραχείας νοσηλείας και εξοπλισμό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα και ικανοποιητικά ως Κέντρο Υγείας με μηδέν κόστος υποδομών κανένα δεν περίμενε τις τελευταίες εξελίξεις.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, με μια ακατανόητη απόφασή σας μετατρέψατε το περιφερειακό ιατρείο Λαμπείας σε άγονο ρίχνοντας σε μεγάλη απόγνωση τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Δεν είναι τυχαίο δε ότι σε όλες οι χωροταξικές μελέτες και δύο πρώην Υπουργοί Υγείας προέβλεπαν Κέντρο Υγείας στη Λαμπεία.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάστε κύριε Υπουργέ:

1. Τι άμεσα μέτρα πρόκειται να πάρετε έτσι ώστε να λειτουργήσει στο κτίριο του Υγειονομικού Σταθμού το Κέντρο Υγείας Λαμπείας;

2. Πως πρόκειται να πάρετε πίσω την ακατανόητη απόφασή σας που χαρακτηρίζει το Περιφερειακό Ιατρείο άγονο;»

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Γιαννόπουλος για τρία λεπτά.

(BA)

(XF)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά ο φίλος μου συνάδελφος κ. Γεωργακόπουλος δεν θα έχει ενημερωθεί σωστά. Το δεύτερο σκέλος της ερώτησης αναφέρει «η ακατανόητη απόφασή σας που χαρακτηρίζει το περιφερειακό ιατρείο ως άγονο». Εμείς δεν έχουμε πάρει τέτοια απόφαση ακατανόητως να χαρακτηρίσουμε το κέντρο υγείας ως άγονο. Έχουν χαρακτηριστεί με το Π.Δ. του 1987 διάφορες περιοχές ως «άγονες και προβληματικές Β΄ κατηγορίας», όπως ο Νομός Ηλείας, ο Πύργος, η Αμαλιάδα, η Κρέσταινα, το Σιμόπουλο, η Γαστούνη, ο Βάρδας, που από αυτό το χαρακτηρισμό απολαμβάνουν ορισμένων προνομίων, να το χαρακτηρίσω έτσι και θα γίνω πιο επεξηγηματικός.

Στις 10.2.2005 η διευθύντρια του Κέντρου Υγείας Σιμόπουλου κα Καραθανάση κάνει ένα έγγραφο προς το Υπουργείο, για να χαρακτηρίσουμε το ιατρείο Λαμπείας σε Άγονο τύπου Α΄ πολυδύναμο. Και αυτό, γιατί; Διότι με το χαρακτηρισμό ως Άγονο Α΄ ή Β΄ οι γιατροί που πηγαίνουν εκεί -και γίνονται ελκυστικά αυτά τα ιατρεία- και υπηρετούν, κάνουν την υπηρεσία υπαίθρου, έχουν και προσαύξηση του μισθού τους, όπως επίσης και μεγαλύτερο αριθμό ημερών εκπαιδευτικής άδειας. Και το μεγαλύτερο ευεργέτημα στην υπόθεση αυτή είναι ότι μπορούν αμέσως με το που θα πάρουν τη θέση ενός αγροτικού ιατρείου που έχει χαρακτηριστεί Άγονο Α΄ ή Β΄ να υποβάλλουν αίτηση για έναρξη ειδικότητας. Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να προταχθούν άλλων συναδέλφων τους που δεν έχουν πάρει άγονο ιατρείο και θα πρέπει να εξαντλήσουν πρώτα το χρονικό διάστημα της θητείας υπαίθρου και μετά να υποβάλλουν αίτηση για έναρξη ειδικότητας. Δηλαδή βρίσκονται κερδισμένοι με διαφορά φάσεως δεκαπέντε μηνών. Αυτός είναι και ο λόγος που τα Άγονα ιατρεία Α΄ ή Β΄ γίνονται

περισσότερο ελκυστικά και γι' αυτό υπάρχει και η μεγάλη προτίμηση στα ιατρεία αυτά, για να έχουν τη δυνατότητα έναρξης ειδικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ κύριε Υφυπουργέ.

Ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η απάντηση του κυρίου Υφυπουργού ήταν άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Εγώ ρωτώ συγκεκριμένα γιατί το ιατρείο που είναι στη Δίβρη δεν μετατρέπεται σε κέντρο υγείας. Αν δείτε το χάρτη, κύριε Υφυπουργέ, θα δείτε πόσο επείγον και αναγκαίο είναι να χωροθετηθεί και να αναπτυχθεί ένα κέντρο υγείας στη Δίβρη Λαμπείας. Είναι στο μέσον πραγματικά της πλέον ορεινής Ηλείας-Αρκαδίας-Αχαΐας και θα εξυπηρετήσει τριάντα χωριά, τα οποία δεν καταφεύγουν στο υπάρχον κέντρο υγείας Σιμόπουλου διότι απέχει, όπως σας γράφω, σαράντα χιλιόμετρα και εξήντα ένα χιλιόμετρα από το ορεινό χωριό. Και αντί να μου απαντήσετε γιατί δεν κάνετε το κέντρο υγείας, μου λέτε τα μόρια που θα παίρνουν οι αγροτικοί ιατροί για να πάνε να κάνουν την ειδικότητά τους, όταν είναι πιο ελκυστικό να πάνε εκεί και έτσι υποχρεώνεται η υγειονομική υποχρέωση που έχει το κράτος απέναντι σ' αυτούς τους κατοίκους. Λυπάμαι ειλικρινά. Πρέπει κάποια στιγμή να γίνει κέντρο υγείας στη Δίβρη. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια δέκα κέντρα υγείας σε όλη την Ελλάδα. Κάντε και εσείς πέντε, δεν χάλασε ο κόσμος. Στείλτε δύο γιατρούς με ειδικότητα, μία μαία, μία νοσοκόμα, αλλά όχι με έναν αγροτικό γιατρό που πάει εξαναγκαστικά για να πάρει μόρια για την ειδικότητά του, ο οποίος ουσιαστικά κάνει τις εφημερίες στο Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου, σαράντα χιλιόμετρα μακριά.

(PM)

(1BA)

Δηλαδή από το μεσημέρι, από τη μία η ώρα και μετά δεν υπάρχει καμία υγειονομική περίθαλψη στην περιοχή. Σας λέω ότι η κατάσταση είναι τραγική. Εγώ ξέρω πολύ καλά την περιοχή, πρόσφατα την επισκέφθηκα και διαπίστωσα πολλαπλώς μάλιστα ότι η κατάσταση έχει χειροτερεύσει τα τελευταία χρόνια κατά έναν πολύ βάνουσο τρόπο. Κάντε κάτι. Πραγματικά για το θέμα της υγείας όπως εξελίσσεται στο νομό Ηλείας είναι τραγική η κατάσταση και ιδιαίτερα στη Δίβρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, επειδή αυτήν την περιοχή την ξέρω από πολύ παλιά, όταν ήταν χωμάτινη η διαδρομή στη Δίβρη και όταν ήταν η 111, ξέρω ακριβώς πού είναι και το κέντρο υγείας και δεν το έχω μελετήσει κάνοντας ανάλυση χάρτου.

Θα σας έλεγα το εξής: Είπατε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια κέντρα υγείας. Καλά έκανε. Επειδή λοιπόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε διακόσια κέντρα, πρέπει εμείς να κάνουμε ισάριθμα τα οποία να μην έχουν καμία λειτουργική συνέχεια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να συμπληρώσετε τα κενά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επειδή είπατε «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε», επειδή εγώ θέλω να αγαπιόμαστε θα σας πω το εξής: Κέντρο υγείας στην περιοχή δεν πρόκειται να γίνει. Θα γίνει όμως πολυδύναμο ιατρείο το οποίο θα είναι και εφημεριακό κέντρο και χαιρόμαι γιατί κάνατε την ερώτηση αυτή για να σας δοθεί...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε, κύριε Υπουργέ; Πείτε μας συγκεκριμένα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λίαν προσεχώς διότι όπως ξέρετε –ήσασταν στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας- πρέπει να συνυπογραφεί. Από μας είναι πολύ εύκολη η πράξη που φεύγει διότι θα έλεγα ότι είναι γραφειοκρατικής σημασίας, αφού βέβαια τεκμηριώνουμε και τεκμηριώνεται και από τα δεδομένα που έχουμε αλλά και εσείς αναφέρετε στην ερώτηση. Έχουμε μία δυσπρόσιτη περιοχή στον ηπειρωτικό κορμό που είναι ορεινή, μακράν νοσοκομειακών κέντρων 40, 60 χιλιόμετρα. Σας είπα ότι ξέρω καλά την περιοχή. Θα συνυπογράψει και ο συναρμόδιός μας Υφυπουργός, ο κ. Δούκας, διότι θέλει μία επιπλέον δαπάνη.

Σας λέω το εξής: Θα γίνει πολυδύναμο εφημεριακό κέντρο, θα έχει δηλαδή τρεις γιατρούς και πλέον για να μπορούν έτσι οι συμπολίτες σας, οι συνάνθρωποί μας να έχουν ασφάλεια στο χώρο διαμονής τους και να μη ζουν εν ανασφάλεια λόγω του ότι –το αναγνωρίζω- δεν υπάρχει μετά το μεσημέρι γιατρός γιατί εφημερεύει στο κέντρο υγείας Σιμόπουλου.

Αυτή ακριβώς είναι η απάντηση την οποία θα ήθελα, κύριε συνάδελφε, να παρακολουθήσετε και εντός διμήνου θα έχετε το αποτέλεσμα του πολυδύναμου ιατρείου στην περιοχή Λαμπείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ευτυχώς που είπατε το «εντός διμήνου» γιατί το «λίαν προσεχώς» μπορεί να είναι σε τρία-τέσσερα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα συζητηθεί η με αριθμό 381/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος...

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν έχετε το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είμαι εδώ και πρέπει να μας ενημερώσετε για το τι συμβαίνει, γιατί δεν είναι εδώ το Υπουργείο Οικονομικών. Εγώ σήμερα έχω επίκαιρη ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήλθε η σειρά της επίκαιρης ερώτησής σας; Όχι.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 381/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίου Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχετικά με τη χρηματοδότηση από τον κρατικό Προϋπολογισμό του τομέα ψυχικής υγείας κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις βρίσκονται οι εργαζόμενοι στις δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης Μακεδονίας-Θράκης λόγω του ότι είναι απλήρωτοι περίπου έξι μήνες.

Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνει με τον πιο δραματικό τρόπο τα τραγικά και επικίνδυνα αποτελέσματα που έχει για ασθενείς και εργαζόμενους στον τομέα της ψυχικής υγείας η ακολούθησή τους από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολιτική της μείωσης των κοινωνικών δαπανών και της παράδοσης και αυτών των τόσο ευαίσθητων τομέων σε ιδιώτες.

Επειδή η κατάσταση αυτή παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των εργαζομένων έχει επιπτώσεις στις παρεχόμενες προς τους ασθενείς υπηρεσίες και επειδή υπεύθυνη για να δώσει λύση είναι η Κυβέρνηση, ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τι μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση ώστε να καταβληθούν άμεσα όλα τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους και να εξασφαλιστεί η τακτική μισθοδοσία τους απευθείας από το Δημόσιο χωρίς τη μεσολάβηση διαφόρων εργοδοτών;

Θα προχωρήσει η Κυβέρνηση άμεσα στην ανάληψη της ευθύνης λειτουργίας από το Δημόσιο, με πλήρη και επαρκή χρηματοδότηση από τον κρατικό Προϋπολογισμό του τομέα ψυχικής υγείας για να σταματήσει η δράση των ιδιωτών (επιχειρηματιών και Μη κυβερνητικών Οργανώσεων) που μοναδικό στόχο έχουν το κέρδος;».

Ο κ. Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι στο πρόγραμμα ψυχικής υγείας έχουν γίνει βήματα μπροστά και αυτό διότι η επιστημονική διεθνής κοινότητα των ψυχιάτρων είδε ένα νέο μοντέλο όσον αφορά την αντιμετώπιση των ατόμων αυτών που επί τόσα χρόνια πάσχουν από διάφορα ψυχικά νοσήματα, δηλαδή να φύγουμε από τα μοντέλα των μεγάλων νοσοκομείων και κέντρων ψυχικών παθήσεων που δημιουργούσαν και μία «γκετοποιημένη» κατάσταση με τα προβλήματα που είχε και η πατρίδα μας και να φθάσουμε σε μικρότερες δομές που να είναι ανθρώπινες, με μία στελέχωση πολλών ειδικοτήτων για να απολαμβάνουν των υπηρεσιών της κοινωνικής θαλπωρής και παράλληλα των ιατρικών υπηρεσιών.

(BS)

1PM

Αυτό ήταν και το νόημα κιάλας της δημιουργίας αυτών των μονάδων. Μονάδες οι οποίες μπορούσαν να αναπτυχθούν ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου από τα νοσηλευτικά ιδρύματα ή από μονάδες οι οποίες είχαν τον ιδιωτικό χαρακτήρα από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Αναγνωρίζω βέβαια ότι στην δική σας σκέψη, αντίληψη, θεώρηση δεν βλέπετε τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Εύλογα. Δεν μπορώ να κάνω καμιά ιδιαίτερη αναφορά πάνω σ' αυτό. Έχετε και εσείς την αγωνία για το τι γίνεται με τους εργαζομένους; πληρώνονται, δεν πληρώνονται, καταβάλλονται οι εισφορές, ποια είναι η τύχη τους ενδεχομένως. Εύλογα κάνετε αυτή την ωραία ερώτηση

Ερχόμαστε λοιπόν να αναπτύξουμε ότι όταν έγινε το πρόγραμμα «ΨΥΧΑΡΓΩ» η καινούρια δομή στην ψυχική υγεία οι δομές αυτές επί 18 μήνες ήταν χρηματοδοτούμενες από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά την λήξη του 18μήνου οι δομές αυτές είτε ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου είτε ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έμπαιναν ακριβώς στον κρατικό προϋπολογισμό. Γι' αυτό κιάλας τα κονδύλια αν τα δείτε 2004-2005-2006 είναι διαρκώς αυξανόμενα. Το 2004 είχαμε ένα ποσό της τάξεως των 17 εκατομμυρίων, το 2005 ήταν της τάξεως των 33.867.000 ευρώ και το 2006 ήταν 43 εκατομμύρια. Για το 2007 ήδη το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έχει με απόφασή του ρυθμίσει τη δυνατότητα στον κωδικό 2544 προσαύξηση κατά 50% για να υπάρχει μια απρόσκοπτη χρηματοδότηση όλων αυτών των δομών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο για δυο λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρούμε ότι είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα αυτό που συζητάμε. Και δεν είναι μόνο ότι είναι απλήρωτοι οι εργαζόμενοι και οι υπηρεσίες προς τους συμπολίτες μας που χρειάζονται την ενίσχυση. Θέλω να πω όμως ότι το κάθε σύστημα που εφαρμόζεται από την ίδια τη ζωή επιβεβαιώνεται ή απορρίπτεται. Και αυτό το σύστημα από την ίδια τη ζωή, κύριε Υπουργέ –και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά– έχει απορριφθεί. Έχει απορριφθεί γιατί οι παρεχόμενες υπηρεσίες συνεχώς υποβαθμίζονται. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς.

Έχω και ένα έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Τρικάλων Διεύθυνση Υγείας που πραγματικά επισημαίνει σε τι κατάσταση έχει φτάσει αυτό το σύστημα και ζητάει να γίνει κάποια συνάντηση με τα ιδιωτικά ψυχιατρεία γιατί βλέπει ότι καταρρέει το σύστημα και ότι οι συμπολίτες μας αυτοί θα οδηγηθούν ιδίως στα ιδιωτικά ψυχιατρεία γιατί τα δημόσια είναι σε μια απαράδεκτη κατάσταση. Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό. Παραμένουν όμως απλήρωτοι εδώ και πέντε μήνες απ' ό,τι μας έχουν πει. Σας έχουν δώσει το σχετικό υπόμνημά τους. Και αυτό έχει συνέπειες και στους ασθενείς. Γιατί ξέρετε ο ίδιος ο ιδιώτης έχει τους ξενώνες, έχει τα οικοτροφεία, κύριε Πρόεδρε, έχει και την σίτιση. Και από ό,τι μας είπαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που δουλεύουν εκεί μέσα επί 10 μέρες πλιγούρι τους ταιΐζουν. Δεν είναι άσχημο το πλιγούρι. Όμως καταλαβαίνετε σε τι κατάσταση έχει φτάσει αυτό το σύστημα που καταρρέει.

Δεν είναι τυχαίο ότι επιμένουμε ότι πρέπει να είναι κάτω από τον απόλυτο δημόσιο έλεγχο η παρεχόμενη υπηρεσία ψυχικής υγιεινής γι' αυτούς τους συγκεκριμένους συμπολίτες μας. Θα πρέπει να υπάρχει όλη εκείνη η υποδομή από το δημόσιο, ξενώνες, οικοτροφεία, τα πάντα και η αποκατάστασή τους στην κοινωνία μέσα από εύρεση εργασίας όπου θα έχει την ευθύνη το δημόσιο και η εκάστοτε κυβέρνηση. Έτσι βοηθάς αυτούς τους συμπολίτες.

(SX)

Κύριε Υπουργέ, έχω εδώ την απάντηση που μας δώσατε τον Ιούνιο του 2006.

Για το 2006, κύριε Πρόεδρε, είναι ελλειμματικός ο προϋπολογισμός κατά 34.000.000 ευρώ. Ακόμα δεν δώσατε τα κονδύλια. Έτσι, αυτό το σύστημα θα είναι ελλειμματικότατο και μέσα στο 2007. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι, δεν αναγνωρίζουμε το δίκαιο αίτημά τους και το ρόλο τους και βέβαια οι υπηρεσίες προς τους ψυχικά ασθενείς δεν θα είναι αυτές που πρέπει.

Σας χτυπάμε λοιπόν τον κώδωνα του κινδύνου, γιατί πραγματικά πρέπει να δούμε και να συζητήσουμε για να γίνει η επιστροφή στο δημόσιο κάτω από τον απόλυτο δημόσιο έλεγχο με ψυχιατρεία και ξενώνες, οικοτροφεία και όλα αυτά που σας είπα προηγουμένως, τα οποία θα είναι κάτω από το δημόσιο έλεγχο. Διαφορετικά, δώστε μας μια συγκεκριμένη απάντηση: Πότε θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι και τι θα γίνει με τους ασθενείς;

Κύριε Πρόεδρε, σ' αυτό που είπατε για τη σημερινή ημέρα, εμείς θεωρούμε ότι δεν αξίζουν μόνο τα Χρόνια Πολλά οι γυναίκες. Πρέπει να επενθυμίσουμε ότι είναι ημέρα τιμής για τη γυναίκα και μάλιστα για τους πολύχρονους αγώνες που έδωσε να αναγνωρισθεί ο ιδιαίτερος ρόλος της. Αυτοί οι αγώνες συνεχίζονται μάλιστα με αμείωτη ένταση, γιατί εξίσωση και δικαιοσύνη δεν έχει επέλθει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τζέκη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος για δύο λεπτά.

Μην πείτε κι εσείς τίποτα τώρα, γιατί θα πέσουμε σε πλειοδοσία. Ας έρθουμε πάλι στην επίκαιρη ερώτηση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν είναι πλειοδοσία, κύριε Πρόεδρε. Είναι επενθύμιση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μας κάλυψε εντελώς ο κ. Τζέκης.

Συμφωνούμε απόλυτα και δεν χρειάζεται να πλειοδοτήσουμε εμείς διότι μας καλύπτει και ο κύριος Πρόεδρος και εσείς, κύριε συνάδελφε.

Όσον αφορά τώρα το θέμα της επίκαιρης ερώτησης:

Τα νοσοκομεία, όπως σας είπα και το γνωρίζετε πολύ καλά, έχουν αναπτύξει τέτοιες δομές, παράλληλα βέβαια και ο ιδιωτικός τομέας. Μπορεί εσείς να μην το αναγνωρίζετε αυτό σαν δόκιμο μοντέλο, όμως, τι να κάνουμε, η ζωή έτσι περπατάει. Αυτό που θα πρέπει να πούμε είναι ότι πρέπει να υπάρχουν τέτοιοι εποπτικοί και ελεγκτικοί μηχανισμοί, ώστε να λειτουργούν εύρυθμα οι μονάδες αυτές. Και να πω ότι πάρα πολλές εξ αυτών λειτουργούν καλύτερα απ' ό,τι λειτουργούν αυτές που ανήκουν στο δημόσιο τομέα. Ότι μπορεί να υπάρξουν κάποια τέτοια ακραία φαινόμενα, δεν το αμφισβητώ ούτε αντιλέγω. Πρέπει όμως να γνωρίζετε ότι ήδη υπάρχει ένας ελεγκτικός μηχανισμός που καθιστά υπεύθυνους όσους δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό.

Δεν θα ήθελα τώρα να μακρηγορήσω και να πω, όταν έγινε το ΨΥΧΑΡΓΩ, πώς ασχολήθηκαν κάποιοι και ενδεχομένως έδωσαν ίδιες δομές σε συγκεκριμένα άτομα και μετεβλήθησαν αυτές οι δομές υπό τη μορφή Δ.Ε.Κ.Ο. Δεν μπορεί δηλαδή μια εταιρεία –ας μην αναφερθώ τώρα σε επωνυμίες, για να μην θεωρηθεί ότι κάποιους ζωγραφίζω ενδεχομένως– να έχει διακόσια πενήντα άτομα προσωπικό. Και καταλαβαίνει κανείς το προσωπικό αυτό πώς λειτουργούσε, οι δομές τι ενοίκια και τι παραστατικά στοιχεία παρουσίαζαν.

Ο εξορθολογισμός λοιπόν, κύριε Τζέκη, όλων των δαπανών αυτών πάνω ακριβώς στο πρόγραμμα του ΨΥΧΑΡΓΩ θα μας δώσει τη δυνατότητα όχι μόνο να συντηρήσουμε, όχι μόνο να λειτουργήσουμε, με τις αδυναμίες που έχει το σύστημα να είμαστε άμεσα ανταποδοτικοί στους εργαζομένους, αλλά όμως δεν θα έχουμε –και με αυτό απευθύνομαι προς όλους τους συναδέλφους– τις εικόνες που παρουσιάστηκαν στην Ιταλία με το πρόγραμμα της αποασυλοποίησης, όπου βγήκαν οι ψυχικά ασθενείς στους διαδρόμους, κάτω από γεφύρια ή σε παγκάκια και να θυμίζουν ακριβώς εικόνες των κλοσάρ της Γαλλίας. Δεν θα υπάρξει τέτοια εικόνα. Αυτό σας το διαβεβαιώνω. Το ότι ο προϋπολογισμός ενδεχομένως δεν εγγράφει τις πιστώσεις αυτές, αφήστε το σε εμάς να το διαχειριστούμε, διότι οι κωδικοί του Υπουργείου δίνουν τη δυνατότητα της μεταφοράς κονδυλίων, όπως είναι και οι πόροι εκ του καπνού, για να μπορούμε να καλύψουμε όλες αυτές τις δαπάνες για τους συνανθρώπους μας τους ψυχικά ασθενείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Εισερχόμαστε στην τρίτη επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου με αριθμό 380/5.3.2007 του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζομένους των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών.

(SX)

(1BM)

Η ερώτηση του κ. Λεβέντη έχει ως εξής:

«Σε αναβρασμό βρίσκονται οκτακόσιοι και πλέον εργαζόμενοι των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών, αφού παραμένουν απλήρωτοι πάνω από οκτώ μήνες. Και το ακόμη χειρότερο; Πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο, επειδή οι συμβάσεις τους δεν θεωρούνται νομότυπες.

Οι εργαζόμενοι αυτοί, όλοι οικογενειάρχες πολυμελών, ως επί το πλείστον, οικογενειών, δεν έχουν άλλους πόρους ζωής. Απασχολούνται στις δημοτικές επιχειρήσεις πάνω από τέσσερα, πέντε έτη, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες σε ένα πολυάνθρωπο και υποβαθμισμένο δήμο, ο οποίος έχει τεράστιες ανάγκες καθαριότητας και κοινωνικής προστασίας και δεν έχει ακόμη επουλώσει τις πληγές του από τον καταστροφικό σεισμό του 1999.

Η Κυβέρνηση, δια του Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή, είχε δεσμευθεί προεκλογικά ότι όλοι αυτοί οι συμβασιούχοι θα μονιμοποιηθούν, ενώ ο αρμόδιος Υφυπουργός Εσωτερικών είχε διαβεβαιώσει, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτησή μας, ότι τα δεδουλευμένα τους θα είχαν καταβληθεί προ των Χριστουγέννων, αλλά οι εργαζόμενοι ακόμα περιμένουν.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε κύριοι Υπουργοί:

Γιατί δεν έχουν καταβληθεί ακόμα τα δεδουλευμένα των οκτακοσίων και πλέον εργαζομένων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Αχαρνών, παρά τις κατηγορηματικές σας διαβεβαιώσεις;

Γιατί παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού, οι εργαζόμενοι πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο, ενώ προσφέρουν επί πολλά έτη πολύτιμες υπηρεσίες, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και παρά το ότι υπάρχουν στο Δήμο Αχαρνών πάνω από επτακόσιες πενήντα κενές οργανικές θέσεις;»

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης): Δεν μπορώ να κατανοήσω, κύριε Πρόεδρε, την ερώτηση γιατί δεν πληρώνει το Δημόσιο, ο Κρατικός Προϋπολογισμός τους συμβασιούχους του Δήμου Αχαρνών.

Υπάρχουν τρεις δημοτικές επιχειρήσεις.

Η μία είναι η Δημοτική Επιχείρηση Τεχνικών Έργων Δήμου Αχαρνών. Τριακόσια τριάντα τέσσερα άτομα απασχολούμενα. Σύνολο οφειλών -δηλαδή το πόσο μπήκε μέσα η επιχείρηση- 10.502.000.

Δεύτερη δημοτική επιχείρηση: Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης Δήμου Αχαρνών. Πεντακόσια εξήντα ένα άτομα. Συνολικές οφειλές 9.816.000.

Τρίτη δημοτική επιχείρηση: Δημοτική Επιχείρηση Νεκροταφείου Δήμου Αχαρνών. Ογδόντα άτομα απασχολούμενα.

Είναι άτομα, λοιπόν, τα οποία απασχολούνται στις δημοτικές επιχειρήσεις.

Ενημερώνω τον κύριο συνάδελφο, ότι αυτές οι δημοτικές επιχειρήσεις έχουν συσταθεί με το Προεδρικό Διάταγμα 410/1995. Είναι Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Διαθέτουν αυτοτελή Όργανα διοίκησης, ίδιο προϋπολογισμό, ανεξάρτητη ταμειακή υπηρεσία και η νομική εν γένει προσωπικότητά τους είναι διαχωρισμένη έναντι εκείνης του νομικού προσώπου των ΟΤΑ. Στην πραγματικότητα είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν -για να το πω κατά το κοινώς λεγόμενο- υπερφαλιρίσει. Και απ' ό,τι και ο Δήμαρχος έχει ομολογήσει, έχει ενημερώσει, δεν έχουν αντικείμενο.

Δεν έχω καταλάβει τι λέει η ερώτηση. Η ερώτηση λέει ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Σε ποιες; Στις επιχειρήσεις αυτές τις χωρίς αντικείμενο, τις κατασκευαστικές επιχειρήσεις;

Σε κάθε περίπτωση υπάρχει απαγόρευση χρηματοδότησης των παραπάνω επιχειρήσεων από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γιατί το κράτος δεν έχει να κάνει τίποτα.

Η απαγόρευση αυτής της χρηματοδότησης υπαγορεύθηκε για την αποφυγή εκταμίευσης περιουσιακών στοιχείων από τους ΟΤΑ προς τις ιδιωτικού δικαίου επιχειρήσεις, που έχουν συστήσει οι δήμοι. Αν δεν υπήρχε αυτή η απαγόρευση, δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης τις αρμοδιότητες που έχουν δημόσιο χαρακτήρα. Είναι δημοτικές επιχειρήσεις.

Παρά ταύτα, αναγνωρίζοντας το κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει, έχουμε κάνει μία σειρά ρυθμίσεων.

Πρώτον, αντιμετωπίστηκαν οι υφιστάμενες οφειλές τους με το ν. 3242. Απαλλάχθηκαν από χρέη, από προσουξήσεις, πρόστιμα κλπ., προκειμένου να κάνουν μία καινούργια αρχή και με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να γίνει μία συνεννόηση και να πάρουν δάνεια χαμηλότοκα και μακροχρόνια.

(TS)

(1SX)

Με το νέο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα επιβάλλεται πλέον στους δήμους να συγχωνεύσουν ή να καταργήσουν δημοτικές επιχειρήσεις, όσες και όπως επιθυμούν, προκειμένου να απαλλαγούν από τη γάγγραινα των δημοτικών επιχειρήσεων.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με στοιχεία της ΚΕΔΚΕ ότι το 86% των δημοτικών επιχειρήσεων είναι υπερχρεωμένο, χωρίς κανένα αντικείμενο εδώ και πολλά χρόνια και αποτελούν στην πραγματικότητα το άγχος και το άγος των δήμων. Στο χέρι, λοιπόν, των δήμων είναι να προχωρήσουν στην εξυγίανση. Εμείς ως Κυβέρνηση με τις διατάξεις του νόμου 3320, έχουμε δώσει το δικαίωμα σε αυτούς οι οποίοι χρειάζονται και για τους οποίους υπάρχουν κενές οργανικές θέσεις, να μπορούν να μεταπηδήσουν στο δήμο, καλύπτοντας τυχόν ελεύθερες οργανικές θέσεις των δήμων. Αλλά αυτό

θα τολάνουν με αποφάσεις τους τα Δημοτικά Συμβούλια και με δική τους πρωτοβουλία και όχι με υπόδειξη ή με επιβολή από την κεντρική διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, λέτε ότι απορείτε και δεν μπορείτε να καταλάβετε το νόημα της ερώτησης. Η Μαρία Αντουανέτα δεν καταλάβαινε, όταν διαδήλωναν απέξω και ρωτούσε τι ήθελαν. Της απαντούσαν ότι δεν έχουν να φάνε και έλεγε «Ε, γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι;». Την ίδια απάντηση δίνετε και εσείς τώρα. Προσέξτε, σας παρακαλώ.

Είχαμε κάνει την ίδια ερώτηση πριν από μερικούς μήνες, γιατί οι άνθρωποι αυτοί ήταν πέντε, έξι μήνες απλήρωτοι. Τώρα οι μήνες έχουν γίνει οκτώ και εννέα.

Ο κ. Ανδρουλακόσ είχε απαντήσει ότι οσονούπω, μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου ή τις 20 Δεκεμβρίου επρόκειτο να πληρωθούν. Δεν έχουν πληρωθεί και έχουν δεδουλευμένα οκτώ και εννέα μηνών. Αυτό για σας είναι ακατανόητο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Από ποιον περιμένετε να πληρωθούν; Αυτό σας ρωτώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Από πού θα πληρωθούν; Να ρωτήσετε τη διαχείριση του Δήμου. Η προηγούμενη διαχείριση, ο Δήμαρχος ήταν του δικού σας κόμματος, κύριε Υπουργέ. Για ρωτήστε τους. Ρωτήστε τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος δεσμεύτηκε ότι όλοι οι συμβασιούχοι, τριακόσιες χιλιάδες άνθρωποι, θα τακτοποιηθούν. Πήρατε τις ψήφους και μετά το ξεχάσατε.

Από εκεί και πέρα, λέτε ότι τώρα μπορούν να πάρουν δάνεια κ.λπ. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα, γιατί δεν έχουν φορολογική ενημερότητα, κύριε Υπουργέ, αυτές οι δημοτικές επιχειρήσεις. Με ποια έννοια καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες; Είναι ένας τεράστιος Δήμος, ο δέκατος τέταρτος σε πληθυσμό με πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες κατοίκους, στον οποίο έχει φορτώσει η πολιτεία μια σειρά από δραστηριότητες που την εξυπηρετούν -να μην πω για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, να μην πω για όλα τα άλλα που έχουν γίνει στο Μενίδι- και υπάρχει συσσωρευμένος πληθυσμός, ο οποίος είναι σε ειδικές κατηγορίες κατά δεκάδες χιλιάδες. Είναι άνθρωποι περιθωριοποιημένοι, είναι άνθρωποι μειονοτικών ομάδων κ.λπ. Για όλες αυτές τις δραστηριότητες που πρέπει να εκπληρώσει ο Δήμος, δεν έχει την οικονομική δυνατότητα.

Να μην παραλείψω να αναφέρω ότι από τον καταστροφικό σεισμό του 1999, υπάρχουν ακόμα ανοικτές πληγές. Πώς να τα καλύψει αυτός ο φτωχός Δήμος, του οποίου τα οικονομικά δεν επαρκούν; Γιατί δεν τον ενισχύετε; Λέτε ότι θα τους προσλάβετε. Υπάρχουν όντως επτακόσιες πενήντα κενές οργανικές θέσεις και θα μπορούσαν όλοι να προσληφθούν, αλλά πώς θα τους πληρώσει ο Δήμος μετά; Αυτό εσείς δεν το έχετε σκεφθεί. Εδώ είναι η ευθύνη σας και η ευθύνη της πολιτείας στο σύνολό της.

Επομένως, οι ανάγκες είναι τεράστιες. Μόνο να σκεφθείτε τα σχολεία, τις καθαρίστριες, τη «Βοήθεια στο Σπίτι» και όλα τα άλλα τα οποία είναι υποχρεωμένος να παρέχει ο Δήμος, τα οποία του έχει φορτώσει η πολιτεία, χωρίς να έχει δώσει τους αντίστοιχους πόρους, αυτά είναι τεράστια ποσά και δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Άρα, πρέπει να βάλετε το χέρι επί τον τύπον των ήλων. Πρέπει να αποφασίσετε ότι δεν μπορείτε να λέτε «Εμένα δεν με νοιάζει και σφουρίζω αδιάφορα».

Πρέπει να αναλάβετε τις ευθύνες σας και οι ευθύνες είναι να πληρωθούν άμεσα αυτοί οι άνθρωποι, που είναι οικογενειάρχες με πολυμελείς οικογένειες, με τέσσερα και με πέντε παιδιά, σε ηλικία 50 και 55 ετών που δεν μπορούν εύκολα να βρουν αλλού δουλειά, οι οποίοι δουλεύουν δέκα και δεκαπέντε χρόνια και να μην βρεθούν στο δρόμο, Δεν μπορείτε αυτά να τα αγνοείτε και μετά να απορείτε και να εξίστασθε γιατί κάνουμε αυτή την ερώτηση.

(pe)

(1TS)

Κύριε Υπουργέ, θέλω να ελπίζω ότι θα υπάρχει η στοιχειώδης ευαισθησία, για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα και να εκπληρωθούν, αν θέλετε, και οι υποσχέσεις, τις οποίες εσείς δώσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Νάκος για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, αυτά που είπε ο συνάδελφος για «Βοήθεια στο Σπίτι» η οποία χρηματοδοτείται, για τα σχολεία, για τις καθαρίστριες που χρηματοδοτούνται...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Που είναι ανεπαρκείς, όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτά δεν έχουν σχέση με τα χίλια άτομα. Διάβασα προηγουμένως ότι είναι τρεις δημοτικές ιδιωτικού δικαίου επιχειρήσεις με μηδενικό αντικείμενο, με συσσωρευμένα χρέη 15.000.000 ευρώ, που έχουν χίλια άτομα χωρίς αντικείμενο. Πιστεύει κανείς ότι τα άτομα χωρίς αντικείμενο, επειδή προσελήφθησαν με τις διατάξεις που υπήρχαν, ονομαστικά, χωρίς καμία διαδικασία ούτε του ν.2190 ούτε με προκήρυξη, αυτά πρέπει να πληρώνονται από τον κρατικό Προϋπολογισμό; Εμείς, αλλά και εγώ προσωπικά, δεν μιπήκαμε ποτέ στη λογική που ποιοι δημιούργησαν αυτές τις τερατώδεις δημοτικές επιχειρήσεις.

Μου επικαλείσθε, κύριε συνάδελφε, ότι ο απελθών δήμαρχος επρόσκειτο στη Νέα Δημοκρατία. Έτσι θα αρχίσουμε να συζητάμε; Πού επρόσκειτο ο δήμαρχος των Άνω Λιοσίων που άφησε χρέη 300.000.000; Πού επρόσκειτο ο κ. Τράπαλης που άφησε τη Νίκαια να μην μπορεί να ορθοποδήσει; Σε αυτήν τη λογική θα μπορούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλά τα είπατε αυτά για τη Νίκαια. Έχουμε πρόβλημα εκεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θέλετε να πούμε για τον κ. Αγραπίδη, κύριε Πρόεδρε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Για όποιον θέλετε να πείτε. Οι δήμοι ή είναι εξυγιασμένοι ή είναι οικονομικά εύρωστοι ή είναι νοικοκυρεμένοι ή δεν είναι. Και υπάρχουν δείγματα από όλα τα χρώματα και τα αρwματα. Εγώ δεν το αρνούμαι αυτό ούτε το επικαλέστηκα ποτέ, όταν έρχονται αντίστοιχες ερωτήσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τι πληθυσμό έχουν αυτοί οι δήμοι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εγώ θέτω το εξής ρητορικό ερώτημα: Αυτοί οι οποίοι μπήκαν από το παράθυρο, οι οποίοι μπήκαν ονομαστικά, οι οποίοι δεν έχουν κανένα αντικείμενο, πιστεύετε ότι πρέπει να πληρώνονται από τον κρατικό Προϋπολογισμό και οι άλλοι, που δεν χρησιμοποίησαν αυτές τις μεθόδους, να είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού; Έτσι πιστεύετε ότι αποδίδεται κοινωνική δικαιοσύνη, κύριε Λεβέντη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Η Εκάλη δεν έχει τέτοια προβλήματα. Τα Άνω Λιόσια, το Μενίδι έχουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κοινωνική δικαιοσύνη είναι να κάθεται, να δημιουργεί χρέη και να πληρώνεται; Εάν έχει πραγματικές ανάγκες ο δήμος έχουμε δώσει τη δυνατότητα, με τις διατάξεις που υπάρχουν, να τους κάνουν μόνιμους στο δήμο, στις κενές οργανικές θέσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Λεφτά δεν δίνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτήν τη δυνατότητα γιατί δεν την ασκεί ο δήμαρχος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πού θα βρει τα χρήματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχουν τα χρήματα για τις οργανικές θέσεις από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους. Οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι φέτος είναι αυξημένοι έναντι του προηγούμενου έτους κατά 12%. Εκείνο που δεν μπορούν να κάνουν, είναι να πληρώσουν από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους υπαλλήλους των δημοτικών επιχειρήσεων, που είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αυτό δεν γίνεται και ούτε έπρεπε να γίνεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τα δεδουλευμένα τι θα γίνουν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εάν, λοιπόν, θέλουν να τους πληρώσουν, ο νεοεκλεγείς δήμαρχος να δημιουργήσει, να πληρώσει, να γεμίσει τα κεντά κουτάκια του οργανισμού του δήμου του από αυτά τα άτομα τα οποία ισχυρίζεστε εσείς ότι τα έχει ανάγκη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Με τα δεδουλευμένα τι θα γίνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Έχει τη δυνατότητα αυτή και έτσι θα τους πληρώνει από τα έσοδα του δήμου, από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους που πληρώνονται σύμφωνα με το ν.1828 και ακολουθούν την πορεία της οικονομίας, διότι συνδέονται με το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και φέτος, το 2007, είναι αυξημένα κατά 12% σε σχέση με το 2006 που ήταν αυξημένα σε σχέση με το 2005. Αυτή είναι η νοικοκυρεμένη διαδικασία. Αλλιώς, εάν προτείνετε κάποιοι να κάθονται και να πληρώνονται από το δημόσιο Προϋπολογισμό, αυτό δεν νομίζω ότι είναι δίκαιο να γίνει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Πώς θα πληρωθούν τα δεδουλευμένα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εισερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις του δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 378/5-3-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αντωνίας Αντωνίου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία της βιομηχανίας SOULIS, τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας κ.λπ.. Η επίκαιρη ερώτηση διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

(ST)

(1PE)

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω το άρθρο 131 παράγραφος 2 του Κανονισμού που αναφέρει ακριβώς και ρητά ότι, αν για εξαιρετικούς λόγους, ιδίως λόγω του Βουλευτή που υπογράφει ή του αρμοδίου Υπουργού καθώς και σε περίπτωση παραίτησης του Βουλευτή από την ερώτηση, δεν μπορεί να συζητηθεί η επίκαιρη ερώτηση. Σας είχαν ενημερώσει και από το Υπουργείο αλλά και από την υπηρεσία ότι δεν θα συνεζητείτο σήμερα λόγω κωλύματος. Παρ' όλα αυτά, όμως, επειδή έχουμε και κάποια άνεση χρόνου, πείτε τι θέλετε να πείτε, αλλά να μην μπειτε στην επίκαιρη.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, αλλά πρέπει να σας ενημερώσω ότι η Κυβέρνηση με ενημέρωσε ότι δεν μπορεί να έρθει, εγώ είπα ότι θα είμαι σήμερα εδώ, γιατί πρέπει να απαντήσει κάποια στιγμή η Κυβέρνηση σε αυτήν την επίκαιρη ερώτηση, διότι κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας ενημερώσω ότι έχω κάνει ερώτηση, είναι αναπάντητη, κάνω επίκαιρη ερώτηση, δεν έρχεται και θέλω να καταγγείλω τη στάση της Κυβέρνησης, διότι δεν μπορεί, κύριε Πρόεδρε, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών που έχει Υπουργό και τρεις Υφυπουργούς να μην έρχεται να απαντήσει σε ένα θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κοιτάξτε...

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελειώνω. Είναι και η μέρα της γυναίκας σήμερα, μας επιτρέπετε τέλος πάντων να πούμε και δυο λόγια παραπάνω, είναι η μέρα μας! Γ' αυτόν το λόγο θα ήθελα να καταγγείλω την Κυβέρνηση και να πω ότι το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν απαντά στη Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν απαντά στους εργαζόμενους του SOULIS, που πρέπει να σας ενημερώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι χτες έκαναν κατάληψη στην εθνική, ήταν όλοι οι φορείς εκεί, ο Νομάρχης, όλοι οι φορείς του νομού και πρέπει κάποια στιγμή η Κυβέρνηση να πάρει θέση για ένα τεράστιο ζήτημα. Μιλάμε για διακόσιους εργαζόμενους στο δρόμο, μιλάμε για την πώληση της εταιρείας. Κάποια στιγμή πρέπει να τολμήσει να πει τη θέση της και όχι να κρύβεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε. Ήξερα ότι είχατε υποβάλει ερώτηση απλή και δεν πήρατε απάντηση. Γνωρίζετε ότι ο αρμοδious Υφυπουργός είναι ο κ. Δούκας, ο οποίος είχε το κώλυμα και ο Υπουργός λείπει στο εξωτερικό. Είπατε αυτά που είπατε και σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και από τον κ. Φώλια δεν πήραμε, τον κ. Μπέζα, κάποιος. Τέσσερις Υπουργοί είναι. Άρα, δεν τους ενδιαφέρει το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Κυριάκος Μητσοτάκης ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό για την Παρασκευή 9 Μαρτίου.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η με αριθμό 382/5.3.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση των ερασιτεχνικών ποδοσφαιρικών σωματείων, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το σημείο θα διακόψουμε τη συνεδρίαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Γιατί θα διακόψουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Διότι έχει αποφασιστεί και έχουν ενημερωθεί όλα τα κόμματα ότι θα γίνει μια μικρή γιορτή για την ημέρα της γυναίκας που γιορτάζουμε σήμερα. Είχαν επικοινωνήσει με όλα τα κόμματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τι ώρα αρχίζει πάλι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε ένα τέταρτο αρχίζουμε τη γιορτούλα μας. Παρακαλώ οι κυρίες να είναι όλες εδώ και οι κύριοι. Η γιορτή θα κρατήσει περίπου μισή ώρα, απ' ό,τι υπολογίζουμε. Επομένως, γύρω στις 12.15' θα έχουμε ολοκληρώσει και θα μπορούμε στην πρόταση νόμου, στο νομοθετικό έργο. Μπορεί να πάει και λιγότερο. Ας πούμε 12.00' λοιπόν. Στις τρεις η ώρα να μην ξεχνάμε την ψηφοφορία. Υπάρχει πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Σας ευχαριστώ πολύ. Διακόπτουμε για λίγα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΧΡ)

(1ST)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Επαναλαμβάνεται η διακοπήσας συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας θα ήθελα λόγω του σημερινού εορτασμού της ημέρας της γυναίκας η Βουλή των Ελλήνων να συμμετάσχει με σύντομες τοποθετήσεις, δική μου, των κοινοβουλευτικών ομάδων και της Κυβέρνησης.

Ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας αποτελεί πάντοτε αφορμή για προβληματισμό, αφορμή για εκτίμηση των συνθηκών κάτω από τις οποίες ζουν, εργάζονται και δημιουργούν οι γυναίκες σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά και για την εξεύρεση λύσεων στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

(ML)

(1XP)

Συνήθως γίνονται απολογισμοί σε σχέση με το παρελθόν, εκτιμήσεις σε σχέση με το παρόν και προγραμματισμοί σε σχέση με το μέλλον. Ο ισολογισμός ωστόσο ανάμεσα στα θετικά και τα αρνητικά δεδομένα καταλήγει, την ημέρα αυτή, ακόμη ελλειμματικός.

Παρά τις προόδους που σημειώνονται, εξακολουθούν να υπερτερούν, σε σχέση με τη γυναίκα, η ανισότητα, οι δυσμενείς συνθήκες ζωής, η άδικη μεταχείριση, τα υπέρμετρα βάρη, οι δυσβάσταχτες υποχρεώσεις.

Μια ματιά στο κόσμο δίνει δυστυχώς θλιβερά μηνύματα. Στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών καταπατούνται, βαναυσότητες διαπράττονται εναντίον τους, ιδίως σε περιόδους πολέμων ή εμφυλίων συρράξεων.

Ο αναλφάβητισμός πλήττει κυρίως το γυναικείο φύλο, αφού τα 2/3 των αναλφάβητων παγκοσμίως, είναι γυναίκες.

Στον τρίτο κόσμο, σε πολλές περιπτώσεις, οι γυναίκες στερούνται του δικαιώματος στην υγεία, ενώ η σωματική και ψυχολογική βία και η σεξουαλική κακοποίηση θεωρούνται –κατά κάποιο τρόπο– και φυσιολογικές και αποδεκτές σε ορισμένες κοινωνίες.

Πρόκειται για καταστάσεις για τις οποίες κανείς δεν μπορεί να είναι υπερήφανος στην αρχή του 21ου αιώνα.

Αν οι συνθήκες ζωής των γυναικών στον αναπτυσσόμενο κόσμο μας συγκλονίζουν, όταν βρίσκουν βέβαια το δρόμο προς τη δημοσιοποίηση, δεν σημαίνει πως στη γειτονιά μας, την Ευρώπη, ο κόσμος είναι ειδυλλιακός για τις γυναίκες.

Τα βήματα προόδου που έχουν πράγματι συντελεστεί στο δυτικό κόσμο και ιδιαίτερα στις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλές φορές δεν μας αφήνουν να δούμε τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην καθημερινότητά τους. Δεν μας αφήνουν να συνειδητοποιήσουμε ότι η οικονομική και η τεχνολογική ανάπτυξη δεν φθάνει για να καλύψει κοινωνικές ανάγκες που πρώτη τις αισθάνεται η γυναίκα. Γι' αυτό και η πανθομολογούμενη ανάγκη για μια Ευρώπη με κοινωνικό πρόσωπο αφορά πρώτιστα στις γυναίκες, αφού αυτές επωμίζονται τα μεγαλύτερα και βαρύτερα κοινωνικά βάρη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα τιμούμε την γυναίκα ως άνθρωπο και ως κοινωνική μονάδα, τη γυναίκα που μορφώνεται όσο ένας άνδρας, που αναζητά εργασία αλλά την βρίσκει πιο δύσκολα απ' ό τι εκείνος, τη γυναίκα που εργάζεται μεν, αλλά δεν έχει πάντα τις ίδιες αποδοχές, ούτε την ίδια εξέλιξη με ένα άνδρα.

(XA)

(1ML)

Τιμούμε τη γυναίκα που με τη διάθεση προσφοράς που τη χαρακτηρίζει στηρίζει την οικογενειακή εστία, μεγαλώνει τα παιδιά έχοντας όχι μόνο την ευθύνη της πρακτικής φροντίδας τους αλλά και της διαπαιδαγώγησής τους, τη γυναίκα που από κάποια στιγμή στη ζωή της επωμίζεται και τη φροντίδα των ηλικιωμένων και αρρώστων της οικογένειας, ενώ παράλληλα συμβάλλει όσο και ο άνδρας στο βιοπορισμό. Τιμούμε τη γυναίκα που αγωνίζεται, που διεκδικεί τα δικαιώματά της, που προσφέρει τις γνώσεις της και μια διαφορετική στάση ζωής, που ανησυχεί για την παιδεία και για την προστασία του περιβάλλοντος, τη γυναίκα που αγωνίζεται για την επικράτηση της ειρήνης σε κάθε γωνιά της γης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνειδητοποίηση των τεραστίων προβλημάτων που εξακολουθούν να υπάρχουν δεν πρέπει να μας αποθαρρύνει. Αντίθετα, πρέπει να εμποδίζει τον εφησυχασμό, να ενισχύει τις προσπάθειές μας για ισότητα, προστασία δικαιωμάτων, ενθάρρυνση και στήριξη. Πρέπει να μας οδηγήσει στην αναζήτηση καινοτόμων λύσεων ώστε του λοιπού, άνδρες και γυναίκες να υπηρετούν ισότιμα και ισορροπημένα τους κοινωνικούς τους ρόλους και να αναπτύσσουν προπαντός ελεύθερα την προσωπικότητά τους.

Η παγκόσμια ημέρα της γυναίκας αξίζει ακόμη να ξεχωρίζει ως μια έντονη υπόμνηση για τους αγώνες που έχουν προηγηθεί και πρέπει πάντα να τιμώνται ως μια ευκαιρία αποτίμησης της πραγματικότητας και ως μια πρόκληση για το σχεδιασμό του μέλλοντος, για την κατάστροψη των σχεδίων, των μέτρων και των πολιτικών που οφείλουμε εμείς ως Έλληνες και Ελληνίδες και ως Ευρωπαίοι να εφαρμόσουμε για μια αρμονική συμβίωση σε μια κοινωνία πιο ανθρώπινη και πιο δίκαιη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Θα δώσω τώρα το λόγο στις κοινοβουλευτικές ομάδες.

Το λόγο έχει πρώτα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαγγίνας.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ:** Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα χρονικά εορτάζουμε σήμερα την ημέρα της γυναίκας και εδώ στη Βουλή των Ελλήνων την εορτάζουμε υπό την προεδρία της πρώτης γυναίκας Προέδρου της Βουλής, της κυρίας Μπενάκη-Ψαρούδα. Είτε στρέψουμε το βλέμμα μας στο παρελθόν είτε κοιτάξουμε στο μέλλον, η γυναίκα υπήρξε, είναι και θα είναι η ξεχωριστή ύπαρξη, η ξεχωριστή και ευαίσθητη έννοια, η ξεχωριστή παρουσία στην πορεία του ανθρώπινου γένους.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα για να τιμήσουμε το γυναικείο φύλο, που καθόλου δεν πιστεύω ότι είναι το ασθενές αλλά είναι ασφαλώς το ωραίο φύλο, αναφερόμαστε συνήθως στους αγώνες για ισότητα, στις προσπάθειες για ισότιμη μεταχείριση αλλά και στις διακρίσεις συχνά απαράδεκτες στο παρελθόν μεταξύ ανδρών και γυναικών. Και αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με την ευθύνη κυρίως τη δική μας, των ανδρών, αλλά και κάποιες ευθύνες στους χειρισμούς των γυναικών, αυτή την ισοτιμία δεν την έχουμε ακόμη κατακτήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιστορική πορεία αναβάθμισης του ρόλου της γυναίκας, στο επίπεδο της προσωπικής, οικογενειακής, οικονομικής αλλά και της κοινωνικής ζωής υπάρχουν σταθμοί με λαμπερά δείγματα προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά και μελανά σημεία καθυστέρησης. Ίσως ακόμη και σήμερα που έχουμε με επιτυχία πραγματοποιηθεί τόσα πολλά βήματα δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι έχουμε ως πολιτισμένες κοινωνίες εξασφαλίσει για τη γυναίκα τη θέση που της ανήκει.

(RG)

(1XA)

Ακόμα και σήμερα, όχι σπάνια, η γυναίκα είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Όχι σπάνια, υφίσταται την κακοποίηση, κάτω από ακραίες συνθήκες, ενώ και στο επαγγελματικό περιβάλλον οποιασδήποτε μορφής, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι έχουν ξεπεραστεί όλες οι σε βάρος της διακρίσεις.

Η Κυβέρνησή μας, στα τρία μόλις χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία, έχει με νομοθετικές της πρωτοβουλίες, αντιμετωπίσει πολλά από τα προβλήματα της ισότιμης μεταχείρισης. Δεν είναι η στιγμή για αναλυτικές συγκεκριμένες αναφορές στην κατεύθυνση αυτή.

Θέλω μόνο να αναφερθώ σε δύο καίριες κατευθύνσεις που αφορούν, η πρώτη στο θέμα των επαγγελματικών και εργασιακών συνθηκών και η δεύτερη στην αντιμετώπιση της νέας μάστιγας της παράνομης διακίνησης και εκμετάλλευσης των γυναικών. Πρόκειται για δύο από τις πολλές ρυθμίσεις που έγιναν τα τελευταία τρία χρόνια και οι οποίες όλες έρχονται να προστεθούν –και δεν έχω καμία δυσκολία να το υπογραμμίσω– σε παλαιότερες προσπάθειες προηγούμενων κυβερνήσεων των δεκαετιών του '80 και του '90.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κλείσω αυτή τη σύντομη τοποθέτησή μου, υποστηρίζοντας την άποψη ότι η ίδια η γυναίκα έχει και αυτή τις ευθύνες της στην πορεία για την κατάκτηση των επιδιώξεων της. Δεν έχει ακόμα –φοβάμαι– προσδιορίσει το δικό της ρόλο με σαφήνεια. Οι φρενήρεις ρυθμοί της σύγχρονης καθημερινότητας, οι ανάγκες να καλυφθεί ένας υπερβολικός και τελικά χωρίς νόημα καταναλωτισμός, η παγκόσμια οικονομική λειτουργία με τις πολυεπίπεδες συνέπειες της, η προσπάθεια, εκ των πραγμάτων δυσχερέστατη, να συνδυαστούν ρόλοι, όπως της συζύγου, της μητέρας, της εργαζόμενης, αλλά και της συντρόφου, προκαλούν όλα αυτά πολλά εμπόδια, αλλά και ανάσχεση στην πορεία για μια πραγματική ισότητα, ουσιαστικά ελεύθερη και κάτω από ίσους όρους εξέλιξη της γυναίκας στην πλήρη καταξίωσή της. Για αυτό, οφείλουμε όλοι, περισσότερο ίσως εμείς οι άνδρες που τόσο ανάγκη έχουμε τη γυναικεία ύπαρξη, μεθοδικά, συστηματικά, αλλά κυρίως αδιάκοπα, να προσπαθούμε να διευκολύνουμε και να στηρίζουμε τους αγώνες για την επίτευξη του τελικού στόχου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ με θέμα «Ελληνισμός της Διασποράς», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το 4ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ, κ. Φλωρίδης.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε πολύ, αλλά χωρίς να θέλω να υποτιμήσω τους κυρίους συναδέλφους, οι οποίοι εισηγούνται το θέμα των αγώνων της γυναίκας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, δεν χωρούν παρατηρήσεις...

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Γυναίκες εδώ δεν μπορούσαν να μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ. Τα κόμματα αποφασίζουν ποιους θα τοποθετήσουν.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Το ξέρω, κυρία Πρόεδρε, έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Και είθισται οι κοινοβουλευτικές ομάδες να εκπροσωπούνται από τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους και νομίζω ότι και το ότι είναι άνδρες, είναι αρκετά συμβολικό και χρήσιμο.

Ο κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναφορά σε μεγάλες ομάδες ανθρώπων με ένα γενικό τρόπο, πολλές φορές λειτουργεί ως παραμορφωτικός φακός, απέναντι στην πραγματικότητα των πολλών διαφορετικών ομάδων.

(1RG)

Σήμερα τιμούμε και γιορτάζουμε την Ημέρα της Γυναίκας. Βεβαίως, το ερώτημα είναι για ποια γυναίκα μιλάμε, για την πλούσια δικηγόρο του Λονδίνου ή της Νέας Υόρκης ή τη γυναίκα του Μπαγκλαντές που δανειζεται λίγα δολάρια από την Τράπεζα INGRAMIN, τη γυναίκα ανώτατο στέλεχος μιας επιχείρησης ή μιας τράπεζας ή αυτή που κακοποιείται ομαδικά στην Αφρική ή αλλιώς, τη γυναίκα χορηγό μιας φιλανθρωπικής εκδήλωσης ή τη γεωργιανή υπηρέτριά της, τη νεαρή γυναίκα που δουλεύει δέκα ώρες και πληρώνεται η τέσσερις ή τη συνομήλική της που οδηγεί με περισσή αυθάδεια το νέο Cayenne Turbo στα στενά του Κολωνακίου;

Οι γενικές αναφορές διευκολύνουν κυρίως τις ένοχες συνειδήσεις. Και επαναλαμβάνω ότι έτσι λειτουργούν ως παραμορφωτικός φακός απέναντι σε μια πραγματικότητα, την οποία δεν θέλουμε να κοιτάξουμε κατάματα και ενδεχομένως ως άλλοθι σε πολιτικούς -μιλώ όχι στα όρια της Ελλάδας, αλλά του κόσμου- που επειδή αποφεύγουν να κοιτάξουν την πραγματικότητα κατάματα, δεν επιθυμούν να δώσουν και τις λύσεις που πρέπει.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησαν ήδη από το 1982 σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο οικογενειακό δίκαιο. Η χώρα μας διαθέτει ίσως το πιο σύγχρονο οικογενειακό δίκαιο στο χώρο της Ευρώπης. Προχώρησαν στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο εργατικό δίκαιο, κατοχυρώνοντας ισότητα στις αμοιβές, καθώς και στις συνθήκες εργασίας. Προχώρησαν σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό δίκαιο που ευνόησαν τη γυναίκα και την έφεραν σε ίδια ή κατά πολλούς πλεονεκτικότερη θέση από τον άντρα, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι έτσι, γονικές άδειες, ειδικά επιδόματα, πρόωρες συνταξιοδοτήσεις. Στην υπηρεσία της γυναίκας, της εργαζόμενης μητέρας τέθηκαν μεγάλα δίκτυα από παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς. Στην υπηρεσία της εργαζόμενης γυναίκας τέθηκαν τα ολοήμερα σχολεία και μόλις το 1982 αναγνωρίστηκε από την Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου το δικαίωμα της ελληνίδας αγρότισσας στην ίση σύνταξη με τον άντρα της.

Αυτά είναι σημαντικά βήματα που έγιναν προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι προφανές, όμως, ότι μιλώντας για τη χώρα μας, η υπόθεση της εκπλήρωσης της συνταγματικής επιταγής για την ισότητα ανδρών και γυναικών δεν εξαντλείται σε όλες αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έγιναν και στις προσπάθειες που γίνονται και σήμερα.

Χρειάζεται πολύ μεγάλη επιμονή σε ένα στρατηγικό σχεδιασμό που αποκαθιστά στην πράξη την ισότητα των δύο φύλων, έτσι ώστε να ενισχύεται η οικογενειακή συνοχή αλλά και η κοινωνική συνοχή. Βεβαίως, ενισχυομένης της κοινωνικής συνοχής, ωφελείται η πατρίδα.

Σήμερα λοιπόν είναι μία ημέρα περισσότερο σκέψης, όχι γι' αυτά που έγιναν, αλλά κυρίως γι' αυτά που δεν έγιναν και ενδεχομένως γι' αυτά που θα έπρεπε να γίνουν. Είναι ημέρα σκέψης περισσότερο για τους πολιτικούς, οι οποίοι βαρύνονται κυρίως γι' αυτά που δεν έγιναν. Οι διαπιστώσεις είναι κοινές. Αυτό που μένει είναι να εργαστούμε όλοι, από τη δική του πλευρά ο καθένας, διατηρώντας την αυτονομία των απόψεών του, έτσι ώστε τα βήματα να γίνονται πιο γοργά και η κοινωνία να προοδεύει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Φλωρίδη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κυρία Βέρα Νικολαΐδου εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν περάσει 150 χρόνια από τις 8 Μάρτη του 1857, όταν οι ράφτρες και οι υφάντρες της Νέας Υόρκης κατέβηκαν στο δρόμο απαιτώντας μείωση των ωρών εργασίας, από 16 σε 10 ώρες την ημέρα, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και ίση αμοιβή με τους άνδρες.

(ΜΒ)

(1MT)

Αυτή η εξέγερση, αγαπητοί συνάδελφοι, πνίγηκε στο αίμα από την επίθεση της αστυνομίας. Και αρκετά χρόνια αργότερα, το 1910 στην Κοπεγχάγη, στη 2η Διεθνή Διάσκεψη σοσιαλιστριών γυναικών, μετά από πρόταση της γερμανίδας Κλάρας Τσέκιν, καθιερώνεται η 8 του Μάρτη ως Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, κάτω από δύο βασικά συνθήματα: την πάλη για τα δικαιώματά της και την πάλη για την ειρήνη. Και αν κάνουμε αυτή την ιστορική αναφορά, την κάνουμε γιατί ακριβώς η ημέρα αυτή τείνει να χάσει το πραγματικό της νόημα και το πραγματικό περιεχόμενο, ιδιαίτερα μ' αυτά που διοργανώνουν ορισμένες κυρίες –δεν θέλω να θίξω καμία προσωπικά– όπως ξεφαντώματα, διάφορα πάρτι, και μην κάνοντας κουβέντα για τα δικαιώματα, για τους αγώνες των



γυναίκων, που έκαναν μέχρι σήμερα, γι' αυτούς που γίνονται σήμερα και γι' αυτούς φυσικά που απαιτούνται και στο μέλλον.

Στο διάστημα αυτό οι γυναίκες, από τότε δηλαδή που καθιερώθηκε σαν Παγκόσμια Ημέρα η 8 του Μάρτη, έζησαν φυσικά εμπειρίες αγώνων αλλά και κατακτήσεων σ' όλο τον κόσμο και πρώτα απ' όλα στις χώρες του σοσιαλισμού, αλλά και στις καπιταλιστικές χώρες, εκεί που τα εργατικά λαϊκά κινήματα ήταν ισχυρά. Αποδείχθηκε όμως ότι στην ταξική κοινωνία είναι ανέφικτη η ουσιαστική κοινωνική ισότητα των δύο φύλων. Οι επιμέρους κατακτήσεις είναι προσωρινές, παρά τα οικογενειακά και ασφαλιστικά δίκαια –έγινε και σήμερα μια αναφορά- και η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών σήμερα σ' όλο τον καπιταλιστικό κόσμο δέχεται στο όνομα της ισότητας νέες μορφές διακρίσεων. Οι λεγόμενες «μεταρρυθμίσεις» στις εργασιακές σχέσεις και η καθιέρωση της ελαστικής και ευέλικτης εργασίας πλήττουν κύρια τις γυναίκες και τους νέους. Ένα παράδειγμα; Στο όνομα της ισότητας, αγαπητοί συνάδελφοι, αυξήθηκε το όριο συνταξιοδότησης των γυναικών για να φθάσει τα όρια των ανδρών, χωρίς ακριβώς να ληφθεί υπόψη ο ιδιαίτερος ρόλος των γυναικών και όλα αυτά που αναφέρθηκαν πολύ σωστά από τους προηγούμενους ομιλητές.

Για μας είναι καθαρό ότι αυτά τα μέτρα μεγαλώνουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων και γιγαντώνουν την κερδοφορία του κεφαλαίου, χωρίς να μπορούν βεβαίως να μειώσουν τη μεγάλη ανεργία, παρά μόνο να τη μοιράσουν. Οι αναδιαρθρώσεις στην κοινωνική ασφάλιση αλλά και στον τομέα της υγείας και της παιδείας χειροτερεύουν παραπέρα τις συνθήκες ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Οι ιατρικές υπηρεσίες που αφορούν την αναπαραγωγική διαδικασία –άμβλωση, τοκετός, εξωσωματική γονιμοποίηση- έχουν κυριολεκτικά παραδοθεί στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Δεν μπορεί να μην σημειώσουμε ότι τα μέτρα που προωθούνται και στην παιδεία έχουν σύνδεση με τις σημερινές ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής. Το κεφάλαιο απαιτεί μεγαλύτερη κερδοφορία, χρειάζεται λιγότερους επιστήμονες υψηλής ειδίκευσης και αύξηση του αριθμού αυτών που ακολουθούν την επαγγελματική κατάρτιση, αύξηση της ευκίνητης και ελαστικής εργατικής μάζας, συνεχώς καταρτιζόμενης.

Το ποσοστό των γυναικών με αυτές τις μορφές απασχόλησης είναι μεγάλο. Οι γονείς, που καθημερινά μοχθούν για τα παιδιά τους, αγωνιούν για την ουσιαστική μόρφωσή τους. Πληρώνουν από το υστέρημά τους, σε καθεστώς δήθεν κατοχυρωμένης δημόσιας και δωρεάν παιδείας, τρία δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, για να αποκτήσουν τα παιδιά τους δεξιότητες και όχι γνώσεις.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν υπερασπίζεται αυτό που υπάρχει. Διεκδικεί συνολική ριζοσπαστική μεταρρύθμιση στην παιδεία. Παράλληλα παλεύει για μείωση του εργασιακού χρόνου, για ουσιαστικές αυξήσεις των μισθών και συντάξεων, για δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας, για μείωση των ορίων συνταξιοδότησης γυναικών και ανδρών. Παλεύει για ίσα δικαιώματα και κοινό αγώνα με τις μετανάστριες, τις περισσότερο εκμεταλλεζόμενες εργαζόμενες από το κεφάλαιο. Παλεύει για αιτήματα διεκδίκησης που είναι ρεαλιστικά σήμερα, αρκεί να τα διεκδικεί μια ισχυρή πλειοψηφία, στην οποία θα συμμετάσχουν αποφασιστικά οι γυναίκες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και με αγώνες και με την ψήφο τους υπέρ της ανατροπής της δικομματικής εναλλαγής, με όποια μορφή κι αν αυτή εκδηλώνεται. Υπάρχουν, πιστεύουμε, οι προϋποθέσεις. Τις έχουν δημιουργήσει οι εργαζόμενοι, γυναίκες και άνδρες, με τη δουλειά τους και την αντικειμενική πρόοδο και εξέλιξη της επιστήμης. Υπάρχει μεγάλος πλούτος που παράγεται από τους εργαζόμενους, αλλά δυστυχώς τον καρπώνεται μόνο η αστική τάξη. Αυτός ο πλούτος πρέπει να διεκδικηθεί από γυναίκες και άνδρες, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις να ζήσουν σ' έναν κόσμο χωρίς καμία εκμετάλλευση και καταπίεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

(GK)

(1MB)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, συνάδελφος κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ημέρα της Γυναίκας πρέπει να εγείρει τη διεκδίκηση και να μη λειτουργεί ως παραμυθία, να εγείρει τη διεκδίκηση προκειμένου η ισότητα να αφορά τα δύο φύλα επί της ουσίας, να προκαλεί τον αγώνα προκειμένου η ισότητα να μην παραμένει κενή περιεχομένου στο θεσμικό επίπεδο, αλλά να είναι ουσιαστική.

Η Ημέρα της Γυναίκας στο έτος 2007 οφείλει να κάνει συγκεκριμένη την αναφορά στη γυναίκα που καταπιέζεται, στη γυναίκα που βιάζεται, στη γυναίκα που διακινείται ως εμπόρευμα με την ανοχή της συντεταγμένης κοινωνίας, στη γυναίκα μετανάστρια, η οποία κάτω από δύσκολες συνθήκες πήρε το δρόμο της ξενιτιάς για να αποτελεί αντικείμενο εκμετάλλευσης διεκδικώντας την παρουσία της σ' αυτήν τη ζωή.

Οφείλουμε, κυρία Πρόεδρε, να μιλήσουμε για την Ελληνίδα άνεργη γυναίκα, για την Ελληνίδα γυναίκα η οποία με μερική απασχόληση παραμένει ανασφάλιστη, για την Ελληνίδα γυναίκα, αλλά και για τη γυναίκα όλου του κόσμου που ισότητα ακούει και ισότητα δεν ακούει και ισότητα δεν βιώνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ημέρα τιμής προς τη γυναίκα δεν είναι δυνατόν να εξαιρεί από την αναφορά τη γυναίκα του πολέμου, τη γυναίκα που βιώνει τον πόλεμο, προφανέστατα με ευθύνη εκείνων που προκαλούν τους πολέμους στην προσπάθειά τους να προωθήσουν τις δικές τους επιλογές για το δικό τους όφελος και το δικό τους συμφέρον.

Οφείλουμε σήμερα να μιλήσουμε για τη γυναίκα του Ιράκ, για τη γυναίκα του Αφγανιστάν, για τη γυναίκα εκείνων των περιοχών του κόσμου που ζουν κάτω από τον τρόπο του πολέμου, τη γυναίκα μάνα, τη γυναίκα σύντροφο, η οποία βιώνει και αυτή τις ανισότητες πολλές φορές μέσα από τις άνισες διαπροσωπικές σχέσεις.

Οφείλουμε σήμερα, την ώρα που μιλάμε για να τιμήσουμε τη γυναίκα, να αναφερθούμε στην υποχρέωσή μας η διεκδίκηση να είναι συνεχής και να θυμόμαστε ότι υπήρξαν γυναίκες, όπως υπάρχουν, των κοινωνικών αγώνων, γυναίκες που αγωνίζονται για την ειρήνη, γυναίκες οι οποίες δεν εφησυχάζουν, αλλά και αυτές συναριθμούν την παρουσία τους με όλους εκείνους που αντιλαμβάνονται ότι μια κοινωνία ισότητας προϋποθέτει πρωτίστως ισότητα των δύο φύλων.

Κυρία Πρόεδρε, ας ευχηθούμε όλοι μαζί η ημέρα τιμής της γυναίκας να μην λειτουργεί ως άλλοθι, αλλά ως εφαλτήριο πραγματικών αγώνων και πολιτικών διεκδικήσεων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Το λόγο έχει εκ μέρους της Κυβερνήσεως ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτρης Σιούφας, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική χειρονομία να μας προσφέρει ένα λευκό τριαντάφυλλο.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω να προσφέρετε συνεχώς τριαντάφυλλα στις γυναίκες στην πολιτική σας καριέρα και δεν εννοώ μόνο πραγματικά τριαντάφυλλα, αλλά και συμβολικά.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Και δουλειά στις γυναίκες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την παραίεσή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία και εκ μέρους του Πρωθυπουργού της χώρας, Κώστα Καραμανλή, που απουσιάζει στη Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες.

Κάθε χρόνο υπάρχει μια ημέρα για να μας υπενθυμίζει ότι η κάθε ημέρα είναι ημέρα της γυναίκας, να μας υπενθυμίζει ότι η κάθε ημέρα είναι για τη γυναίκα

ημέρα πολλών ρόλων, αλλά και πολλών υποχρεώσεων. Αυτή είναι η σημερινή ημέρα, ημέρα του αφιερώθηκε στους αγώνες της γυναίκας, αγώνες που κατέγραψαν ιστορικό σταθμό στις 8 Μαρτίου του 1857 με τις μαζικές κινητοποιήσεις των γυναικών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, των γυναικών που ζήτησαν καλύτερες αμοιβές, αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς, αλλά και ανθρώπινα ωράρια εργασίας.

(DP)  
Σήμερα η 8η Μαρτίου είναι ημέρα διεκδίκησης για την προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, στην εκπαίδευση, την απασχόληση, την επιχειρηματικότητα, την ίση αμοιβή για ίση εργασία, την ισορροπία μεταξύ οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, την όξυνση της συμμετοχής των γυναικών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και πολιτικού και οικονομικού χαρακτήρα.

Ο αγώνας για την ισότητα των δύο φύλων παραμένει ακόμα μια διαδικασία και συνεχίζεται. Είναι βέβαια γεγονός ότι τα τελευταία δέκα χρόνια έχουν γίνει μεγάλα βήματα. Πολλά ωστόσο από τα προβλήματα του παρελθόντος εξακολουθούν να παραμένουν ακόμη σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό και για τα οποία έχουμε όλοι και ευθύνες και υποχρεώσεις. Άλλωστε πολλά από αυτά δεν είναι ζητήματα μέτρων, δεν είναι ζητήματα θεσμών. Είναι κυρίως ζητήματα κοινωνικού πολιτισμού, είναι ζητήματα καθημερινής συμπεριφοράς.

Σίγουρα όμως η πολιτική έχει ξεχωριστή ευθύνη. Οι πολιτικές για την ισότητα των δύο φύλων οφείλουν να ενσωματώνονται σε όλο το φάσμα των πράξεων της πολιτείας. Η ισότητα γυναικών και ανδρών απαιτεί συντονισμένη στρατηγική και πρωτοβουλίες σε όλα τα επίπεδα και αυτό κάνουμε.

Στο διάστημα που πέρασε η ελληνική Βουλή έκανε ένα ακόμα βήμα ψηφίζοντας δύο σημαντικούς νόμους: Το νόμο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και το νόμο για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση και απασχόληση. Παράλληλα δώσαμε ιδιαίτερη έμφαση στην εφαρμογή στοχευμένων δράσεων για την ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας και την εναρμόιση της οικογενειακής με την επαγγελματική ζωή, όπως επίσης, και την εφαρμογή προγραμμάτων για την ενθάρρυνση και τη στήριξη της γυναικείας επιχειρηματικότητας.

Όλα τα Υπουργεία από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση του τόπου, δίνουν έμφαση στην ισότητα των ευκαιριών ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες. Η Γενική Γραμματεία Ισότητας αναπτύσσει στοχευμένες δράσεις προς όλες τις κατευθύνσεις. Αποτελεί άλλωστε κοινή πεποίθηση ότι οι πολιτικές ισότητας υπηρετούν την κοινωνική συνοχή, συμβάλλουν στην ενδυνάμωση της κοινωνικής αλληλεγγύης, αποδίδουν θετικά αποτελέσματα σε ό,τι αφορά τη βελτίωση της ζωής όλων των πολιτών.

Και θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Οι άνδρες έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε το ισχυρό φύλο. Το πανίσχυρο φύλο είναι οι γυναίκες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θέλετε, κύριε Γεωργακόπουλε; Να μην κάνουμε άλλη συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα λεπτό μόνο, κυρία Πρόεδρε. Θέλω να δώσω έναν άλλο τόνο σ' αυτή την ωραία γιορτή.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Δεν είναι γιορτή. Μάθετε ότι δεν είναι γιορτή, επιτέλους!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σ' αυτή την ωραία εκδήλωση. Πείτε το, όπως θέλετε, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Γεωργακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: «Πριν απ' τα μάτια μου ήσουν φως, πριν από τον Έρωτα, έρωτας. Κι όταν σε πήρε το φιλί Γυναίκα», Οδυσσεάς Ελύτης.

Η 8η Μαρτίου έχει καθιερωθεί παγκόσμια ως ημέρα της γυναίκας. Κάθε χρόνο τέτοια μέρα πολλά γράφονται για τη γυναίκα.

Εγώ σήμερα, αντί άλλων λόγων, θα αφιερώσω ένα ποίημα στις γυναίκες όλου του κόσμου. Το ποίημα αυτό το έχει γράψει γυναίκα, η ποιήτρια Θεοδώρα Κουφοπούλου-Ηλιοπούλου.

«Εκ γυναικός ερρύει τα φαύλα», είπες. Με θεώρησες ζώο, πράγμα, χαλεπό φορτίο, εύθραυστο βάζο. Ποιος νόμος, ποια γραφή, το λέει; «Εκ γυναικός πηγάζει τα κρείττω». Δεν είμαι η Εύα που καταστρέφει. Είμαι η Μαρία, η Αθηνά. Γεννήτρα ζωής, υφάντρα χαράς και ελπίδας. Η γυναίκα Εστιάδα είμαι, που φυλάττω αναμμένη την φλόγα του σπιτιού και της ανθρωπότητας. Ισάξιά σου είμαι, άνδρα.

(LM)

(1DP)

Παντού με βρίσκεις. Στο κοινωνικό γίνεσθαι, στο θρησκευτικό και ιστορικό, στην επιστήμη και στην πολιτική, στη Μυθολογία και αθλητισμό, στη φιλανθρωπία, στον εθελοντισμό και στον πολιτιστικό τομέα. Αν και με τη γυναικαρχία άρχισε η ανθρωπότητα, ελάχιστες σελίδες μου αφιέρωσες ανδροκρατούμενη Ιστορία. Στα ύψη μ' ανέβασε ο Χριστός, ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Και εγώ, με τα ωραία μου φτερά, εκεί σ' ανεβάζω, άνδρα. Με την παρουσία μου, αναγνωρίζεις τη φύση σου. «Οστούν εκ των οστών σου», «Σαρξ εκ της σαρκός σου». Υψηλή η αποστολή μας. Έλα να Θεοδούμε. Είμαι η Γυναίκα. Της Γης το κόσμημα. «Δώρημα άνωθεν εστίν, κατεβαίνον εκ του Πατρός των Φώτων».

Όπως τα άστρα είναι η ποίηση του ουρανού και η γυναίκα είναι η ποίηση της γης. Χρόνια σας πολλά, κυρίες μου.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κύριο Γεωργακόπουλο, γιατί, πέραν όλων των άλλων, προσέθεσε και την ποιητική νότα.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η τοποθέτηση της Βουλής και της Κυβέρνησης, με αφορμή τον εορτασμό της Ημέρας της Γυναίκας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Εμείς, κυρίες συνάδελφοι, θα συναντηθούμε και λίγο αργότερα στο γραφείο μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Για την προστασία των καταναλωτών στις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις, την αποζημιωτική συλλογική αγωγή και τις αρχές λειτουργίας των οργάνων για την επίλυση των καταναλωτικών διαφορών». Η Εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρία Αντωνία Αντωνίου έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΑ (ΤΟΝΙΑ) ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κι εγώ από την πλευρά μου σήμερα, την Ημέρα των Γυναίκων, να πω από αυτό εδώ το βήμα ότι τιμώ, τιμούμε τις γυναίκες, τιμούμε το γυναικείο κίνημα, τα πολιτικά και τα κοινωνικά κινήματα, που έδωσαν αγώνες για να καταφέρει η γυναίκα να είναι ίση με τον άνδρα. "Έγιναν πολλά, κυρίως στο δυτικό κόσμο. Στον τρίτο κόσμο πρέπει να γίνουν ακόμα περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κάνει κατακτήσεις, αλλά οι νέες εξελίξεις δείχνουν ότι τα πράγματα θα είναι δυσοίωνα για το μέλλον για τη θέση της γυναίκας. Άρα, ο αγώνας συνεχίζεται.

Και θα ήθελα να πω στους αγαπητούς συναδέλφους και στον κύριο Υπουργό ότι ο στόχος των γυναικών δεν είναι να γίνουμε από ασθενές φύλο ισχυρό, αλλά να γίνουμε ισότιμοι με εσάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέλαβε την πρωτοβουλία να καταθέσει την πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα, προκειμένου να προστατεύσει και να ενισχύσει τα δικαιώματα των καταναλωτών, να αποτρέψει τραγικά κοινωνικά αδιέξοδα για χιλιάδες νοικοκυριά, να αποκαταστήσει συνθήκες ισορροπίας και συμμετρίας, όσο βέβαια αυτό είναι εφικτό, στη σχέση μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών, να ενισχύσει τη διαφάνεια και τον υγιή ανταγωνισμό στην τραπεζική αγορά. Η Τράπεζα της Ελλάδας έχει κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου, όσον αφορά την υπερχρέωση των ελληνικών νοικοκυριών.

Κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ Σεπτεμβρίου του 2003 και Σεπτεμβρίου του 2006, το κόστος διαβίωσης της μέσης ελληνικής οικογένειας αυξήθηκε κατά 26,8%.

Τα συνολικά χρέη των νοικοκυριών τέλη του 2006 εκτινάχθηκαν στο αστρονομικό ποσό των 80,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, έναντι 65,7 δισεκατομμυρίων ένα χρόνο νωρίτερα. Δηλαδή, τη χρονιά που πέρασε, οι Έλληνες πολίτες δανείζονταν από ένα δισεκατομμύριο ευρώ το μήνα σε καταναλωτικά, στεγαστικά δάνεια και σε πιστωτικές κάρτες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, το χρέος των νοικοκυριών προς τις τράπεζες διαμορφώνεται σήμερα στη χώρα μας στο 44% του Α.Ε.Π., έναντι 54% στην ευρωζώνη. Η πρόβλεψη του κυρίου Αλμουνιά είναι ότι το χρέος θα εκτιναχθεί στο 67% του Α.Ε.Π. το 2008, ξεπερνώντας ακόμα και το ευρωπαϊκό που θα φθάσει στο 66%.

(AD)

(LM)

Η χώρα μας εμφανίζει αναλογικά τους περισσότερους υπερχρεωμένους καταναλωτές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2006, το ποσοστό των δανείων που βρίσκονταν σε καθυστέρηση ήταν διπλάσιο σε σχέση με το μέσο όρο των άλλων χωρών της Ευρώπης.

Θα ρωτήσει, όμως, κάποιος γιατί δανείζονται σήμερα τα ελληνικά νοικοκυριά, που οφείλεται η υπερχρέωση. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η αποκλειστική ευθύνη ανήκει στον καταναλωτή που δανείζεται υπερβολικά, για να απολαύσει πολυτέλειες που δεν μπορεί να τις πληρώσει. Είναι, όμως, αυτή η αλήθεια; Τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας δείχνουν το αντίθετο. Τα καταναλωτικά δάνεια στη χώρα μας προορίζονται όλο και περισσότερο για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών.

Το ελληνικό νοικοκυριό, λόγω της σκληρής οικονομικής κατάστασης που βιώνει σήμερα, δηλαδή του χαμηλού εισοδήματος, της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας, οδηγείται στον τραπεζικό δανεισμό. Αυτός είναι και ο λόγος που μέσα σε τριάντα έξι μήνες υπερδιπλασιάστηκαν τα καταναλωτικά δάνεια.

Αυτός είναι ο λόγος που η χρήση πιστωτικών καρτών παρουσιάζει αύξηση της τάξης του 40%.

Όμως, από τη στιγμή που ο καταναλωτής καταφεύγει στον τραπεζικό δανεισμό, γίνεται για δεύτερη φορά θύμα κερδοσκοπίας και εκμετάλλευσης, με αποτέλεσμα να οδηγείται στην υπερχρέωση. Αυτός είναι ο λόγος που το 8% των καταναλωτικών δανείων δεν εξυπηρετείται, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αντίστοιχο ποσοστό είναι 3,3%. Αυτός είναι ο λόγος που το 3,5% των στεγαστικών δανείων εξοφλείται με καθυστέρηση που ξεπερνά τους τρεις μήνες.

Η Κυβέρνηση σήμερα αδυνατεί να προστατεύσει τους καταναλωτές, επειδή ευθύνεται και η ίδια γι' αυτή την κατάσταση. Ευθύνεται γιατί με την οικονομική της πολιτική έχει δημιουργήσει τεράστια κοινωνικά αδιέξοδα. Η οικονομική κατάσταση του ελληνικού νοικοκυριού είναι πολύ χειρότερη απ' ό,τι ήταν πριν από τρία χρόνια, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία. Ευθύνεται γιατί με τη στάση έχει αφήσει τους καταναλωτές απροστάτευτους απέναντι στην ανεξέλεγκτη ακρίβεια, την κερδοσκοπία, την αδιαφάνεια στην αγορά και τη στρέβλωση του υγιούς ανταγωνισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ)

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού έχει μετατραπεί από ανεξάρτητη αρχή σε εξαρτημένη και χειραγωγημένη, σε εστία διαφθοράς «γαλάζιων κουμπάρων». Σήμερα και πάλι δεν λειτουργεί, γιατί δεν έχει προσωπικό, όπως λέει ο Πρόεδρός της, ο κ. Ζησιμόπουλος.

Ο Σύνηγορος του Καταναλωτή δεν λειτουργεί με ευθύνη του Προέδρου του, του κ. Αδαμόπουλου, διότι υπάρχουν σοβαρές καταγγελίες και από τον Πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτών ότι μέσω της κακής πολιτικής που κάνει, φοβάται ότι θα απαξιωθεί ο θεσμός.

Ο θεσμός του Τραπεζικού Διαμεσολαβητή, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα, ευνοεί πάντα τις τράπεζες και ποτέ τον καταναλωτή, γιατί ουσιαστικά είναι υπάλληλος των τραπεζών.

Η πολιτική του Υπουργείου Ανάπτυξης και των ελεγκτικών μηχανισμών του είναι να επιβάλλουν πρόστιμα για λόγους εντυπωσιασμού της κοινής γνώμης. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι ελάχιστα από τα πρόστιμα τελικά εισπράττονται.

Αληθεύει, κύριε Υπουργέ, ότι με μία λέξη ή ένα κόμμα λάθος στην υπουργική απόφαση, ο παραβάτης μπορεί να δικαιωθεί δικαστικά για τυπικούς και όχι για ουσιαστικούς λόγους;

Όμως, ο κ. Παπαθανασίου δεν βγάζει δελτίο να ενημερώσει τον ελληνικό λαό για το ποιος τελικά πλήρωσε, ποιος ξέφυγε και ποιος...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάντως λέμε τώρα για το Υπουργείο Ανάπτυξης, αλλά είναι η Υπουργός Παιδείας εδώ. Δεν λέω ότι είναι κακή η Υπουργός Παιδείας, αλλά θα έπρεπε...

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε δύο λεπτά θα είναι εδώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΝΤΩΝΙΑ (ΤΟΝΙΑ) ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι ενιαία η πολιτική και μπορεί να απαντήσει και η Υπουργός Παιδείας, όπως φαίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πάντως, ο κύριος Υπουργός είναι εδώ. Δεν βλέπετε τα χαρτιά του, τα τριαντάφυλλα κ.λπ.; Όλα εδώ είναι.

ΑΝΤΩΝΙΑ (ΤΟΝΙΑ) ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται. Είτε ακούσουν είτε δεν ακούσουν τα κόμματα στη Βουλή, τα δικά τους θα πουν. Αυτό είναι δεδομένο.

Ανάμεσα στους αδύνατους και τους ισχυρούς, η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να στηρίξει τους ισχυρούς και, μάλιστα, τους πιο ισχυρούς από τους ισχυρούς που

είναι οι τράπεζες. Την ίδια στιγμή, οι Έλληνες καταναλωτές στις σχέσεις τους με τις τράπεζες γίνονται θύματα προκλητικών κερδοσκοπικών και τοκογλυφικών πρακτικών, θύματα παραπλάνησης και εκμετάλλευσης.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αυτή η κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα η πολιτεία έχει υποχρέωση να αναλάβει τις ευθύνες της και να αναλάβει πρωτοβουλία για να προστατεύσει τους πολίτες καταναλωτές.

(NP)

(1AD)

Όμως, η Κυβέρνηση δεν νοιάζεται για το πρόβλημα. Οι Υπουργοί του κυρίου Καραμανλή λένε στον υπερχρεωμένο πολίτη που χάνει σήμερα το σπίτι του, λόγω του ότι δεν μπορούν και δεν έχει ρυθμιστεί καλά η αγορά, «μην ανησυχείτε, θα υπάρχει ο σωστός ανταγωνισμός, θα το λύσει η αγορά». Και βέβαια, το Υπουργείο Ανάπτυξης και κυρίως ο κ. Παπαθανασίου, που έχει την ευθύνη, ασχολείται, κατά την άποψή μας, περισσότερο με επικοινωνιακή πολιτική και με δημόσιες σχέσεις, παρά αντιμετωπίζει ουσιαστικά τα προβλήματα. Γι' αυτό και εμείς αναλάβαμε την πρωτοβουλία να καταθέσουμε πρόταση νόμου, για να περιφρουρήσουμε τον πολίτη-καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιμέρους ρυθμίσεις και τα μέτρα που περιλαμβάνονται στην πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχειρούν να προσφέρουν μια ανάσα στο δανειολήπτη, στην κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα. Η κατάσταση αυτή είναι ασφυκτική. Τα επιτόκια και οι προμήθειες είναι τα υψηλότερα στην Ευρωζώνη. Οι Τράπεζες αυξάνουν το επιτόκιο σε ποσοστό μεγαλύτερο από την αύξηση των επιτοκίων αναφοράς. Η διαφορά ανάμεσα στα επιτόκια χορηγήσεων και τα επιτόκια καταθέσεων είναι υπερβολική. Οι Τράπεζες παίρνουν το χρήμα φθηνά και του πουλάνε ακριβά. Η κερδοσκοπία εις βάρος των καταναλωτών συμβάλλει στην υπερβολική κερδοφορία των Τραπεζών, που έχει σπάσει κάθε ευρωπαϊκό ρεκόρ.

Τα πανωτόκια αυξάνουν υπερβολικά τα χρέη των καταναλωτών. Η ικανοποίηση του δανειστή οδηγεί τελικά στην εξόντωση του δανειολήπτη. Σε αρκετά είδη δανείων οι Τράπεζες εφαρμόζουν για τον υπολογισμό των τόκων το έτος 360 ημερών, προκαλώντας πρόσθετη, συγκαλυμμένη και αδιαφανή επιβάρυνση του δανειολήπτη.

Εκμεταλλεζόμενες οι Τράπεζες τη διαπραγματευτική υπεροχή τους, επιβάλλουν συχνά στους καταναλωτές άδικους και άνισους όρους. Τα καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια προωθούνται, χωρίς να παρέχεται στους καταναλωτές επαρκής πληροφόρηση και δυνατότητα να συγκρίνουν προσφορές. Μέσω της επιθετικής διαφήμισης οι Τράπεζες κρύβουν το πραγματικό κόστος του δανείου και παραπλανούν τους καταναλωτές. Δεν υπολογίζουν με ορθό τρόπο το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και δημιουργούν στον καταναλωτή την εντύπωση ότι το συνολικό κόστος του δανείου είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα.

Υποχρεώνουν τον εγγυητή των στεγαστικών και καταναλωτικών δανείων να δεχθεί καταχρηστικούς όρους και να παραιτηθεί από τα νόμιμα δικαιώματά του. Επιβάλλουν πρόστιμο στον καταναλωτή, εάν διανοηθεί να εξοφλήσει το δάνειο νωρίτερα. Βγάζουν στον πλειστηριασμό το σπίτι μιας οικογένειας και την πετάνε στο δρόμο για πεντακόσια και χίλια ευρώ και έτσι δημιουργούνται τραγικές κοινωνικές καταστάσεις.

Οι Τράπεζες δέχονται να μεσολαβήσει εκείνος που πουλάει κάποιο προϊόν ή υπηρεσία, προκειμένου ο καταναλωτής να πάρει δάνειο για να πληρώσει. Όταν, όμως, υπάρξει πρόβλημα με το προϊόν ή την υπηρεσία που αγοράζει ο καταναλωτής, τότε δεν μπορεί να σταματήσει να πληρώνει ούτε να πάρει τα χρήματα που έδωσε.

Οι εισπρακτικές εταιρείες στις οποίες οι Τράπεζες αναθέτουν την εισπραξη των οφειλών χρησιμοποιούν συχνά απέναντι στους δανειολήπτες μια σειρά από αθέμιτα μέσα, για να εισπράξουν το χρέος: παραπλάνηση, ηθική παρενόχληση, ψυχολογικές πιέσεις και προσβολές.

Η αδιαφάνεια των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών δεν καλύπτεται επαρκώς από τις νομοθετικές ρυθμίσεις που υπάρχουν σήμερα. Οι αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ασαφείς και περιορισμένες. Οι ενώσεις των καταναλωτών δεν μπορούν, μέσω συλλογικής αγωγής, να διεκδικήσουν αποζημιώσεις για κάθε καταναλωτή ξεχωριστά και έτσι σε περιπτώσεις που πρόκειται για μικροποσά ο καταναλωτής δεν καταφεύγει στη δικαιοσύνη, γιατί τα δικαστικά έξοδα είναι μεγαλύτερα από το ποσό που διεκδικεί. Ο τραπεζικός διαμεσολαβητής, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα ο θεσμός, μεροληπτεί σχεδόν πάντα υπέρ των συμφερόντων των Τραπεζών.

Όλα αυτά τα φαινόμενα επιχειρεί να τα αντιμετωπίσει η νομοθετική πρωτοβουλία που αναλάβαμε. Καθορίζει ανώτατο θεμιτό επιτόκιο, που δεν μπορεί να ξεπερνά τις τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες πάνω από το δικαιοπρακτικό επιτόκιο για τις πιστωτικές κάρτες και τη μία εκατοστιαία μονάδα για τα καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια. Όταν τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αυξάνονται, δεν μπορεί η αύξηση των κυμαινόμενων επιτοκίων στη χώρα μας να είναι μεγαλύτερη.

Καταργούνται τα πανωτόκια. Για τον υπολογισμό των τόκων εφαρμόζεται το έτος των 365 ημερών και όχι των 360 ημερών.

(BA)

Προστατεύεται ο εγγυητής δανείων από καταχρηστικούς όρους. Προβλέπεται το δικαίωμα της πρόωρης εξόφλησης δανείων με κυμαινόμενο επιτόκιο, χωρίς κανένα πρόστιμο για τον καταναλωτή και των σταθερών με λογική επιβάρυνση. Οι τράπεζες υποχρεώνονται να παρέχουν γραπτά στον καταναλωτή συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το κόστος και τους όρους του δανείου του και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει. Υποχρεώνονται να του δίνουν στοιχεία για να μπορεί να συγκρίνει ποια προσφορά είναι πιο συμφέρουσα γι' αυτόν. Δίνεται στον καταναλωτή το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση μέσα σε δεκατέσσερις ημέρες από την υπογραφή της.

Για να έχει δικαίωμα η τράπεζα να καταγγείλει τη σύμβαση ενός δανείου, θα πρέπει να υπάρχει καθυστέρηση ποσού ίσου με τέσσερις μηνιαίες δόσεις. Στην περίπτωση που η καθυστέρηση αφορά στεγαστικό δάνειο πρώτης κατοικίας, τότε η καθυστέρηση πρέπει να είναι ίση με οκτώ μηνιαίες δόσεις.

Κάθε διαφήμιση καταναλωτικού δανείου πρέπει να αναφέρει το ονομαστικό επιτόκιο και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Αν η Τράπεζα δεν υπολογίζει σωστά το τραπεζικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, τότε η σύμβαση μπορεί να αλλάξει υπέρ του καταναλωτή.

Όταν κάποιος καταναλωτής πάρει δάνειο για να αγοράσει κάποιο προϊόν ή υπηρεσία με τη μεσολάβηση αυτού που το πούλησε και προκύψουν σοβαρά προβλήματα με το προϊόν ή την υπηρεσία που αγόρασε, ο καταναλωτής μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, όχι μόνο από τον προμηθευτή που μεσολάβησε, αλλά και από την τράπεζα που του έδωσε το δάνειο και μπορεί να αρνηθεί να το εξοφλήσει, αν αποδειχθεί ότι έχει δίκιο.

Απαγορεύεται η κατάσχεση της κύριας κατοικίας για χρέος μέχρι 5.000 ευρώ, εφόσον δεν υπάρχει προσημείωση.

Οι εισπρακτικές εταιρείες που χρησιμοποιούν παράνομες πρακτικές απέναντι στους καταναλωτές, θα έχουν πλέον να αντιμετωπίσουν και τις κυρώσεις του νόμου για την προστασία του καταναλωτή.

Προσδιορίζονται σαφέστερα και ενισχύονται οι αρμοδιότητες ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

... της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου να επιτελέσει το ρόλο της στην ορθή λειτουργία του χρηματοπιστωτικού τομέα της οικονομίας. Άλλωστε και η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδος ζητά να αυξηθεί ο ρυθμιστικός της ρόλος.

Συμπληρώνεται ο ν. 2551/1994, ώστε οι ενώσεις καταναλωτών να μπορούν να διεκδικούν πλέον με συλλογικές αγωγές και την ατομική αποζημίωση των καταναλωτών για ποσά μέχρι 1.500 ευρώ.

Δημιουργείται νομοθετικό πλαίσιο για τη συγκρότηση και λειτουργία των οργάνων που προσφέρουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης.

Καθιερώνεται το δικαίωμα προσφυγής σε δεύτερο βαθμό στο συνήγορο του καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οργανώσεις των καταναλωτών έχουν υποδεχθεί θερμά την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, γιατί τη θεωρούν θετική, ρεαλιστική και εφαρμόσιμη. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή θεωρεί ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση. Σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους συνεπάγονται έσοδα για τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η διαπραγμάτευση για την εκπόνηση ευρωπαϊκής οδηγίας που αναφέρεται σε κάποια από τα θέματα της πρότασης νόμου και η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, δεν απαγορεύει στον Έλληνα νομοθέτη να παρέμβει στον τομέα αυτό, εφόσον το κρίνει αναγκαίο. Αυτό το αναγνωρίζει ακόμα και η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών.

Εκτιμούμε ότι η υιοθέτηση των ρυθμίσεων αυτών θα αποτελέσει πίεση υπέρ της αδύναμης πλευράς, υπέρ των καταναλωτών, στη διαπραγμάτευση που γίνεται τη στιγμή αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ τραπεζών και οργανώσεων καταναλωτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να ολοκληρώσετε παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελειώνω.

Η πρωτοβουλία μας έχει ήδη επηρεάσει τη συμπεριφορά των τραπεζών το τελευταίο διάστημα, έχει ήδη επιδράσει στη στάση της Κυβέρνησης που αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι πολλές από τις ρυθμίσεις που προτείνουμε είναι θετικές και καινοτομικές. Δεν μας είπε ακριβώς ποιες είναι για να μη δεσμευθεί, γιατί δεν θέλει να δεσμευθεί, γιατί δυστυχώς έχει δεσμεύσεις αλλού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι η πρότασή μας είναι ρεαλιστική και ισορροπημένη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κυρία συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Παίρνω από το χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνω, λέγοντας ότι, κύριοι της Κυβέρνησης, η κατάσταση –το γνωρίζετε– είναι τραγική. Θέλουμε κάποια στιγμή το Ελληνικό Κοινοβούλιο να αλλάξει πολιτική κουλτούρα.

(ΒΜ)

(2ΒΑ)

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να συμφωνήσετε στην πρόταση νόμου, πρέπει να ακούσουμε και τους συναδέλφους από τα άλλα κόμματα, διότι δεν μπορούμε να καθυστερούμε άλλο σε πρωτοβουλίες τέτοιου τύπου για την προστασία του πολίτη- καταναλωτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, αλλά θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι για να σας δώσω το χρόνο της δευτερολογίας σας πρέπει να το δεχτεί το Προεδρείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας λάβαμε επιστολή, με την οποία ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης. Επίσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται για την παρούσα πρόταση νόμου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Άγγελος Τζέκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα:

Πρώτον, η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Σύσταση Ειδικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης και άλλες διατάξεις».

Δεύτερον, η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων».

Επίσης, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την Έκθεσή της στην αίτηση της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτού.

Το λόγο έχει ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγο πριν η συνάδελφος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η κα Αντωνίου, προσπάθησε πράγματι να προβάλει ορισμένα επιχειρήματα, να στηρίξει την πρόταση νόμου του κόμματός της για την προστασία των καταναλωτών. Είναι μια φιλότιμη προσπάθεια, γιατί πραγματικά πρέπει να παραδεχθεί κανείς ότι σ' αυτή την πρόταση περιέχονται και ορισμένα πολύ σοβαρά σημεία, τα οποία πρέπει κανείς βεβαίως να προσέξει. Όμως, δεν πρέπει να ξεπερνάμε ορισμένα όρια και κυρίως δεν μπορούμε να δεχθούμε την όλη κριτική που γίνεται επίσης στην κυβερνητική πολιτική, όταν η Κυβέρνηση έχει αποδείξει πράγματι πως όχι μονάχα λαμβάνει υπόψη της όλα αυτά τα σημεία, αλλά ειδικότερα –και το γνωρίζετε– πριν ακόμα εσείς υποβάλετε την πρότασή σας, η Κυβέρνηση έχει φέρει σε δημόσια διαβούλευση το σχετικό νομοσχέδιο, το οποίο πρόκειται να καταθέσει συντόμως.

Σίγουρα έχουμε να κάνουμε με μια πρωτοβουλία που κινείται στα σημεία, όπως είπα, αρκετά στη σωστή κατεύθυνση. Όμως, πρώτον αναιρεί, όπως είπα, αρκετά σημεία του κυβερνητικού έργου, κάτι το οποίο δεν χρειάζεται γιατί έτσι πράγματι ξεφεύγουμε από μια λογική των πραγμάτων και δεύτερον διότι, αν πράγματι θελήσει κανείς να κάνει μια κριτική των πεπραγμένων, τότε πρέπει να παρατηρήσουμε τα εξής: ότι η Κυβέρνηση όχι μονάχα δεν προσπάθησε να προστατεύσει τους καταναλωτές, αλλά αντίθετα η πρακτική πολιτική που επέδειξε αποδεικνύει εντελώς το αντίθετο.

Δεν θα διαφωνήσει κανείς στα νούμερα, τα οποία αναφέρθηκαν γενικά για την καταχρέωση των καταναλωτών. Πράγματι, η καθυστέρηση στη χώρα μας από πλευράς πληρωμής δανείων, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, ξεπερνάει τα 4 δισεκατομμύρια ευρώ και στο σύνολο των υπολοίπων, αν κανείς υπολογίσει, θα βρεθούμε στα 80 με 81 δισεκατομμύρια περίπου. Επίσης, το σύνολο της δανειακής επιβάρυνσης των καταναλωτών έρχεται περίπου στο 44% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, έχουμε δηλαδή μια αύξηση σχετική με το 38% που υπήρχε από το 2005. Συμφωνώ επίσης ότι έχουν αυξηθεί τα στεγαστικά δάνεια. Πρέπει να πούμε ότι στη στεγαστική αγορά το 3,5% των δανείων είναι σε καθυστέρηση έναντι του 3,6% του Δεκεμβρίου του 2005. Πρέπει όμως να αναφέρουμε και κάποια άλλα σημεία, τα οποία παρέλειψε η Εισηγήτρια του Κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Τι συμβαίνει και τι έκαναν οι κυβερνήσεις σας συγκριτικά έναντι της δικής μας Κυβέρνησης; Εσείς δεν είχατε ούτε καν επισημάνει την προστασία του καταναλωτή, δεν διορίσατε ούτε καν το Γενικό Γραμματέα στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, ενώ παράλληλα δεν επιβάλατε παρά, θα έλεγα, ελάχιστα μέχρι αμελητέα ποσά ό,τι αφορούσε τον έλεγχο του κατά πόσο τηρείται ο ανταγωνισμός και η προστασία του καταναλωτή.

(ΧΦ)

Σας θυμίζω ότι το σύνολο των προστίμων που βάλατε, δεν υπερβαίνουν τις 61 με 62 χιλιάδες ευρώ, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το θεωρείτε εσείς πολύ σοβαρό νόυμερο; Πιστεύω όχι.

Αντίθετα πρέπει να σας πούμε ότι εμείς, η Κυβέρνηση, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, όρισε Γενικό Γραμματέα Καταναλωτή, που εσείς αγνοούσατε, θεσμοθέτησε το Συνήγορο του Καταναλωτή, που εσείς δεν κάνατε, ενεργοποίησε το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτή, που εσείς αγνοήσατε, προώθησε τη δημιουργία δικτύου προστασίας του καταναλωτή των Δυτικών Βαλκανίων, ενώ παράλληλα επέβαλε πρόστιμα πάνω από 2,5 εκατομμύρια ευρώ, θα έλεγα, από το Μάρτιο του 2004. Και όχι μόνο αυτό. Ανέστειλε και τη λειτουργία πλέον των είκοσι πέντε επιχειρήσεων και ονομάζει –κάτι ακόμη πιο σοβαρό– αναφέρει και δημοσιεύει τα ονόματα των επιχειρήσεων που παραβιάζουν τους κανόνες ανταγωνισμού και βεβαίως την προστασία του καταναλωτή.

Θέλετε να σας θυμίσω επίσης τον ΕΦΕΤ; Στον ΕΦΕΤ τι κάνατε; Τηρήσατε καθόλου τους ελεγκτικούς μηχανισμούς; Δώσατε τη δυνατότητα να αισθανθεί ο καταναλωτής ότι προστατεύεται από τις κυβερνήσεις σας; Αντιθέτως.

Σας λέω, λοιπόν, ότι ο ΕΦΕΤ στην περίοδο 2000-2004 ανακάλυψε μόνο τέσσερις επιχειρήσεις, οι οποίες παραβίαζαν τις προδιαγραφές ασφάλειας και υγιεινής. Και τα συνολικά πρόστιμα πράγματι δεν ξεπέρασαν περίπου τα 80 χιλιάδες ευρώ.

Εμείς αντίθετα επιβάλαμε κυρώσεις που ξεπερνάνε τις εκατόν πενήντα πέντε με εκατόν εξήντα επιχειρήσεις και συνολικό πρόστιμο πάνω από 2 εκατομμύρια ευρώ.

Τέλος, σας θυμίζουμε –και είναι σημαντικό αυτό γιατί αναφέρατε στις τράπεζες και η πρόταση νόμου είναι για τις τράπεζες– ότι επιβάλαμε τελευταία πρόστιμα στις τράπεζες, τις οποίες μάλιστα ονόμασε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και η αρμόδια υπηρεσία. Πρόσφατα, κάπου στις 26 Φεβρουαρίου, αν δεν κάνω λάθος, επέβαλε πρόστιμο 236 χιλιάδων ευρώ σε τρεις, τέσσερις τράπεζες. Βεβαίως τη σχετική ανακοίνωση την έχετε από το Υπουργείο.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν βλέπετε ότι αυτά δεν αντέχουν σε σύγκριση; Αναμφισβήτητα ναι. Και όχι μονάχα αυτό. Σας λέμε ότι παρά το γεγονός αυτό, θα δεχόμασταν την πρότασή σας. Θα τη δεχόμασταν όμως υπό ορισμένους όρους. Αν πράγματι η πρόταση νόμου δεν αποτελούσε γενικότητα κατά βάση. Μάλιστα δεν καλύπτει και όλα τα θέματα προστασίας του καταναλωτή. Άλλωστε στην επιτροπή που συζητήθηκε η πρόταση νόμου, θα ακούσατε όχι μονάχα εμάς από πλευράς κυβέρνησης, αλλά θα ακούσατε και τους φορείς –και εκείνους που θεωρούσατε ότι έπρεπε να υποστηρίξουν την πρότασή σας– που είπαν ότι η πρότασή σας είναι απλά μερική, δεν είναι συνολική, δεν προστατεύει όλα τα σημεία.

Τι είναι η πρότασή σας; Η πρότασή σας είναι μια συρραφή από αποσπάσματα πρότασης της επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη σχετική οδηγία την οποία ετοιμάζει. Δεύτερον, αποτελεί πράγματι μια συρραφή από ευνοϊκές αποφάσεις του Αρείου Πάγου, ήσσονος μάλιστα σημασίας, για την προστασία του καταναλωτή. Τρίτον, αποτελεί πράγματι μια συρραφή από εξωδικαστικές διαφορές επίλυσης από πλευράς ζητημάτων που ρυθμίστηκαν από τα δικαστήρια. Είναι μια θεσμική ρύθμιση, νομολογία. Παράλληλα άπτεται πολλών αρμοδιοτήτων της Κεντρικής Τράπεζας.

Θέλετε να σας είμαι πράγματι και ολίγον πιο συγκεκριμένος; Σας ρωτώ: Είναι δυνατόν να ορίζεται πλαφόν στα επιτόκια; Δηλαδή θα έρθουμε τώρα να ορίζουμε διοικητικά τα επιτόκια; Μιλάμε για ανοιχτή αγορά, μιλάμε για αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς σύνορα και εσείς έρχεστε να ορίσετε διοικητικά πλαφόν στα επιτόκια των τραπεζών; Μα είναι δυνατόν!

Θέλετε ακόμη χειρότερα; Έρχεστε να προσδιορίσετε το επιτόκιο προσθέτοντας μάλιστα στο επιτόκιο τέσσερις μονάδες.

(PM)

(2XF)

Αυτό τι σημαίνει με τα σημερινά δεδομένα; Ότι το επιτόκιο αυτό θα φθάσει στο 21% αν ληφθεί υπόψη ότι τα επιτόκια των καρτών σήμερα είναι στο 17%.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι 9,5%. Μην παραπλανάτε το Σώμα.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Δεν παραπλανούμε κανέναν. Εδώ είναι τα στοιχεία. Άλλωστε νομίζω ότι εγώ δεν έχω δώσει δείγμα ότι παραπλανώ. Έχω στοιχεία, πείτε τα δικά σας.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι 17% το επιτόκιο...

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Λέτε λοιπόν να προστεθούν τέσσερις μονάδες στα υφιστάμενα, στα τρέχοντα επιτόκια. Πού θα πάει; Δηλαδή όταν θα πέφτει το επιτόκιο τι θα κάνετε; Θα διατηρήσετε τόσο ψηλά τα επιτόκια;

Κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε ότι η πρότασή σας δεν αντέχει. Πράγματι πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι ορισμένα σημεία είναι εκτός πραγματικότητας, εκτός συλλογιστικής της ανταγωνιστικής αγοράς, εκτός θεσμικών κανόνων λειτουργίας, αν θέλετε, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γνωρίζετε κάτι; Η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος δεν έχει δικαίωμα να επιβάλλει. Απ' ό,τι γνωρίζετε, τις αποφάσεις πλέον επί νομισματικής πολιτικής τις παίρνει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δεν τις παίρνει η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδος ή και γενικότερα δεν τις παίρνουν οι κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς οι κεντρικές εθνικές τράπεζες εφαρμόζουν απλά τις αποφάσεις και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αυτό είναι δεδομένο, αυτό σας είναι γνωστό. Άρα λοιπόν πώς θα έλθει η Τράπεζα της Ελλάδος να προσδιορίσει διοικητικά τα επιτόκια; Θα πάμε δηλαδή στην εποχή Ζολώτα; Τότε δικαιολογείτε.

Βεβαίως εγώ έζησα αυτήν την εποχή. Τότε πράγματι ο Ζολώτας ξυπνούσε το πρωί, έκανε τις συγκεκριμένες διαδρομές του στο πάρκο της Ακρόπολης και εν συνέχεια πήγαινε στο γραφείο του –το έχω ζήσει εγώ προσωπικά– και εξέδιδε τα επιτόκια της ημέρας.

Αυτήν την πολιτική θέλετε να ασκήσουμε; Δεν μπορούμε εμείς να ασκήσουμε αυτήν την πολιτική γιατί πρώτον σεβόμαστε τους θεσμούς, δεύτερον σεβόμαστε πράγματι τους θεσμούς της ανταγωνιστικής αγοράς και τρίτον τα καταφέρνουμε μια χαρά και δεν χρειάζεται αυτή η πολιτική.

Αυτό όμως δεν σημαίνει, κυρία Αντωνίου, ότι δεν θα δεχθώ ορισμένα πράγματα, ότι δηλαδή οι εμπορικές τράπεζες σήμερα πρέπει να προσέξουν την πολιτική τους έτσι ώστε να μην εξαντλούν όλα τα περιθώρια εις βάρος των καταναλωτών. Αυτό σημαίνει όμως ότι πρέπει να λειτουργήσουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί κι εμείς αυτό κάνουμε. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο παρά να ορίσουμε, να ελέγξουμε και να δούμε αν πράγματι εφαρμόζονται οι θεσμοί μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών και αυτό κάνουμε.

Συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θεωρώ ότι πρέπει να σεβαστούμε ορισμένα πράγματα στα οποία άλλωστε συμφωνούμε. Δεν είδα να διαφωνούμε εδώ. Μπορεί να διαφωνούμε σε άλλα πράγματα, αλλά νομίζω ότι εσείς υπερακοντίζετε περισσότερο σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς. Θα αναφέρω ορισμένα ειδικότερα σημεία ως ειδικές παρατηρήσεις. Σε καμία περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι, δεν θεωρώ ότι πρέπει να πάμε ενάντια στη διεθνή πρακτική. Πουθενά δεν καθορίζεται η πρακτική όχι μονάχα του καθολισμού συγκεκριμένων υποχρεώσεων των τραπεζών, αλλά δίνονται και συγκεκριμένοι ορισμοί του τι είναι καταναλωτής και τι είναι σύμβαση πίστωσης. Αυτά δεν μπορούμε να τα αλλοιώσουμε. Είναι διεθνείς όροι, είναι διεθνής ορολογία, ή είναι το Α, ή είναι το Β. Δεν μπορεί να είναι Α και Β δια του δύο, να βγάλουμε μέσο όρο. Μέσοι όροι σ' αυτά δεν στέκουν.

Επιπλέον, αγνοείτε μία βασική ΚΥΑ, την ΚΥΑ ΦΙ 983/7-3-1991. Τα περισσότερα –και το γνωρίζετε αυτό– τα έχετε πάρει από την ΚΥΑ. Πολλά από τα σημεία που θίγεται είναι μέσα στη συγκεκριμένη αυτή ΚΥΑ. Την αγνοείτε λοιπόν, αλλά δεν κάνετε ούτε αναφορά σ' αυτήν, κύριε Υπουργέ. Ούτε καν αναφέρεται η συγκεκριμένη ΚΥΑ. Για να σεβαστεί κανείς τα κείμενά του, πρέπει να αναφέρει τις πηγές απ' όπου πράγματι παίρνει στοιχεία και να κάνει και συγκεκριμένη αναφορά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Είναι η βιβλιογραφία.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Βεβαίως, είναι η βιβλιογραφία, κύριε συνάδελφε. Το ξέρετε –ναπισημαστικό είστε– ότι δεν αναγνωρίζεται κανένα κείμενο επιστημονικού επιπέδου αν δεν αναφέρεται η σχετική βιβλιογραφία.

Παράλληλα μιλάτε για προσυμβατική ενημέρωση και δικαίωμα υπαναχώρησης σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις των καταναλωτών με τις τράπεζες. Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ένα είναι βέβαιο. Το είπα και στην Επιτροπή όπου συζητήθηκε το θέμα. Δυστυχώς στις συμβάσεις των συμβαλλομένων, δηλαδή τράπεζες και καταναλωτές, είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδιανόητο, για τον καταναλωτή να καθίσει να διαβάσει τους σχετικούς όρους των συμβάσεων και συνεπώς οι συμβαλλόμενοι υπογράφουν. Βεβαίως θεωρητικά και θεσμικά πρέπει να γνωρίζουν τι υπογράφουν και κανένας δεν βάζει την υπογραφή του ως και έτυχεν .

(BS)

2PM

Όμως είναι δύσκολο. Και θα πρέπει οι όροι αυτοί να εξειδικευθούν. Και θα πρέπει οι εμπορικές τράπεζες να κάθονται και να εξηγούν στο κάθε καταναλωτή στη σχετική σύμβαση τι περιέχεται, ποιες είναι οι υποχρεώσεις και τι πρέπει να συμβεί. Δυστυχώς, σ' αυτά πρέπει να το πούμε και να ομολογήσουμε ότι χρειαζόμαστε πράγματι τη συνδρομή τους. Πρέπει επίσης παράλληλα να παραδεχθούμε ότι οι καταναλωτές δεν προστατεύονται με ευκολία ούτε μόνο με θεσμικά πλαίσια. Προστατεύονται με τη καθημερινή πρακτική και με τον έλεγχο που ασκούν τα αρμόδια όργανα τα οποία εντέλλονται για τον έλεγχο. Και βεβαίως η πολιτική ηγεσία πρέπει να ελέγχει του ελεγκτικούς μηχανισμούς. Εκεί μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Επιπλέον θεωρώ ότι ο καταναλωτής θα πρέπει να μην παρασύρεται από τις διαφημίσεις, ενστάσεις και αναρτήσεις αναγκών. Οφείλει και πρέπει να ενημερώνεται ο καταναλωτής αλλά δεν μπορούμε να έχουμε και την ευθύνη του καταναλωτή. Πρέπει να προσδίδουμε την ατομική ευθύνη σ' αυτόν που του ανήκει. Όπως ισχύει και με τους αγρότες. Τόσες φορές το έχω πει. Ο αγρότης πρέπει να είναι ενημερωμένος αλλά πρέπει να έχει και την ατομική ευθύνη να προσφύγει στην ενημέρωσή του. Το ίδιο όμως και ο καταναλωτής. Δεν είναι δυνατόν να αγνοεί την ενημέρωσή του.

Παράλληλα πρέπει να πούμε ότι η σημερινή πρακτική, η καθημερινή πρακτική δίνει τη δυνατότητα έτσι ώστε οι λεγόμενες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις να νοθετούν παράλληλα το καταναλωτικό κοινό. Δυστυχώς πολλές φορές αυτό δεν γίνεται. Γιατί οι λεγόμενες καταδικαστικές αποφάσεις –η νομολογία για τον καταναλωτή– δεν δέχονται τις συγκεκριμένες δημοσιεύσεις που πρέπει να γίνουν. Πράγματι πρέπει εδώ όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, στους καταναλωτές να προσπαθήσουμε ό,τι αφορά σε αποφάσεις για τον καταναλωτή να παίρνουν μεγαλύτερη δημοσιότητα.

Τέλος, πρέπει να σας πω ότι ορισμένα πρόστιμα τα οποία επιβάλλονται λόγω οφέλους του συγκεκριμένου που παραβαίνει τους θεσμούς, αντί της δικής πρότασης να τιμωρούνται με 1500, θα πρέπει, κύριε Υπουργέ –αυτό το είπα και στην Επιτροπή– η αύξηση του ποσού αυτού να είναι 4000 και άνω. Και παράλληλα θα έλεγα οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους παρανομούν να είναι μεγαλύτερες από τα έσοδα που τυχόν αποφέρουν στον παρανομούντα. Τότε μονάχα η πρακτική θα έχει αξία και σημασία.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η πρόταση νόμου πράγματι έχει ένα πλαίσιο με συγκεκριμένες προτάσεις. Δεν απορρίπτονται όλες. Όμως σας σύνολο δεν μπορεί να σταθεί. Γιατί είναι αποσπασματικά, είναι ενάντια στην διεθνή πρακτική, είναι ενάντια στους κανόνες ανταγωνισμού, είναι ενάντια σ' αυτό που πράγματι χρειάζεται ως προστασία ο καταναλωτής και επομένως θεωρώ ότι αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δώσουμε περισσότερη διαφάνεια και να προσδώσουμε επίσης περισσότερη σημασία στην ατομική ευθύνη του κάθε καταναλωτή ώστε να προστατεύει τον εαυτό του και να μην τα περιμένει μονάχα από τα θεσμικά πλαίσια.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα επειδή βλέπω συναδέλφους που μπαίνουν και βγαίνουν από την Αίθουσα ότι στις 3 η ώρα ακριβώς έχει συμφωνηθεί να διακόψουμε την πρόταση νόμου και θα συνεχίσουμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με ονομαστική ψηφοφορία και τα άρθρα στη συνέχεια και μετά θα συνεχίσουμε αν χρειαστεί την πρόταση νόμου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς όχι μόνο ακούμε προσεκτικά τι λένε τα άλλα κόμματα αλλά αξιολογούμε και κρίνουμε και τις πρακτικές τους. Δηλαδή, το σύνολο της πολιτικής και ξεχωριστά σε κάθε τομέα. Γιατί μας ενδιαφέρει το σύνολο της πολιτικής που εφαρμόζουν. Και βλέπουμε αν τα λόγια συμβαδίζουν και με τα έργα γιατί έτσι πιστεύουμε ότι υπάρχει και η πολιτική αξιοπιστία των κομμάτων.

(SX)

(2BS)

Πάνω σε αυτό το ζήτημα, βέβαια, πρέπει να δούμε κατά πόσο οι πολιτικές δυνάμεις, που έχουν αποδεχθεί τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που περιέχει τις ελευθερίες κεφαλαίου υπηρεσιών εμπορευμάτων εργατικού δυναμικού, οι πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες αποδέχθηκαν την πολιτική της Λισαβόνας, που λέει για την ενίσχυση με κάθε τρόπο της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν υπερψηφίσει σε αυτή την Αίθουσα στο σύνολό του το περίφημο Ευρωσύνταγμα, αλλά ακόμα έχουν αποδεχθεί το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που καθορίζει, δηλαδή, τους κανόνες, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του τραπεζικού συστήματος, είναι αξιόπιστες για να καταθέτουν μία τέτοια πρόταση νόμου για το τραπεζικό σύστημα της χώρας.

Αναφέρθηκε βέβαια και η Εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας στα λαϊκά νοικοκυριά, ότι είναι χρωμένα στις τράπεζες. Και βέβαια εδώ το μεγάλο ζήτημα είναι, γιατί είναι χρωμένα στις τράπεζες.

Βέβαια, ο ελληνικός λαός, που μας ακούει και μας βλέπει, γνωρίζει ότι υπεύθυνη είναι η μακροχρόνια πολιτική μείωσης των εισοδημάτων από τις κυβερνήσεις διαχρονικά. Υπεύθυνες είναι οι κυβερνήσεις αλλά και τα κόμματα, που συμφώνησαν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Υπεύθυνες είναι οι πολιτικές δυνάμεις, που αποδέχθηκαν το ευρώ ως κοινό νόμισμα, οι κυβερνήσεις που με την πολιτική τους επιτρέπουν στα γνωστά καρτέλ να αυξάνουν τα προϊόντα αλματωδώς.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη πολιτικής γης και λαϊκής στέγης, που θα εξασφάλιζαν στη λαϊκή οικογένεια ένα φτηνό λαϊκό σπίτι, η έλλειψη αυτής της πολιτικής, που οδηγεί τα λαϊκά νοικοκυριά στα στεγαστικά δάνεια.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Διότι γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά πόσα πληρώνει μία λαϊκή οικογένεια από το Δημοτικό, το Γυμνάσιο, το Λύκειο, για να εισέλθει το παιδί στο Πανεπιστήμιο και πόσες άλλες δεκάδες χιλιάδες ευρώ ξοδεύει, για να τελειώσει το Πανεπιστήμιο και για να συμπληρώσει τον αριθμό των ανέργων. Είναι το ζήτημα της Υγείας, της Πρόνοιας, που και αυτό έχει δοθεί στην ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα. Μάλιστα, επειδή συζητάμε το νόμο-πλαίσιο της Κυβέρνησης, η Κυβέρνηση προτείνει άτοκα δάνεια για τους φοιτητές που είναι φτωχοί και η Αξιωματική Αντιπολίτευση χαμηλότοκα δάνεια. Να, δηλαδή, πώς προσαρμόζετε την πολιτική σας στις επιδιώξεις του τραπεζικού συστήματος.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη στήριξης των αγροτών μέσω του τραπεζικού συστήματος. Και γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά ότι στο παρελθόν υπήρξαν ρυθμίσεις για τα αγροτικά χρέη φυσικών προσώπων και για τις συνεταιριστικές οργανώσεις. Ήταν, όμως, ρυθμίσεις εξυγίανσης της Αγροτικής Τράπεζας, προκειμένου να ιδιωτικοποιηθεί και όχι βέβαια για να ενισχυθούν οι φτωχομεσαίοι αγρότες. Και τι παρατηρούμε σήμερα; Παρατηρούμε την Κυβέρνηση να μη δίνει τις επιδοτήσεις, τα δικαιώματά τους και να έρχεται η Αγροτική Τράπεζα να τους βάζει και στον ΤΕΙΡΕΣΙΑ, στο μαύρο πίνακα, δηλαδή, του τραπεζικού συστήματος.

Υπεύθυνη είναι η έλλειψη στήριξης των μικρομεσαίων, των μικροεπαγγελματιών, των μικρών επιχειρήσεων, που τους αναγκάζει να πηγαίνουν στα τοκογλυφικά επιτόκια των τραπεζών.

Αυτό το πλαίσιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξασφαλίζει διαχρονικά την αύξηση της πελατείας και των κερδών των τραπεζών.

Το τραπεζικό σύστημα, λοιπόν, με την απελευθέρωση των αγορών και στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος, δεν προσαρμόζεται στις ανάγκες του λαού. Διότι αυτό που αναφέρει στο άρθρο 3 η πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι ο πιστωτικός φορέας οφείλει να προσφέρει το είδος και το συνολικό ποσό πίστωσης, που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του καταναλωτή, δεν ισχύει στην πράξη.

Μάλιστα, σε αυτό το σημείο έρχεται η Τράπεζα της Ελλάδας, με το υπόμνημα που μας έχει καταθέσει και λέει: Η Οδηγία, που θα εκδοθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λέει ότι πρέπει το πιστωτικό ίδρυμα να πληροφορήσει τον καταναλωτή για τα βασικά χαρακτηριστικά του προϊόντος, ώστε ο ίδιος να είναι σε θέση να εκτιμήσει εάν η προτεινόμενη πίστωση ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

(TS)

(2SX)

Δηλαδή ο κύριος στόχος των παρεμβάσεων που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, αλλά και της πρότασης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι η υψηλή κερδοφορία που επιδιώκουν οι τράπεζες μέσα από τα υψηλά επιτόκια, τη διαφορά, δηλαδή, από τα επιτόκια κατάθεσης και χορήγησης.

Είπε ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή ότι ο ανταγωνισμός είχε αποτέλεσμα, ωφέλησε τον καταναλωτή και ανέφερε τα στεγαστικά δάνεια. Πιστεύουμε ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, γιατί μπορεί να έχει πέσει το επιτόκιο, αλλά έχει αυξηθεί πλέον η πραγματική τιμή ενός σπιτιού, χρειάζεται, δηλαδή, μεγαλύτερη μάζα δανείου ο δανειολήπτης για να αγοράσει το σπίτι. Τι σημαίνει αυτό; Περισσότερα χρήματα από την τράπεζα, έστω και με μειωμένο επιτόκιο, μεγαλύτερα κέρδη.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι ο ανταγωνισμός μέσω των εξαγορών των συγχωνεύσεων δεν λειτουργεί προς όφελος του καταναλωτή, αλλά δημιουργείται ολιγοπωλιακή κατάσταση στο τραπεζικό σύστημα. Το καρτέλ, δηλαδή, των τραπεζών είναι εκείνο που κατευθύνει τα πράγματα και βέβαια δεν μπορούν αυτές οι κυβερνήσεις που έχουν συμφωνήσει σε όλα να επιβάλλουν όρους λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος. Γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Είναι οι τραπεζίτες εκείνοι που καθορίζουν τους όρους και οι κυβερνήσεις εκείνο που κάνουν, είναι να νομοθετούν για να καλύψουν τα συμφέροντα των τραπεζών.

Ο κύριος Υπουργός μας είπε ότι έχουμε την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Μα, είναι δυνατόν να μας λέτε για την Επιτροπή Ανταγωνισμού; Εσείς κάνετε τις ανεξάρτητες αρχές μαζί με την Αξιωματική Αντιπολίτευση και μεταφέρατε εκεί τις πολιτικές ευθύνες της Κυβέρνησης, για να μην αναλάβετε πολιτικές ευθύνες. Μας είπατε ότι επιβάλλατε για πρώτη φορά πρόστιμο. Λέει μία παροιμία ο λαός, δεν θα την αναφέρω, όμως.

Κύριε Υπουργέ, τι είναι τα πρόστιμα των 50.000 ευρώ και των 60.000 ευρώ, όταν βλέπουμε τους ισολογισμούς των τραπεζών να μιλάνε για 100%, 150% αυξήσεις των κερδών τους; Όταν έχουν 300.000.000 ευρώ, 400.000.000 ευρώ, 500.000.000 ευρώ η καθεμία, εσείς έρχεστε και μας λέτε για μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ; Ας είμαστε τουλάχιστον ειλικρινείς μεταξύ μας και ιδίως απέναντι στον ελληνικό λαό.

Είναι γνωστή η μέθοδος του ανατοκισμού. Είναι γνωστή η απόφαση 289/1980 της Νομισματικής Επιτροπής, που καμία κυβέρνηση δεν έχει καταργήσει και το άρθρο 3, παράγραφος 2, που αναφέρει ότι χρειάζεται συμφωνία. Ποιος, όμως, καταναλωτής που έχει ανάγκη δεν συμφωνεί με τους όρους που επιβάλλει η τράπεζα; Όπως είπα προηγουμένως, η Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατευθύνει τα πράγματα; Είναι σε θέση, δηλαδή, ο δανειολήπτης να έρθει σε συμφωνία με την τράπεζα; Ας είμαστε ειλικρινείς και εδώ και απέναντι στο λαό.

Εξάλλου, να σταματήσουμε. Γιατί να επιτρέπουμε τον ανατοκισμό; Λέει βέβαια η Εισηγητική Έκθεση της πρότασης νόμου ότι στη Γερμανία έχουν καταργηθεί. Ε, ας καταργηθούν και στη δική μας χώρα. Μπορείτε να το κάνετε αυτό; Απευθυνόμαστε και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και στην Κυβέρνηση, η οποία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε κατηγορούσε την Κυβέρνηση ότι είναι κυβέρνηση των τραπεζιτών. Και εσείς τι είστε; Κυβέρνηση των τραπεζιτών και εσείς. Η Τράπεζα της Ελλάδος κτυπάει τον κώδωνα του κινδύνου για επικίνδυνες εξελίξεις λόγω υπερχρέωσης των νοικοκυριών, οι οποίες μπορούν να λειτουργήσουν ως ντόμινο γενικότερα, εις βάρος βέβαια των εργαζομένων.

Εξάλλου, ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα. Τα χρέη των λαϊκών νοικοκυριών προς τις τράπεζες είναι 84.000.000.000 ευρώ. Αυτό είναι το δώρο της Νέας Δημοκρατίας για τα τρία χρόνια που έκλεισε προς την εργατική και την λαϊκή οικογένεια. Η περιοριστική πολιτική σε όλους τους τομείς τους οδηγεί να

αυξάνουν αλματωδώς χρόνο με το χρόνο τα χρέη τους στις τράπεζες. Ωραίο δώρο κάνετε στα λαϊκά νοικοκυριά, κλείνοντας τρία χρόνια διακυβέρνησης, όπως δώρο είχε κάνει τότε και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Γνωρίζουμε όλοι τι κέρδη αποκόμισαν από το Χρηματιστήριο για να έρθει μετά από εκείνη την καταστροφή των λαϊκών νοικοκυριών η Κυβέρνηση να δώσει κίνητρα, μεγάλες φοροαπαλλαγές, για να απορροφήσουν οι τράπεζες τις θυγατρικές τους, γιατί και από εκεί μέσα είχαν αποκομίσει πολύ μεγάλα κέρδη.

(2TS)

Όσον αφορά το άρθρο 5 και το ακατάσχετο μέχρι 5.000 ευρώ, πιστεύουμε ότι και αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι υποκριτικό. Και αν ο άλλος τα ξεπεράσει και πάει στα 5.001 ευρώ, τι σημαίνει αυτό; Πρέπει να γίνει η κατάσχεση του ακινήτου;

Εμείς κάνουμε πρόταση προς την Κυβέρνηση να δούμε αυτό το θέμα όλες οι πτέρυγες στη Βουλή, γιατί είναι απαράδεκτο για χρέη προς την τράπεζα να βγαίνει στο σφυρί ένα σπίτι που έχει ο άλλος. Μπορούμε να βρούμε τρόπους, για να βάλουμε φραγμό και στις τράπεζες, αλλά και σε ένα άλλο κύκλωμα που λειτουργεί γύρω από τις τράπεζες και αναφέρομαι, βέβαια, στο άρθρο 8. Για εμάς είναι απαράδεκτος αυτός ο τρόπος διαδικασίας είσπραξης μέσω εταιρειών. Είχε ψηφιστεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έρχεται τώρα πάλι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και κάνει πρόταση να παρθούν κάποια μέτρα. Τι θα πει μέτρα; Να καταργηθεί τελείως γιατί είναι απαράδεκτοι οι μαφιόζικοι τρόποι είσπραξης χρεών από τις τράπεζες δια μέσου τρίτων. Είναι απαράδεκτο και εδώ παραβιάζονται και δημοκρατικά δικαιώματα που έχουν να κάνουν με τα προσωπικά δεδομένα. Πιστεύω ότι πρέπει το άρθρο 5 να καταργηθεί τελείως, να μην ισχύει δηλαδή η κατάσχεση του ακινήτου.

Το άρθρο 9 μιλά για τις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος. Η ίδια η Τράπεζα και ο διοικητής της, όσες φορές ήρθε για να μας ενημερώσει γύρω από τις εξελίξεις στην οικονομία της χώρας μας, μας είπε ότι εμείς δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα, ότι πλέον όλα υπάγονται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτή καθορίζει τους κανονισμούς, τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Έχω και το υπόμνημα που μας κατέθεσαν, όπου αυτό επικαλείται. Δεν καταλαβαίνουμε τώρα την Αξιωματική Αντιπολίτευση που ως Κυβέρνηση όχι μόνο δεν πήρε κανένα μέτρο περιορισμού της ασύδοτης δράσης του τραπεζικού συστήματος, αλλά απεναντίας μέσα στην απελευθερωμένη αγορά, όπως πλέον ονομάζεται και μέσα στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι επόμενο ότι θα λειτουργούν με τον τρόπο που λειτουργούν.

Στο άρθρο 6 είναι θετική η διάταξη που αφορά την καταβολή τιμήματος αγαθού μέσα από πίστωση από τράπεζα που υποδεικνύει ο προμηθευτής, όταν αποδειχθεί η ελαττωματικότητα ή η ακαταλληλότητα του προϊόντος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μέσα στα πλαίσια του συστήματος το τραπεζικό σύστημα διαχρονικά λειτουργεί προς όφελος των μεγαλοεπιχειρηματιών, προς όφελος του κεφαλαίου. Και όταν ακόμα ήταν κρατικές οι τράπεζες, λειτουργήσαν ως μηχανισμοί ενίσχυσης επιχειρηματικών ομίλων. Να σας θυμίσω τι έγινε μετά την μεταπολίτευση, πόσα δάνεια πήραν μέσα από τις κρατικές τράπεζες, θαλασσοδάνεια, μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, γνωστά ονόματα της αγοράς, για να παραδώσουν ύστερα αυτά τα εργοστάσια στην επόμενη διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρεοκοπημένα; Να σας πω πόσα νέα δάνεια πήραν αυτές μέσω του Οργανισμού Ανασυγκρότησης των Επιχειρήσεων επί Κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να μπορέσουν να ανασυγκροτηθούν και να μεταπωληθούν πάλι στους ίδιους ή και σε άλλους ιδιώτες; Το τραπεζικό σύστημα διαχρονικά μέσα στα πλαίσια του συστήματος και μέσα από τέτοιες διακυβερνήσεις λειτουργεί προς όφελος του κεφαλαίου και, βέβαια, σε βάρος του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, λέμε ότι το τραπεζικό σύστημα μπορεί να λειτουργήσει πολύ διαφορετικά, εάν υπάρχει μία λαϊκή διακυβέρνηση που πραγματικά θα δώσει ώθηση σε παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας προς όφελος, βέβαια, των δυνάμεων της εργασίας, για τους εργαζόμενους, για τους μικρομεσαίους αγρότες, για τους μικροεπαγγελματίες, μέσα από παραγωγικούς συνεταιρισμούς, εμπορικούς, προμηθευτικούς, για να μπορέσει να αναζωογονηθεί η οικονομία προς όφελος του λαού. Τα μεγάλα έργα, που έχει ανάγκη η χώρα, πρέπει να γίνονται μέσα από τον απόλυτο δημόσιο έλεγχο και τη χρηματοδότηση, χωρίς καμία σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για να πληρώνουμε ύστερα υπέρογκα ποσά για να μισθώνουμε ό,τι ακριβώς παραδίδουμε στους ιδιώτες, αλλά ακόμη και για να πληρώνουμε μεγάλα διόδια γι' αυτές τις υποδομές τις οποίες εσείς και οι προηγούμενοι επικαλείστε.

Εμείς απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και του λέμε το εξής: Έχουμε εκλογές. Όποτε και αν γίνουν αυτές, θα πρέπει να αποδυναμώσουν εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που δυναμώνουν με την πολιτική τους τους τραπεζίτες.

(RG)

(2PE)

Και δεν είναι τυχαίο ότι στις τράπεζες οι ιδιοκτήτες είναι βιομήχανοι, μεγαλέμποροι και εφοπλιστές. Και βέβαια, οι πολιτικές δυνάμεις, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι αυτοί που στηρίζουν αυτούς, αλλά σε βάρος του εργαζόμενου λαού των λαϊκών στρωμάτων. Και πρέπει να ενισχύσουν αποφασιστικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας που στοχεύει στην αποδυνάμωση των τραπεζιτών, προς όφελος όμως, των λαϊκών στρωμάτων, προς όφελος των εργαζομένων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Τζέκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού, ο κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την καταψηφίσαμε επί της αρχής και σημειώσαμε τα θετικά σημεία που περιέχει, τα οποία και υποστηρίξαμε. Όμως, θεωρώ ότι η πιο σημαντική συμβολή, ως το πω έτσι, που είχε η πρόταση των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ότι επέτρεψε να γίνει μια συζήτηση -ουσιαστική νομίζω- στην Επιτροπή, για το ζήτημα των τραπεζών γενικότερα. Και αν δεν με απατά η μνήμη μου πιστεύω ότι τέτοια συζήτηση έχει χρόνια να γίνει στο Κοινοβούλιο.

Περάσαμε μια μακρά περίοδο, όπου οι τράπεζες ήταν κάτι σαν ταμπού και θέλω να πιστεύω, ότι παρόλο που θα απορριφθεί η συγκεκριμένη πρόταση, θα αποτελέσει μια νέα αφετηρία, για να δούμε πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα, τα οποία έχουν προκύψει. Εκείνο, λοιπόν, που νομίζω ότι έχει νόημα να κάνουμε σήμερα, ή εν πάση περιπτώσει θα επιχειρήσω να κάνω εγώ, είναι να θέσουμε τα ερωτήματα: Υπάρχει πρόβλημα με τη σημερινή λειτουργία των τραπεζών; Διότι υπάρχει και η άποψη, ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Κάποιοι ιδιότροποι το δημιουργούν. Και αν υπάρχει πρόβλημα, ποιο είναι το πρόβλημα αυτό, σε τι συνίσταται; Και βεβαίως, τι πρέπει να γίνει, ούτως ώστε και η περιβόητη πρόταση νόμου που μας έχει πει η Κυβέρνηση ότι θα φέρει, να πούμε από τώρα, τι πρέπει να περιέχει και να δούμε μετά τι θα κάνει.

Σε ό,τι αφορά το πρόβλημα, νομίζω ότι η κοινωνία το γνωρίζει. Θα έλεγα ότι υπάρχει και μια διάχυτη γκρίνια στην κοινωνία για τις τράπεζες και αυτή η γκρίνια είναι που πρέπει να μετατραπεί, να αποκτήσει πολιτικό περιεχόμενο και στόχευση. Η γκρίνια δεν ενοχλεί. Εκείνο που ενοχλεί είναι το συγκεκριμένο αίτημα, η συγκεκριμένη κοινωνική διεκδίκηση και η συγκεκριμένη πολιτική στόχευση.

Υπάρχουν, λοιπόν, προβλήματα, πρώτον, για τους καταθέτες. Το επιτόκιο καταθέσεων είναι κάτω από τον πληθωρισμό. Το μεσοσταθμικό επιτόκιο καταθέσεων σήμερα είναι 1,89%, όταν ο πληθωρισμός είναι πάνω από 3%. Επίσης, οι καταθέτες που έχουν πολύ λίγα χρήματα, στην ουσία τα χάνουν. Διότι δεν ξέρω αν ισχύει για όλες τις τράπεζες -νομίζω ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν το κάνει- αλλά πολλές ιδιωτικές τράπεζες χρεώνουν την τήρηση λογαριασμού. Δηλαδή σε λίγο πρέπει να πληρώνουμε την τράπεζα, για να βάλει ο κόσμος στις λίγες οικονομίες που έχει και να μην τις βάζει κάτω από το στρώμα του.

Εγώ θέλω να θέσω ένα ερώτημα, ως προς την έννοια πια και τη λογική που έχει ο φόρος επί των τόκων. Ο φόρος αυτός, κύριε Υπουργέ, επεβλήθη όταν τα επιτόκια ήταν 20%-25%. Και τότε που επεβλήθη, εμείς είχαμε σημειώσει ότι θα έπρεπε να υπάρξει μια εξαίρεση για τις χαμηλές καταθέσεις. Έχει ο άλλος 10.000 ευρώ, είναι η αποταμίευση του. Να πληρώσει φόρο επί της αρνητικής απόδοσης, αφού το κεφάλαιό του απαξιώνεται;

(ML)

(2RG)

Βεβαίως τα μεγαλύτερα θύματα από τη λειτουργία των τραπεζών σήμερα, είναι ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και πώς δεν θα σπάσει την κατάθεση μετά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εντάξει, αυτό είναι ένα τεχνικό πρόβλημα. Εγώ θέτω το ζήτημα, κύριε Βαρβιτσιώτη και αυτό θα κάνω σε όλα. Δεν ισχυρίζομαι ότι σε όλα έχω τη μαγική λύση, αλλά από τη στιγμή που διαπιστώνουμε -εάν διαπιστώσουμε- ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, πρέπει τουλάχιστον να συμφωνήσουμε ότι



υπάρχει πρόβλημα και να δούμε πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Δεύτερη κατηγορία, μεγάλων θυμάτων –όπως είπα- είναι οι δανειζόμενοι βεβαίως, οι συναλασσόμενοι γενικότερα, από τις τράπεζες. Πρώτα-πρώτα πληρώνουν πολύ υψηλά επιτόκια. Το «υψηλά» είναι σχετική έννοια. Τα επιτόκια σήμερα είναι πάρα πολύ χαμηλά σε σχέση με τα επιτόκια πριν από δέκα χρόνια. Έχουν μειωθεί πάρα πολύ τα επιτόκια, αλλά σε σχέση με το επιτόκιο κατάθεσης, το επιτόκιο δανεισμού είναι πάρα πολύ υψηλό, ιδιαίτερα για τα καταναλωτικά δάνεια κ.λπ.

Επίσης, μπαίνουν ανεξέλεγκτα προμήθειες. Υπήρχαν μια σειρά υπηρεσίες που έπαιρνε κάποιος από την τράπεζα και τώρα με το «καλημέρα» πρέπει να πληρώσεις, ακόμη και για να μάθεις το υπόλοιπό σου, αν χρησιμοποιείς το σύστημα ΔΙΑΣ ή οτιδήποτε άλλο και τα λοιπά. Είναι το θέμα, λοιπόν, των προμηθειών.

Δυσμενείς όροι. Πας σε μια τράπεζα, παίρνεις ένα στεγαστικό δάνειο και σου λέει «ναι, αλλά θα το ασφαλίσω εγώ το δικό σου σπίτι». Μα, εγώ μπορεί να έχω άλλη ασφαλιστική εταιρεία να πάω και να είναι και φθηνότερη. Προκύπτουν μια σειρά δεσμευτικοί όροι, όπως υπάρχουν και μια σειρά αντικίνητρα για να αλλάξει κάποιος την τράπεζά του, να φύγει από τη μία τράπεζα και να πάει στην άλλη. Δεν είναι απλό. Πολλές φορές χρειάζονται έξοδα γραφειοκρατίας κ.λπ. Υποθέτω ότι σ' αυτά γενικά συμφωνούμε. Αυτό που δεν έχει συνειδητοποιηθεί είναι τα προβλήματα που δημιουργεί το σημερινό νεοφιλελεύθερο πλαίσιο δράσης των τραπεζών και συλλογικά στην οικονομία και την κοινωνία. Παραδείγματος χάρη, όταν λέει ο κ. Γκαργκάνας –και το λέει με μεγάλη καθυστέρηση, πρέπει να παρατηρήσουμε- ότι υπάρχει πρόβλημα υπερχρέωσης των νοικοκυριών, το πρόβλημα αυτό δεν αφορά μόνο τα νοικοκυριά που χρεώθηκαν. Εγώ θα έλεγα και το εξής: Δεν αφορά καν τα νοικοκυριά που χρεώθηκαν, αν τα νοικοκυριά χρεώθηκαν για να αποκτήσουν περιουσιακό στοιχείο. Αν κάποιος δανείστηκε για να πάρει σπίτι, γιατί έχει πρόβλημα; Να ζοριστεί να πληρώσει το δάνειό του. Το πρόβλημα δημιουργείται συνολικά στην οικονομία, διότι η υπερχρέωση αυτή δημιουργεί υπερκατανάλωση, εφόσον είναι για καταναλωτικούς σκοπούς.

Με τη δομή που έχει η οικονομία μας οδηγεί σε αύξηση των εισαγωγών και θα έρθει ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας μεθαύριο στη Βουλή και θα μας πει ότι διογκώνεται το έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών. Και τι πρέπει να γίνει; Να μειωθούν οι μισθοί. Δηλαδή, επειδή υπάρχει υπερχρέωση –βεβαίως είναι ένας από τους πολλούς παράγοντες- πρέπει να πληρώσουν οι μισθωτοί μέσα απ' αυτόν τον τεθλασμένο συλλογισμό.

Το τρίτο πρόβλημα που δημιουργείται είναι ότι αν τα επιτόκια χορηγήσεων είναι υψηλότερα από τα επιτόκια καταθέσεων, πέρα από τα όποια λογικά όρια, επιβαρύνεται το κόστος λειτουργίας της οικονομίας συνολικά και επιβαρύνεται και η λεγόμενη ανταγωνιστικότητα. Πού είναι εδώ η ανησυχία για την ανταγωνιστικότητα;

Όπως ενδεχομένως γνωρίζετε οι πιο πληροφορημένοι από εσάς, στη Γερμανία το 70% του τραπεζικού συστήματος, σήμερα που μιλάμε, είναι είτε δημόσιο είτε συνεταιριστικό. Και στην προσπάθεια που γίνεται και στη Γερμανία να γίνει ιδιωτικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, το αντεπιχείρημα είναι ότι προτιμούμε ένα τραπεζικό σύστημα με ενδεχομένως χαμηλότερα κέρδη, διότι κερδίζει συνολικά η οικονομία. Όσο πιο πολύ κερδίζουν οι τράπεζες, τόσο πιο πολύ χάνει συνολικά η οικονομία.

(ΧΑ)

(2ML)

Και υπάρχει μια μελέτη ενός ερευνητή της Τράπεζας της Ελλάδος του κ. Μητράκου, ο οποίος διαπιστώνει ακριβώς αυτό το οποίο σας λέω αυτήν τη στιγμή με επιστημονικό και τεκμηριωμένο τρόπο. «Είναι, λοιπόν, προφανές», λέει σε μια εργασία του ο κ. Μητράκος», «ότι η πολιτική των υψηλών επιτοκίων που εφαρμόζουν οι ελληνικές τράπεζες όχι μόνο προς τους καταναλωτές, αλλά και προς τις επιχειρήσεις δημιουργεί προβλήματα και δυσχεραίνει την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων και κλάδων της οικονομίας, περιορίζοντας τις επενδύσεις και κατά συνέπεια και την οικονομική ανάπτυξη». Δεν άκουσα τίποτε επ' αυτού και ούτε ακούω πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Ωραία αυτά, ζήτω η ελεύθερη αγορά και μη τυχόν και πειράξουμε την ελεύθερη αγορά, αλλά ιδού το πρόβλημα και επ' αυτού πρέπει να τοποθετηθεί η κυβέρνηση.

Τρίτο πρόβλημα είναι αυτό που στα σχολεία μαθαίνουν οι φοιτητές, η ορθολογική κατανομή των πόρων. Όταν οι τράπεζες προτιμούν να δίνουν καταναλωτικά δάνεια, διότι εκεί υπάρχει περισσότερο περιθώριο κέρδους, όταν οι τράπεζες δίνουν ακόμα και στεγαστικά δάνεια, γιατί είναι πιο ασφαλή λόγω της υποθήκης, αν όλη η χρηματοδότηση μιας οικονομίας πηγαίνει στην κατανάλωση και στα στεγαστικά δάνεια, αυτό σημαίνει στρέβλωση στην κατανομή των πόρων κύριε Βεργίνη. Αυτό δε λέγατε στους φοιτητές; Είναι το περιβόητο resource allocation. Πού πήγε αυτό; Ποιος θα χρηματοδοτήσει τους κλάδους που δεν είναι ελκυστικοί για τις τράπεζες;

Το τέταρτο πρόβλημα είναι ο τραπεζικός αποκλεισμός. Το βάζω σε εισαγωγικά κατά το «κοινωνικός αποκλεισμός». Με αυτήν τη λειτουργία των τραπεζών έχουμε κλάδους ολόκληρους που δεν δανειοδοτούνται, όπως θα έπρεπε, και έχουμε και κοινωνικά στρώματα για τα οποία οι τράπεζες είναι κλειστές. Είναι τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας. Αυτός που έχει ένα χαμηλό εισόδημα ούτε πιστωτική κάρτα παίρνει, ούτε δάνειο παίρνει. Τι προτείνει το Ελληνικό Κοινοβούλιο γι' αυτήν την κατηγορία των ανθρώπων; Αν ο δανεισμός είναι δικαίωμα –και σε μια κοινωνία καπιταλιστική σαν τη δική μας, που κινείται με βάση το χρήμα, ο δανεισμός είναι δικαίωμα- τι λέμε σ' αυτόν τον κόσμο που αποκλείεται απ' αυτό το δικαίωμα;

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Δεν έχει δικαίωμα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν έχει δικαιώματα επομένως. Αν δεν έχει χρήματα, δεν έχει δικαιώματα. Ωραία, αυτή είναι η δικαίη κοινωνία που λέτε;

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Εσείς τη βλέπετε να λειτουργεί διαφορετικά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εγώ, κύριε Βεργίνη, βλέπω το εξής, ότι φέτος πήρε το Νόμπελ Ειρήνης ένας κύριος που λέγεται Yunus. Πήρε το Νόμπελ Ειρήνης και όχι Οικονομικών. Διότι το Νόμπελ Οικονομικών το δίνει η Τράπεζα της Σουηδίας και το δίνει με άλλα κριτήρια. Πήρε το Νόμπελ Ειρήνης, διότι αφιέρωσε τη ζωή του στον πόλεμο κατά της φτώχειας και μάλιστα δημιούργησε μία τράπεζα που δίνει δάνεια στους φτωχούς με μοναδικό στοιχείο εγγύησης την εμπιστοσύνη. Η πρωτοτυπία δεν είναι το δάνειο στους φτωχούς. Η πρωτοτυπία είναι ότι δεν ζητά καμία υποθήκη. Στο Μπαγκλαντές. Όμως, επεκτείνεται διεθνώς αυτή η ιδέα.

Ιδού το πρόβλημα. Δεν υπάρχει καμία λύση; Εγώ προτείνω μία. Τράπεζα ειδικού σκοπού. Δεν λέω να αντιγράψουμε το παράδειγμα του Μπαγκλαντές ή του Νομπελίστα οικονομολόγου, αλλά λέω ότι, πέρα από τις τράπεζες που σκοπό έχουν το κέρδος και το διακηρύσσουν και είναι υπερήφανες που αυξήθηκαν τα κέρδη τους 100%, μπορεί να υπάρξει και μία τράπεζα με άλλο σκοπό, ότι υπό όρους βιωσιμότητας εγώ υπάρχω, για να καλύπτω κενά της κοινωνίας.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Τράπεζα εγγυήσεων υπάρχει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, προσπάθησα να θίξω έστω συνοπτικά μια σειρά από προβλήματα τα οποία δημιουργεί το σημερινό καθεστώς. Η πρόταση νόμου των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν απαντάει τα περισσότερα από αυτά. Πιστεύω να υπάρξει και άλλη πρόταση και περιμένουμε να δούμε η Κυβέρνηση τι έχει να μας πει γι' αυτά τα προβλήματα.

Τώρα, πού οφείλονται τα αυτά προβλήματα; Έφυγε ο συνάδελφος του Κ.Κ.Ε. Για όλα φταίει το Μάαστριχτ. Μακάρι να ήταν έτσι. Δυστυχώς, το πρόβλημα είναι παγκόσμιο, δεν είναι μόνο ευρωπαϊκό. Άρχισε με την αποδέσμευση του δολαρίου από τον χρυσό το 1972 από το Νίξον.

(ST)

(2ΧΑ)

Άρχισε με τη διάβρωση ή την κατάρρευση όλων των θεσμών του Μπρέτον-Γουτς που έγινε μεταπολεμικά με τη σφραγίδα του Κέινς. Το πρόβλημα που συζητάμε είναι συστατικό της όλης αυτής νεοφιλελεύθερης πορείας και βεβαίως έχει και την νεοελληνική του ιδιαιτερότητα. Διότι, όταν έγινε απελευθέρωση του δικού μας τραπεζικού συστήματος με βάση την εισήγηση της Επιτροπής Καρτζά από το Μάαστριχτ ή και Χαρισόπουλου πιο πριν, τότε και οι μετέπειτα Κυβερνήσεις δεν έλαβαν μέτρα, δεν υπήρξε πρόνοια.

Απελευθέρωση. Τι συνέπειες θα φέρει η απελευθέρωση; Και με αυτήν την έννοια βεβαίως υπάρχουν πολιτικές ευθύνες και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά εμάς μας ενδιαφέρει το παρόν και το μέλλον. Δεν θα πω δηλαδή αυτό το οποίο ελέγθη, ότι δεν έχει δικαίωμα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να φέρει πρόταση. Και δικαίωμα έχει και υποχρέωση έχει, έστω και τώρα να φέρει προτάσεις νόμων, οι οποίες να διορθώνουν έστω και με καθυστέρηση προβλήματα που και η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις ιδιωτικοποιήσεις κ.λπ. δημιούργησε. Αυτό λοιπόν είναι το γενικότερο πλαίσιο αναφοράς το δικό μας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλω να σας κουράσω, αλλά θα μου δώσετε ένα δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, για να κάνω δύο επισημάνσεις σε ειδικότερα θέματα.

Η προστασία του καταναλωτή είναι ένα κεφάλαιο. Εμείς αυτό που ζητούμε είναι να έρθει ένας νόμος-πλαίσιο για την κοινωνικά υπεύθυνη λειτουργία των τραπεζών, ένας νόμος-πλαίσιο, ο οποίος θα λέει τι σημαίνει τραπεζικός ανταγωνισμός και πώς γίνεται -δεν αρκεί ο γενικός νόμος περί ανταγωνισμού- θα ορίζει τα πλαίσια λειτουργίας και θα προβλέπει τρόπους προστασίας, όχι μόνο του καταναλωτή, αλλά γενικότερα του συναλλασσόμενου και κυρίως συνολικά της οικονομίας και της κοινωνίας και θα δίνει και μία απάντηση στο φαινόμενο, το πρόβλημα, το οποίο θα διογκώνεται, το πρόβλημα του αποκλεισμένου πληθυσμού από τις τράπεζες και θα διογκώνεται, διότι, όσο πιο αυστηρά μέτρα ζητούμε εμείς οι ίδιοι για τις τράπεζες, τόσο οι τράπεζες βεβαίως θα αποκλείουν, θα υποχρεώνονται να γίνονται πιο σφιχτές στο να δανείζουν επιχειρήσεις ή άτομα τα οποία θεωρούν ότι δεν είναι τόσο εγγυημένα τα δάνειά τους όσο θα ήθελαν.

Σε ότι αφορά τα ειδικότερα θέματα που έχει η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνοπτικά εντελώς λέω ότι το πλαφόν μόνο στα καταναλωτικά δάνεια έχει ποικίλα προβλήματα. Τα είπα και στην Επιτροπή. Στην ουσία αυτό που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που ανακοίνωσε με διαφήμισή της τώρα η Margfin, δηλαδή επιτόκιο Κεντρικής Τράπεζας ή τέσσερις μονάδες επιπλέον. Είναι το ίδιο που έχει ήδη και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Εκείνο το οποίο νομίζω ότι έχει λογική είναι να πούμε ότι τα επιτόκια χορηγήσεων δεν μπορούν να αυξάνουν ανεξάρτητα από το επιτόκιο καταθέσεων, δηλαδή να ελέγξουμε την ψαλίδα. Όταν η Ευρωπαϊκή Τράπεζα αυξάνει το επιτόκιο της, δεν σημαίνει ότι αυξάνει αυτόματα το κόστος του χρήματος, κυρία Αντωνίου, που είστε εισηγήτρια. Η Εθνική Τράπεζα, παραδείγματος χάρη, έχει επάρκεια καταθέσεων. Μια τράπεζα που δανείζεται για να δανείσει, εκεί επηρεάζεται το κόστος του χρήματος. Αλλά συνολικά, εφ' όσον οι χορηγήσεις καλύπτονται από καταθέσεις, δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτόματα κάθε μεταβολή του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας πρέπει να οδηγεί σε μεταβολή του εγχώριου επιτοκίου. Άρα, το πρώτο βασικό θέμα είναι ο έλεγχος της ψαλίδας και όχι μόνο του ενός ή του άλλου επιτοκίου.

Το δεύτερο είναι ότι εμείς με τα σημερινά δεδομένα έχουμε επιφύλαξη, για να μην πω αντίθεση, στο να φύγει η πολιτική ευθύνη του ελέγχου των τραπεζών και της προστασίας του καταναλωτή από την Κυβέρνηση και να πάει στην Τράπεζα της Ελλάδας. Η Τράπεζα της Ελλάδας έχει τεχνογνωσία οπωσδήποτε, αλλά είναι ανεξάρτητη αρχή. Δεν υπόκειται καν σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Ενδεχομένως, προκύπτουν και προβλήματα συνταγματικότητας. Να μείνει, λοιπόν, η ευθύνη στο Υπουργείο, να ενισχυθούν οι δομές του και να υπάρχει συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδας.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την κατάσχεση, τον πλειστηριασμό για πρώτη κατοικία, το ποσό πρέπει να φτάσει τουλάχιστον το αφορολόγητο όριο, εφ' όσον αναγνωρίζουμε ότι από κάποιον το Κράτος δεν ζητάει φόρους, διότι δεν μπορεί να καταβάλει. Ας μπει αυτό το όριο αλλά και ας συζητήσουμε μια γενικότερη, πιο ριζοσπαστική λύση, ούτως ώστε η πρώτη κατοικία γενικά να χορηγείται ως κοινωνικό αγαθό. Ο Ο.Ε.Κ. έχει τεράστιες δυνατότητες, οι οποίες μένουν αναξιοποίητες.

(ΧΡ)

(2ST)

Τέλος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να μας πείτε και πότε θα έρθει η πρόταση της Κυβέρνησης που τόσες φορές έχει αναφερθεί, πρόταση η οποία θα καλύψει κάποια από τα θέματα που θέσαμε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι εικόνα αυτή. Δεν είναι εδώ ο Υπουργός Ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ είδα ότι ο κύριος Σιούφας ήταν εδώ. Εάν κάποια έκτακτη υποχρέωση του επιβάλλει να φύγει για λίγο από την Αίθουσα τι να κάνουμε. Πάντως όπως ο Κανονισμός ορίζει μπορεί να παρίσταται και άλλος Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Να φέρουν τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρωτόπαπα, εσείς ήσασταν Υπουργός και γνωρίζετε. Όταν η κυρία Αντωνίου γίνει Υπουργός πιστεύω ότι θα το αντιληφθεί αυτό. Υπάρχει εδώ Υφυπουργός και μάλιστα παλιός κοινοβουλευτικός.

Ο Υφυπουργός κ. Στυλιανίδης έχει το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Επειδή ακούστηκε μία ενδιαφέρουσα πρόταση από τον κ. Δραγασάκη προηγουμένως για την Τράπεζα Ανάπτυξης θα ήθελα να πω, μην μας θεωρείτε εντελώς ξεχωρους από το θέμα. Στο Υπουργείο Εξωτερικών υλοποιείται η πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας και ζητήματα εφαρμογής τεχνογνωσίας που με επιτυχία εφήρμοσαν άλλα κράτη είμαστε πρόθυμοι να τα ακούμε και να τα μεταφέρουμε εδώ εάν χρειάζεται, γιατί θα είναι εποικοδομητικό κάτι τέτοιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Άρα, κύριε Υπουργέ, πιστεύω πριν επιστρέψει ο κ. Σιούφας μπορείτε να αποδεχθείτε το σχέδιο νόμου και να τελειώσει η σημερινή συνεδρίαση με ευτυχές τέλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Και με πολλά χειροκροτήματα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απελευθέρωση των τραπεζικών εργασιών στη χώρα μας οδήγησε τα τελευταία χρόνια σε μια βαθειά αλλαγή στη σχέση πελατών – τραπεζών με αποτέλεσμα των εξελίξεων αυτών τη γιγάντωση των τραπεζικών εργασιών, στη γιγάντωση του ρόλου των τραπεζών και βαθύτατη επίδραση στις οικονομικές συνεργασίες στην κοινωνία και σε κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Σήμερα στο επίπεδο των συναλλασσόμενων τα καταναλωτικά δάνεια κάθε μορφής προωθούνται από ισχυρότατες διαφημιστικές καμπάνιες. Είναι οι ίδιες διαφημιστικές καμπάνιες που δίνουν και το μέγεθος της επίδρασης του ρόλου των τραπεζών στην καθημερινή ζωή και της εξουσίας την οποία ασκούν οι τράπεζες τόσο στη δημόσια ζωή όσο και καταλαμβάνοντας και μεγάλα μερίδια της κρατικής εξουσίας.

Στο επίπεδο, λοιπόν, της εθνικής οικονομίας ο ρόλος των τραπεζών έχει πλέον επεκταθεί σε παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, σε προσέλκυση ξένων επενδυτών, σε ανάληψη διαχείρισης κρατικών λειτουργιών μέσω άουτ σώρσινκ και σε επένδυση και διαχείριση δημοσίων κεφαλαίων. Έχουν πάρει μεγάλο κομμάτι κρατικής εξουσίας.

Ποιο είναι το αξιοσημείωτο φαινόμενο στη χώρα μας; Είναι το ποσοστό της αύξησης των κερδών των τραπεζών. Είναι η εντυπωσιακή κερδοφορία τους που αναπτύσσουν οι τράπεζες τα τελευταία χρόνια με ετήσια ποσοστά κερδοφορίας πολλαπλάσια από οποιονδήποτε άλλο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Έτσι το αποτέλεσμα είναι αυτός ο γιγαντισμός και η οικονομική ισχύς που αποκτούν, αυξάνοντας την επιρροή τους στην κοινωνία και στο κράτος. Πέρα από τα οποιαδήποτε θετικά μπορεί να πει κανείς για μια υγιή ανάπτυξη μιας επιχειρηματικής δραστηριότητας υπάρχουν πολύ σημαντικά βήματα μιας νομιμοφανούς μεν ουσία, όμως, μη νόμιμης δραστηριότητας, όπου διασταυρώνονται με τις αρμοδιότητες της Κυβέρνησης, η οποία θα έπρεπε να έχει ελέγξει στο πλαίσιο της υποχρέωσής της αυτά τα φαινόμενα. Ποια είναι αυτά τα φαινόμενα; Το πρώτο είναι τα άμεσα οικονομικά συμφέροντα των πολιτών.

(PD)

(2ΧΡ)

Το δεύτερο είναι η σταθερή οικονομική ανάπτυξη της χώρας και πώς επηρεάζεται αρνητικά από το γιγαντωμένο ρόλο των τραπεζών. Και το τρίτο είναι εάν και κατά πόσο υπάρχει διαφανής διαχείριση του δημόσιου πλούτου πάλι εκ του ρόλου των τραπεζών.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο πρόσφατα πριν από μερικούς μήνες ήρθε στην Ελλάδα η αρμόδια επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία δημόσια διαπίστωσε και διατύπωσε το γεγονός ότι στα δάνεια καταναλωτικής πίστης το κόστος των Ελλήνων που συναλλάσσεται με τις τράπεζες είναι κατά 60% ακριβότερο από ό,τι ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εδώ γεννάται ήδη το πρώτο πολύ μεγάλο θέμα. Είναι ένα θέμα και οικονομικό και ηθικής τάξης.

Το δεύτερο, είναι η διαπίστωση ότι αργά ή γρήγορα μεγάλος αριθμός νοικοκυριών οδηγείται σε πλήρες οικονομικό αδιέξοδο με αδυναμία αποπληρωμής δανειακών υποχρεώσεων και σύντομα θα υποστεί τη τιμωρία της συμβατικής του ασυνέπειας. Βαθύτατο ρόλο σε αυτό παίζει ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαφήμιση των τραπεζών, η οποία διαφήμιση συνήθως είναι παραπλανητική και έχει και τεράστιο εύρος. Σας παραπέμπω σε αυτά τα οποία βλέπουμε τακτικότερα στις οθόνες των τηλεοράσεων για εορτοδάνεια, διακοποδάνεια, κ.ο.κ και με χαρακτηριστικά ότι εντός δύο ωρών βγαίνει δάνειο.

Η Τράπεζα της Ελλάδος η οποία συχνά δίνει συμβουλές για τον τρόπο που πρέπει να καθηλώνονται τα επίπεδα μισθών και ημερομισθίων στο θέμα αυτό δεν έχει αντιδράσει, στο θέμα αυτό δεν έχει παίξει το ρόλο που εκ του νόμου είναι υποχρεωμένη να παίξει. Και εδώ στην Αίθουσα αυτή οφείλουμε να το πούμε, να το υπογραμμίσουμε και να ζητήσουμε από την Τράπεζα της Ελλάδος να μας αναφέρει το λόγο για τον οποίο δεν το έχει κάνει. Πάντα η Τράπεζα της Ελλάδος επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία ότι υπολείμαστε του μέσου ευρωπαϊκού όρου σε επιβάρυνση νοικοκυριών από δάνεια. Με τον τρόπο αυτό τι κάνει; Υποβαθμίζει τους τεράστιους κινδύνους, δεν κάνει αντιληπτή τη διαφορά που υπάρχει στη διάρθρωση του μέσου εισοδήματος στην Ελλάδα.

Η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού πρόσφατα διαπίστωσε εναρμονισμένη πρακτική των ελληνικών τραπεζών στο θέμα της πληρωμής των συντάξεων κατά τη συνεργασία της με το ΙΚΑ. Είναι ένα επίσης πολύ μεγάλο ζήτημα. Οι τράπεζες δεν φαίνονται να ασχολούνται με την πραγματική έλλειψη ικανότητας του δανειολήπτη, αντιθέτως ακούμε ότι εισέρχονται πλέον και στα super markets. Δεν θα υπάρχει κοινωνική εκδήλωση στην οποία να μην έχουν μεγάλο μέρος συμμετοχής οι τράπεζες. Αποτέλεσμα είναι το υψηλό κόστος του δανείου με λεόντειους όρους που εξασφαλίζουν την πλήρη δυνατότητα των τραπεζών να ελέγξουν ουσιαστικά την οικονομική συμπεριφορά ενός μεγάλου κομματιού του ελληνικού λαού.

Υπάρχει ακόμη και θέμα το οποίο θέτει σε περιοχή σκεπτικισμού και την αντιμετώπιση που έπρεπε να έχει όλο το σύστημα αυτό από τα δικαστήρια. Πρόσφατα ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έκανε εισήγηση για την επιβολή οικονομικής ποινής κατά την προεξόφληση των δανείων κάτι που αν γίνει αποδεκτό από την Ολομέλεια είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει αισθήματα στον ελληνικό λαό ότι η διοίκηση, το πολιτικό σύστημα, η δικαιοσύνη τάσσονται με το μέρος των οικονομικά ισχυρών κάτι που είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Υπάρχουν θέμα τα οποία πρέπει ταχύτατα να αντιμετωπιστούν. Υπάρχει ανάγκη να υπάρξει συνεχής έλεγχος των εναρμονισμένων πρακτικών που ασκούν οι τράπεζες από τις αρμόδιες αρχές και όχι μόνο στην περίπτωση των συντάξεων του ΙΚΑ αλλά σε ένα σύνολο δραστηριοτήτων. Υπάρχει ανάγκη να υπάρξει λύση στο θέμα του περιεχομένου των συμβάσεων ώστε να μην είναι λεόντειες. Υπάρχουν ζητήματα προκειμένου να αντιμετωπιστεί το μικρό βάθος που έχει η ελληνική τραπεζική αγορά. Και βεβαίως -άκουσα προηγουμένως τον συνάδελφο του Συνασπισμού να λέει ότι χρειάζεται να γίνει μία τράπεζα ειδικού σκοπού- να μην υπάρξει σε καμία περίπτωση πώληση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ενός οργανισμού ο οποίος διαθέτει 4.500.000 καταθέτες, μικροκαταθέτες και οι παρεμβάσεις του οποίου ήταν απολύτως ευεργετικές προκειμένου να συγκρατήσουν όλο αυτό το κλίμα εναρμονισμένης πρακτικής που υπάρχει.

(ΜΤ)

(2ΡΔ)

Πρόσφατα, κύριε Υπουργέ, έγινε η πλήρης εξαγορά της Εμπορικής Τραπεζής από την Credit Agricole. Και η Credit Agricole σε όλη την παράθεση του οπλοστασίου της, προκειμένου να βελτιώνει τη διείσδυση της στην ελληνική αγορά, είπε κάτι ειλικρινές και κάτι πάρα πολύ απλό, ότι υπάρχει μία εγκατεστημένη τραπεζική ηθολογία στην Ελλάδα, την οποία δεν θέλει να διαταράξει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλει δηλαδή να ακολουθήσει τους μεθόδους που ακολουθεί στη Γαλλία. Ακολουθεί τις ευχαρίστες γι' αυτήν μεθόδους που υπάρχουν στον ελληνικό τραπεζικό χώρο. Για το λόγο αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει εδώ ταχύτατα να υπάρξει παρέμβαση.

Η πρόταση νόμου, που κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι μία πρόταση η οποία σας δίνει την ευκαιρία και να τοποθετηθείτε και κυρίως να δράσετε, διότι η περίοδος της αδράνειας -και με αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- έχει οδηγήσει ώστε ακόμα και σε εκείνες τις περιπτώσεις που θα μπορούσε ο ρόλος των τραπεζών να έχει μία εξαιρετικά θετική απήχηση στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας -και αυτό σαν Υπουργό Ανάπτυξης πρέπει να σας απασχολεί ιδιαίτερα- και που είναι η ύπαρξη των θέσεων capitals, προκειμένου νέες πρωτοπόμενες επενδύσεις να βρίσκουν έναν τρόπο χρηματοδότησης, έχει και αυτό εξαφανιστεί.

Είχε η Εμπορική Τράπεζα, το έκλεισε. Είχε η Εθνική Τράπεζα, το συμπύκνωσε. Η Αγροτική Τράπεζα δυστυχώς δεν το ανέπτυξε ποτέ και αυτή τη στιγμή το μεγάλο δόγμα των τραπεζών είναι τα private ecoti funds, είναι δηλαδή αυτά που αντιμετωπίζουν την ελληνική παραγωγική διαδικασία -και όχι μόνο στην Ελλάδα βεβαίως αλλά και διεθνώς- μόνο και μόνο με τη διάσταση της κερδοσκοπίας, η οποία σε μία χώρα με τα προβλήματα που έχει η Ελλάδα δημιουργεί περαιτέρω προβλήματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βερελή.

Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας. Δεν πιστεύω να έχετε παράπονο. Ο Υπουργός είναι παρών για να σας ακούσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, εμείς δεν έχουμε παράπονο αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το εκφράσατε όμως προηγουμένως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...ο αγαπητός κύριος Υπουργός δεν μας έκανε τη χάρη, κύριε Πρόεδρε. Είναι υποχρέωση της Κυβέρνησης να παρίσταται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αν μου επιτρέψετε, θα ήθελα να σας πω κάτι. Μένω με την αίσθηση πως αφού πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν διατελέσει Υπουργοί, όπως και ο μόλις ανελθών στο Βήμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ανέφερα, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): ...για την επισήμανση που έκανε πριν από λίγο, το ότι έλειψα δύο λεπτά από τη θέση μου -και ενώ παρίστατο συνάδελφος από την Κυβέρνηση- αυτό δεν αποτελεί ψόγο, όταν βρίσκομαι εδώ από τις 10.30 το πρωί. Έλεος, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό σημαίνει ότι είστε πολύτεμος και απαραίτητος, κύριε Υπουργέ. Προς τιμήν σας είναι.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Υπουργέ, υπάρχει και Υφυπουργός στο Υπουργείο ο οποίος μάλιστα είχε εισηγηθεί το θέμα στην Επιτροπή. Δεν ζητούσαμε να είναι οπωσδήποτε εδώ ο κ. Σιούφας. Υπάρχει κι άλλος Υφυπουργός στο Υπουργείο σας, καθ' ύλην αρμόδιος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Βρίσκεται στις Βρυξέλλες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...διότι σε λίγο θα παρίσταται μονίμως ο κ. Πολύδωρας εκ μέρους όλων των Υπουργείων, με το ρυθμό που πάμε αυτόν τον καιρό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ήρθε σήμερα ο κ. Πολύδωρας εδώ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι, αλλά από ό,τι φαίνεται θα έρθει αργότερα γιατί θα συζητήσουμε για την παιδεία, κύριε Βενιζέλο, εννοώ ως καθ' ύλην αρμόδιος.

Πάμε τώρα στα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το αστείο που επιχειρήσατε να κάνετε για τη σύνδεση είναι ατυχέστατο, κύριε Πρωτόπαπα και δεν σας τιμά καθόλου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Γνώμη σας, κύριε Υπουργέ. Εγώ έχω άλλη γνώμη.

Υπάρχει ένα ζήτημα για το οποίο αρχίσαμε να δουλεύουμε εδώ και αρκετό καιρό και είναι αυτή η πρόταση νόμου. Είχαμε δει περίπου ένα χρόνο πριν ότι καλπάζουν οι οφειλές των νοικοκυριών και ότι υπάρχει μία δυσανάλογη –θα έλεγα εκπληκτική σε ύψος- αύξηση των καταναλωτικών κυρίως αλλά και των στεγαστικών και γενικώς των οφειλών των νοικοκυριών προς τις τράπεζες.

Αυτό κάτι σημαίνει. Έχει αλλάξει τόσο πολύ το καταναλωτικό πρότυπο στην Ελλάδα σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη; Όχι βέβαια. Κάτι άλλο συμβαίνει. Κι αυτό που συμβαίνει είναι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, η οποία αναγκάζει τον Έλληνα πολίτη να δανειζεται όλο και περισσότερο, προκειμένου όχι πια να καλύψει τις αυξημένες καταναλωτικές, αλλά τις βασικές βιοτικές του ανάγκες. Αυτή είναι η ποιοτική διαφορά.

Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι μεταξύ Δεκεμβρίου του 2003 και Δεκεμβρίου του 2006 το ύψος των καταναλωτικών δανείων στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 114,34%. Σε τρία χρόνια το ύψος των καταναλωτικών δανείων στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 114,34% και το συνολικό ύψος του δανεισμού των νοικοκυριών στην Ελλάδα –συμπεριλαμβανών στεγαστικά και λοιπά δάνεια- σύμφωνα με τα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος αυξήθηκε κατά 102%, δηλαδή στα καταναλωτικά δάνεια είχαμε 40% παραπάνω κάθε χρόνο.

(ΜΒ)

(2ΜΤ)

Είναι εκπληκτικό νούμερο, αν σκεφθούμε ότι ουσιαστικά πρόκειται περί υπερδιπλασιασμού του ρυθμού αύξησης των καταναλωτικών δανείων. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το ελληνικό νοικοκυριό δεν τα βγάζει πέρα. Σημαίνει ότι το ελληνικό νοικοκυριό υποφέρει, σημαίνει ότι η οικονομική σας πολιτική οδηγεί σε φτώχεια και σε απαξίωση τον Έλληνα, σε σχέση τουλάχιστον με την κάλυψη των βιοτικών του αναγκών.

Βεβαίως οι τράπεζες δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Με την ανοχή του οικονομικού επιτελείου γίνεται αυτή η ιστορία, με την ανοχή της Κυβέρνησης. Γι' αυτό και δεν έχει ληφθεί μέχρι τώρα κανένα μέτρο, γι' αυτό και δεν σας ενδιέφερε να πάρετε κανένα μέτρο. Δημιουργήθηκε μια καταναλωτική «φούσκα», η οποία φοβάμαι ότι θα έχει τραγικές συνέπειες μέσα στα επόμενα χρόνια για τον απλό Έλληνα. Διότι ήδη είπε η κυρία Αντωνίου πριν ότι οι ρυθμοί μη εξυπηρέτησης των δανείων είναι τριπλάσιοι από την Ευρώπη. Σκεφτείτε τι θα γίνει σε μερικά χρόνια, αν αυτό συνεχίσει να αυξάνει μ' αυτό το ρυθμό κάθε χρόνο. Ευτυχώς δεν θα συνεχίσετε να κυβερνάτε, για να γίνει αυτό πλήρως.

Ο κ. Αλογοσκούφης λέει: «Δεν δίνουμε αυξήσεις. Επιβάλλουμε μια πολιτική λιτότητας και ασφυξίας στην αγορά και από εκεί και πέρα ας τα βγάλουν πέρα με τα δάνεια». Ας τα βγάλουν πέρα με τα δάνεια! Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και οι τράπεζες όταν παίρνουν το σήμα, από εκεί και πέρα κερδοσκοπούν.

Βουίζει ο τόπος για εναρμονισμένες πρακτικές των τραπεζών. Ακόμα και οι νέες τράπεζες, που υποτίθεται ότι θα πουλούσε ο κ. Αλογοσκούφης και θα δημιουργούσαν συνθήκες υγιέστερου ανταγωνισμού, κατάλαβαν γρήγορα το παιχνίδι. Μπορείς να κερδίζεις χωρίς να κάνεις και τίποτα. Αυτό είναι το σήμα, το οποίο υπάρχει. Τι κάνουν λοιπόν; Ιδιαίτερα υψηλά επιτόκια, εναρμονισμένες πρακτικές στις συμπεριφορές τους, εταιρίες εισπρακτικές που εκβιάζουν τον πολίτη, αδιαφανείς όρους στις συναλλαγές, αθέμιτες, επιθετικές τακτικές στη διαφήμιση και στην προσέγγιση του καταναλωτή. Αυτή είναι η συμπεριφορά των ελληνικών τραπεζών σήμερα.

Και εσείς τι κάνετε; Η Κυβέρνηση τι κάνει; Ψύχραιμα παρατηρεί τις εξελίξεις, ευχαριστημένη κατά βάση, διότι της καλύπτουν το πρόβλημα. Ο κόσμος δεν αισθάνεται την πίεση σε αυτή τη φάση διότι δανειζεται, αλλά υποθηκεύει το μέλλον του νοικοκυριού. Άρα υποθηκεύει και το μέλλον της κοινωνίας, άρα υποθηκεύει και το μέλλον της χώρας.

Εμείς αναλαμβάνουμε την ευθύνη όχι απλά να μιλήσουμε για μια άλλη οικονομική πολιτική, που το κάνουμε με το πρόγραμμά μας. Μιλάμε και για μια συγκεκριμένη προστασία του καταναλωτή, που είναι καθήκον μιας οργανωμένης πολιτείας. Δεν περιμένουμε τίποτα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία δεν έχει συνέλθει ακόμα από τους «κουμπάρους», τους φίλους και τους εκλεκτούς, για να επιτελέσει το έργο της. Διότι υποτίθεται ότι θα έδινε απαντήσεις, υποτίθεται ότι θα χτυπούσε τα καρτέλ, υποτίθεται ότι θα έδινε συγκεκριμένες απαντήσεις σε ερωτήματα που όλη η αγορά θέτει και μέχρι στιγμής δεν έχουμε δει τίποτα ουσιαστικό και οριστικό, παρά μόνο κατά καιρούς κάποιες γνώμες, οι οποίες στη συνέχεια εξαφανίζονται και χάνονται. Και βεβαίως φροντίζουμε, απ' ό,τι μαθαίνουμε, να φεύγουν στελέχη από την Επιτροπή Ανταγωνισμού με πρόσχημα, απ' ό,τι διέρρευσε ο κύριος Υφυπουργός, τις κομματικές τους ταυτότητες –κατά την γνώμη του, βεβαίως- ή, εν πάση περιπτώσει, τις οποιεσδήποτε λογικές παραταξιακής ή κομματικής ένταξης και πιστεύω χωρίς να μπορεί να τους καταλογίσει τίποτα άλλο. Με αυτά τα κριτήρια λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού και με αυτά τα κριτήρια όταν λειτουργεί είπαμε ότι αντικειμενικά έχει μετατραπεί σε παραμάγαζο του Υπουργείου.

Το σχέδιο νόμου μας δεν είναι όπως το είπε ο κύριος Βεργίνης πριν και φοβάμαι μήπως δεν το έχει διαβάσει πολύ καλά, παρότι είναι ιδιαίτερα εκλεκτός συνάδελφος. Το άρθρο 3 λέει, για παράδειγμα, ότι μπαίνει ανώτατο επιτόκιο. Αυτό δεν είναι καθόλου αντικοινοτικό. Το ψάξαμε ιδιαίτερα όταν φτιάχναμε την πρόταση νόμου. Και όχι μόνον αυτό, αλλά πρέπει να πω στον αγαπητό συνάδελφο ότι ανάλογη προβληματική υπήρχε από πολλές ευρωπαϊκές χώρες κατά τη διάρκεια συζήτησης της σχετικής Οδηγίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα μου πείτε ότι δεν πέρασε. Δεν πέρασε διότι ένα σωρό μεγάλες χώρες βάλανε βέτο. Μα, άλλο αυτό και άλλο το να λέμε ότι είναι αντικοινοτικό.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Μα, αφού δεν πέρασε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν πάει ενάντια σε κανένα δίκαιο, δεν είναι εναντίον του κοινοτικού δικαίου. Συνήντησε αντίδραση από ορισμένους σκληρούς συντηρητικούς και νεοφιλελεύθερους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι θέμα πολιτικής επιλογής, κύριε Βεργίνη.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Η αιτιολογία της απόρριψης είναι αυτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αυτό –επαναλαμβάνω- είναι θέμα πολιτικής επιλογής, κύριε Βεργίνη. Αν κάποιος κάνει πολιτική επιλογή και απορρίπτει κάτι δεν σημαίνει ότι με εμποδίζει εμένα ως χώρα, δεν αντίκειται στο δίκαιο να το υιοθετήσω και να κάνω κάτι παραπέρα απ' ό,τι το μίνιμουμ, το κατώφλι το οποίο, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, συνήθως προβλέπουν οι τραπεζικές οδηγίες.

(GK)

(2MB)

Και κάνουμε μία τολμηρή πρόταση. Λέμε: Βάλτε ένα ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο μην το ερμηνεύετε ως υποχρεωτικό. Δυνητικό είναι. Ο ανταγωνισμός λειτουργεί παρακάτω, αλλά τους λέει ότι δεν μπορεί να πάει πάνω από εκεί. Μόνο το γεγονός ότι στην Ελλάδα υπάρχει δικαιοπρακτικό επιτόκιο, μόνο το γεγονός αυτό –και υπάρχουν και σχετικές, αν διαβάσετε την αιτιολογική έκθεση, αποφάσεις του Αρείου Πάγου- δείχνει ότι υπάρχει η δυνατότητα να μπει αυτό το ανώτατο πλαφόν.

Είναι ένα ανώτατο πλαφόν προστασίας του καταναλωτή. Μπορεί αύριο σε μια υγιώς λειτουργούσα αγορά να μην χρειάζεται. Σήμερα όμως η αγορά δεν λειτουργεί υγιώς. Σήμερα έχουμε εναρμονισμένες εξόφθαλμα πρακτικές. Σήμερα έχουμε τράπεζες που κερδίζουν χωρίς να κάνουν και σπουδαία πράγματα. Σήμερα έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία παρατηρεί τις εξελίξεις από μακριά και μία Επιτροπή Ανταγωνισμού που δεν παρεμβαίνει!

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι κάνουμε λοιπόν; Βάζουμε κάποιους όρους προστασίας. Είναι απόλυτα σύμφωνοι με το κοινοτικό δίκαιο, είναι πολιτική επιλογή, προστατεύει τον καταναλωτή και σε καμία περίπτωση –από πουθενά δεν τεκμαίρεται αυτό- δεν στέλνει τα επιτόκια προς τα πάνω. Το αντίθετο. Απαγορεύει να πάνε πάνω από ένα όριο, που κάποιες στιγμές είχαν πάει –και το ξέρετε πολύ καλά- όσον αφορά τις πιστωτικές κάρτες.

Κλείνω γιατί πέρασα το χρόνο μου. Αυτή η πρόταση νόμου έχει τρία χαρακτηριστικά: προστασία καταναλωτή, διαφάνεια και ευαισθησία απέναντι στον πολίτη. Αν δεν θέλετε να την υιοθετήσετε ολόκληρη, τουλάχιστον υιοθετήστε ένα πολύ μεγάλο μέρος της και ενσωματώστε το σε επόμενο νομοσχέδιό σας.

Το χειρότερο είναι να αγνοείτε την πραγματικότητα, να είστε ευχαριστημένοι με την καταναλωτική φούσκα και την υποκατάσταση των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων από το δανεισμό και να μην βλέπετε τα δεινά που θα έρθουν για τον απλό πολίτη και το ελληνικό νοικοκυριό μέσα στα επόμενα χρόνια με αυτήν την πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο κ. Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου την οποία συζητάμε σήμερα είναι μια πρόταση εξαιρετικής σημασίας και έχει άμεση σχέση με τη λειτουργία της αγοράς και την προστασία του καταναλωτή. Η Εισηγητής του Κόμματός μας, η κυρία Τόνια Αντωνίου, παρουσίασε με εξαιρετική σαφήνεια την πρόταση, όπως εξάλλου και οι προηγούμενοι συνάδελφοι που πήραν το λόγο.

Πριν από δέκα χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως αρμόδιος Επίτροπος οργάνωσα μία «Στρογγυλή Τράπεζα» των εκπροσώπων των τραπεζών και των επιχειρήσεων, ακριβώς γιατί οι τράπεζες μπορούν να παίξουν σημαντικότερο ρόλο για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής οικονομίας και για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, σε έναν τομέα μάλιστα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Ο άλλος λόγος ήταν γιατί οι τράπεζες μπορούν με πολύ αποτελεσματικό τρόπο να ενισχύσουν τη συνείδηση των καταναλωτών, την καταναλωτική συνείδηση των ευρωπαίων πολιτών.

Δύο ήταν τα συμπεράσματα αυτής της συζήτησης που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της «Στρογγυλής Τράπεζας».

Το πρώτο συμπέρασμα ήταν ότι η σχέση των τραπεζών με τις επιχειρήσεις απεκαλύφθη ότι ήταν επιφανειακά φιλική. Στην πραγματικότητα ήταν από ανταγωνιστική έως εχθρική μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι ενώ συμφώνησαν όλοι ότι θα έπρεπε να υπάρχουν κανόνες αυτοδέσμευσης των τραπεζών, προκειμένου να λειτουργήσουν ενισχυτικά προς την επιχειρηματικότητα και τη δημιουργία της καταναλωτικής συνείδησης, τελικά ακριβώς αυτό το θέμα –οι κανόνες της αυτοδέσμευσης- ήταν το σημείο της μεγαλύτερης σύγκρουσης και των μεγαλύτερων διαφωνιών ανάμεσα στις τράπεζες, διότι όλοι θεώρησαν ότι αυτό ακριβώς το σημείο αφορά το πεδίο του ανταγωνισμού τους, το οποίο καμία εκ των τραπεζών δεν ήθελε να περιοριστεί.

Σ' αυτό λοιπόν ακριβώς το σημείο θέλω να τονίσω ότι το όλο πλέγμα του τραπεζικού συστήματος εδώ στην Ελλάδα λειτουργεί με έναν τρόπο που δίνει περιθώρια για την ανάπτυξη εναρμονισμένων πρακτικών. Και εδώ ακριβώς έρχεται να παίξει –και πρέπει να παίξει- το ρόλο της η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία πρέπει να ενεργοποιηθεί αποφασιστικά και σ' αυτόν τον τομέα διερευνώντας όλες τις περιπτώσεις, οι οποίες σκιάζουν τις σχέσεις των πολιτών, των επιχειρήσεων και των τραπεζών.

(DP)

Υπάρχει βέβαια ένα ζήτημα παιδείας, αντίληψης και κοουλτούρας γύρω από τα ζητήματα του ανταγωνισμού στα οποία όλοι μας θα πρέπει να συμβάλουμε, ιδιαίτερα όμως στην προκειμένη περίπτωση οι ίδιες οι τράπεζες και η Ένωση των Τραπεζών όπως, επίσης, και ο Τραπεζικός Διαμεσολαβητής ο οποίος, παρά την εξαρτημένη σχέση που έχει με τις τράπεζες –γιατί στην πραγματικότητα πρόκειται περί υπαλλήλου των τραπεζών- έχει ένα ρόλο που τον υποστηρίζουμε, αλλά θα θέλαμε να είναι περισσότερο ενεργός.

Από εκεί και πέρα βεβαίως πάντα υπάρχει η δυνατότητα και η σκέψη για νέους θεσμούς που μπορούν να εξελιχθούν ανάλογα με την πρόοδο της κοινωνίας, με τις νέες σχέσεις οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας μας που διαμορφώνονται στην πορεία. Προς το παρόν όμως, στην Ελλάδα υπάρχει πολύ μεγάλη αμφισβήτηση για το ρόλο των εποπτικών ανεξάρτητων Αρχών. Στην Ευρώπη δεν συμβαίνει το ίδιο. Όπου υπάρχει απελευθέρωση της αγοράς και ανταγωνισμός υπάρχουν ακριβώς ρυθμιστικές Αρχές, οι οποίες έχουν και έναν επιπλέον ρόλο, πέρα από την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού. Είναι για να αποτρέπουν την παρέμβαση του κράτους και ίσως αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα εδώ στην Ελλάδα που ορισμένοι αμφισβητούν και φοβούνται τη λειτουργία των ανεξάρτητων εποπτικών Αρχών και γι' αυτό αντιδρούν στη λειτουργία και τη χρησιμότητά τους. Για παράδειγμα, στη Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία δημιουργήθηκαν εποπτικές ρυθμιστικές οικονομικές αρχές ακριβώς για να βοηθήσουν τους καταναλωτές που πέφτουν θύματα της παράτυπης τραπεζικής λειτουργίας και πρέπει να σας πω ότι η λειτουργία τους μέχρι στιγμής στέφεται με απόλυτη επιτυχία προσφέροντας πολλά οφέλη στην υγιή σχέση των καταναλωτών με το τραπεζικό σύστημα.

Θέλω όμως να τονίσω και ένα θέμα το οποίο θεωρώ εξαιρετικής σημασίας, τη διαφορά των επιτοκίων και αυτό είναι μεγάλο θέμα. Θεωρώ μάλιστα ότι το τεράστιο περιθώριο του επιτοκίου ανάμεσα στο μέσο καταθετικό επιτόκιο και στο επιτόκιο χορηγήσεων θα μπορούσε να ήταν μικρότερο εάν οι ελληνικές τράπεζες με έλεγχο και εντολή της Τράπεζας της Ελλάδας είχαν εφαρμόσει αξιόπιστα και περισσότερο αποτελεσματικά απ' ό,τι τώρα τα εσωτερικά συστήματα αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας των χορηγητικών πελατών, ειδικότερα μάλιστα στην περίπτωση του retail banking. Και αυτό δεν είναι μια ιδέα, μια φιλοσοφική προσέγγιση, αλλά είναι μια υποχρέωση των ελληνικών τραπεζών, η οποία επιβάλλεται από τη διεθνή τραπεζική εποπτεία ακριβώς για τη μέτρηση και την αντιμετώπιση του πιστωτικού κινδύνου, αλλά και του κινδύνου των επιτοκίων.

Το γεγονός ότι δεν εφαρμόζονται τα πρότυπα της «Βασιλείας I», αλλά και ταυτόχρονα υπάρχει και πολύ μεγάλη έλλειψη στην προετοιμασία των ελληνικών τραπεζών για την εφαρμογή των προτύπων της «Βασιλείας II» –υπενθυμίζω ότι η περίοδος εφαρμογής είναι τώρα, είναι η περίοδος 2007-2009- οδηγεί τις τράπεζες στο να μετακυλύουν και να διαχέουν στο σύνολο των χορηγητικών πελατών τους το κόστος από την απώλεια τόκων και κεφαλαίων που υφίστανται λόγω ακριβώς των κινδύνων που προανέφερα προηγουμένως. Αυτό είναι το πραγματικό γεγονός. Αυτό το γεγονός επιβαρύνει το επιχειρηματικό περιβάλλον, αλλά επιβαρύνει και τους καταναλωτές. Κι αν το δούμε μάλιστα σε συνδυασμό με την κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική οικονομία, η επιβάρυνση είναι δυσβάστακτη για όλους, και για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και για τους καταναλωτές. Και δεν μιλάω φυσικά για την εικονική πραγματικότητα της Κυβέρνησης. Μιλώ για την πραγματική κατάσταση, η οποία περιγράφεται με δύο βασικούς όρους: Την απαξίωση του διαθεσίμου εισοδήματος των Ελλήνων πολιτών και τη μείωση της αγοραστικής τους ικανότητας. Επιπλέον σε συνδυασμό με αυτή την κατάσταση ο καταναλωτής σήμερα γίνεται το επίκεντρο ενός κυκεώνα από διαφημίσεις, από δλεαστικές προτάσεις, από νομικούς όρους, από οικονομικά τερτίπια που τον οδηγούν σε επιλογές που στην πραγματικότητα δεν μπορεί να ελέγξει.

Οι καταναλωτές, λοιπόν, οδηγούνται σε επιλογές οι οποίες αντί να τους προσφέρουν λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν εκείνη τη στιγμή και με πειστικό τρόπο στην πραγματικότητα τους καθιστούν δέσμιους των αναγκών τους. Καθίστανται οι ίδιοι δέσμιοι των αναγκών τους και μάλιστα με απρόβλεπτους κινδύνους για το μέλλον.

(LM)

(ZDP)

Το ίδιο ακριβώς ισχύει, οι ίδιοι κίνδυνοι υπάρχουν και για τις επιχειρήσεις και μάλιστα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες έχουν πενιχρή χρηματοροφή,

συχνά καταφεύγουν σε δανεισμούς πολύμορφους και μάλιστα ανακυκλούμενους δανεισμούς για να μπορέσουν να καλύψουν τις βραχυπρόθεσμες ανάγκες τους, οι οποίες τις περισσότερες φορές είναι πάρα πολύ πιεστικές και τελικά καταλήγουν σε μακροχρόνιες δεσμεύσεις προς τις τράπεζες, με εξαιρετικά επικίνδυνες για το μέλλον των επιχειρήσεων επιπτώσεις.

Δεν μπορεί, όμως, ο κάθε επιχειρηματίας, δεν μπορούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν μπορεί φυσικά ο κάθε πολίτης να είναι νομικός και να κατανοεί τα δύσκολα προβλήματα, να κατανοεί και να αξιολογεί τα ψιλά γράμματα των τραπεζικών συμβάσεων. Και ταυτόχρονα, δεν είναι και οικονομολόγος, για να μπορεί να διαπραγματεύεται νομίσιμα και επιτόκια.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται ο ρόλος της πολιτείας, εδώ έρχεται ο ρόλος της Τράπεζας της Ελλάδος, οι οποίοι οφείλουν να διασφαλίζουν και να προστατεύουν αυτές τις συναλλαγές, είτε τις συναλλαγές που αφορούν καταναλωτικά δάνεια, είτε αυτές που αφορούν στεγαστικά δάνεια, είτε αυτές που αφορούν πιστωτικές κάρτες.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένα καθαρό πλαίσιο. Και αυτό ακριβώς το πλαίσιο είναι που προτείνει η πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ, την οποία συζητούμε σήμερα και την οποία εισηγηθήκαμε σήμερα στο Σώμα. Είναι ένα πλαίσιο εξαιρετικά χρήσιμο για την οργάνωση των σύγχρονων οικονομικών σχέσεων και κυρίως για την προστασία των καταναλωτών, αλλά και την προστασία αυτής της ζωογόνου σχέσεως καταναλωτή, μικρομεσαίας επιχειρήσεως και τραπεζικού συστήματος.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Παπουστή.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα εκμετάλλευσης των καταναλωτών από τις τράπεζες, είναι από τα μεγαλύτερα και τα οξύτερα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες, αφού ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος του πληθυσμού αναγκάζεται να δανειστεί για να ζήσει.

Σήμερα μάλιστα που συζητάμε, είχαμε μία νέα αύξηση των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την έβδομη κατά σειρά μέσα σε χρονικό διάστημα ενάμισι χρόνου, κάτι που θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο και θα κάνει πιο δύσκολη τη θέση των καταναλωτών, αφού οι περισσότεροι από αυτούς έχουν δανειστεί με κυμαινόμενα επιτόκια.

Το αφτί, όμως, της Κυβέρνησης δεν φαίνεται να ιδρώνει από την άσχημη κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί σ' αυτό τον τομέα. Αντίθετα, πότε επικαλείται σαν δικαιολογία την υπό ψήφιση Ευρωπαϊκή Οδηγία, η οποία ίσα-ίσα δεν βάζει φραγμούς στην αντιμετώπιση των καταχρηστικών πρακτικών των τραπεζών, πότε ισχυρίζεται από την άλλη πλευρά ότι οι προτάσεις που κάνουμε θα διαστρεβλώσουν δήθεν τον υγιή ανταγωνισμό –ποιον υγιή ανταγωνισμό; υπάρχει υγιής ανταγωνισμός;- πότε απαριθμεί σαν άλλοθι τα πρόστιμα που βάζει η Επιτροπή Ανταγωνισμού –σταγόνες στον ωκεανό- στις τραπεζικές επιχειρήσεις και πότε μας λέει ότι θα φέρει δικό της νομοσχέδιο, πράγμα το οποίο περιμένουμε μέχρι σήμερα, αλλά δεν το είδαμε.

Δεν περιμέναμε βέβαια καλύτερη αντιμετώπιση από τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση, η οποία φρίττει στην ιδέα ότι μπορεί να μπου κανόνες και όρια στην ασυδοσία της αγοράς, από μια Κυβέρνηση που ούτε λίγο ούτε πολύ, αυτό που μας λέει είναι ότι δεν φταίνει οι τράπεζες, δεν φταίει η δική της εισοδηματική και οικονομική πολιτική που οδηγεί τους πολίτες στη φτώχεια, αλλά αυτοί που φταίνει είναι οι ίδιοι οι δανειολήπτες, οι οποίοι δεν υπολογίζουν καλά τις δυνατότητές τους και δανειζονται χωρίς να έχουν την ικανότητα να αποπληρώσουν τις τοκοχρεωλυτικές τους δόσεις.

Αν έτσι, κύριε Υπουργέ, βλέπει κανείς τα πράγματα, τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Όλα είναι καλά καμωμένα και δεν υπάρχει και ανάγκη να υπάρξει νομοθετική παρέμβαση.

Εγώ, όμως, ερωτώ: Τα πρόστιμα που επικαλείστε τα οποία είναι σταγόνες στον ωκεανό σε σχέση με τα υπερκέρδη και τις παραβάσεις, είναι γιατρικό για την κατάσταση; Οι παραπλανητικές διαφημίσεις –δεν μπορεί να μην έχετε αντιληφθεί ότι υπάρχουν παραπλανητικές διαφημίσεις- τα ψιλά γράμματα των δανειακών συμβάσεων είναι απλώς πταίσμα, κύριοι συνάδελφοι;

(ΑΔ)

(ΖΛΜ)

Η ψαλίδα των επιτοκίων και τα υπερκέρδη των τραπεζών αποτελούν μήπως μια εικονική πραγματικότητα; Οι αποφάσεις των δικαστηρίων οι οποίες δεν εφαρμόζονται από τις τράπεζες, μήπως είναι απλή παρεξήγηση ή μήπως η απαίτηση από τον εθνικό νομοθέτη να λύσει υπαρκτά και οξυμένα προβλήματα χιλιάδων νοικοκυριών είναι για εσάς περιττή πολυτέλεια και υπερβολή;

Κύριε Υπουργέ, άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι η Γαλλία και η Γερμανία –και αναφέρομαι συγκεκριμένα σ' αυτές- μπήκαν στον κόπο να θέσουν ρυθμίσεις για τα επιτόκια. Η Κυβέρνησή σας γιατί το αρνείται; Έχετε αποφασίσει μήπως να γίνει η χώρα μας Ελ Ντοράντο των τραπεζών; Εάν κάτι τέτοιο ισχύει, πείτε το να το ξέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πρόταση την οποία καταθέσαμε και εκτενώς ανέπτυξε η Τόνια Αντωνίου, θέλουμε να διορθώσουμε τις σημαντικότερες πτυχές μιας απαράδεκτης κατάστασης, θέτοντας κανόνες, όρους διαφάνειας και φραγμούς στις εναρμονισμένες πρακτικές των τραπεζών, σε πρακτικές που εκφράζονται μεταξύ των άλλων με την επιβολή επαχθών και καταχρηστικών όρων για τους δανειολήπτες, όρων και πρακτικών που ήδη έχουν οδηγήσει χιλιάδες νοικοκυριά σε απόγνωση.

Δεν μπορεί να περιμένουμε, όπως λέει η Κυβέρνηση, να εκλείψουν αυτές οι πρακτικές από την ένταση του ανταγωνισμού που θα προκύψει από την απελευθέρωση –δήθεν- του τραπεζικού συστήματος. Απελευθέρωση είδαμε, όπως είδαμε και πωλήσεις τραπεζών. Πριν από λίγο πουλήσατε την ΕΜΠΟΡΙΚΗ. Αποτελέσματα, βέβαια, δεν υπάρχουν και δεν θα υπάρξουν σ' αυτόν τον τομέα ούτε μπορεί να περιοριζόμαστε στις συστάσεις αυτοσυγκράτησης που κάνει κατά καιρούς ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος προς τις υπόλοιπες τράπεζες ούτε βέβαια μπορούμε να περιμένουμε κάτι από τον Τραπεζικό Διαμεσολαβητή, το ρόλο του οποίου στηρίζουμε. Όμως, θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι αυτός ο θεσμός υπηρετεί ουσιαστικά τις τράπεζες. Ο Διαμεσολαβητής τοποθετείται από το ίδιο το τραπεζικό σύστημα και λειτουργεί πολλές φορές σαν υπάλληλός του.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι τα υπερκέρδη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη και είναι αυτά που προκαλούν αυτή τη στιγμή την ελληνική κοινωνία. Τα κέρδη αυτά στηρίζονται στις αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ των καταθετικών και των χορηγητικών επιτοκίων, στηρίζονται στη συμπύεση του εργασιακού κόστους και στις προμήθειες και, ιδίως, σε ποικίλες καταχρηστικές επιβαρύνσεις που οι τράπεζες επιβάλλουν στους καταναλωτές.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, οι τράπεζες αποσιωπούν ότι καρπώνονται φθηνά τις καταθέσεις των πολιτών, αφού εκατοντάδες χιλιάδες μικροκαταθέτες εισπράττουν αρνητικό πραγματικό επιτόκιο για τις καταθέσεις τους, ενώ πληρώνουν υπερτριπλάσιο ονομαστικό επιτόκιο για τα δάνειά τους. Οι διατάξεις της πρότασης νόμου που καταθέσαμε προστατεύουν τον καταναλωτή-δανειολήπτη, θέτοντας μεταξύ άλλων, εύλογα όριο στο επιτόκιο της καταναλωτικής πίστης και των καταναλωτικών δανείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διευρύνουν και ενισχύουν τη διαφάνεια στο τραπεζικό σύστημα, αποτρέπουν τις παραπλανητικές διαφημίσεις και τις καταχρηστικές πρακτικές. Ενισχύουν τα μέσα αντίδρασης του δανειολήπτη και, τέλος, δημιουργούν ένα πάρα πολύ θετικό θεσμικό πλαίσιο για τη συγκρότηση και λειτουργία ανεξάρτητων και αξιόπιστων διαμεσολαβητικών οργάνων στις διαφορές μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητάμε από την Κυβέρνηση να υιοθετήσει, έστω και καθυστερημένα, αυτήν την πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να ανταποκριθεί στις εύλογες απαιτήσεις της κοινωνίας, για να υπάρξει πραγματικά υγιής ανταγωνισμός, με σεβασμό στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του καταναλωτή για σωστές επιχειρηματικές πρακτικές, με κανόνες, με διαφάνεια, με αποτελεσματική εποπτεία του τραπεζικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η στάση σας, κύριε Υπουργέ, θα είναι άλλη μια έμπρακτη απόδειξη για το ποια συμφέροντα εξυπηρετείτε. Εξυπηρετείτε τα λαϊκά συμφέροντα ή τα συμφέροντα των τραπεζών;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(ΝΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουσελά.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τα μέτρα προστασίας των καταναλωτών από τις δανειακές συμβάσεις, με βάση τις εξελίξεις στην αγορά των δανείων και την υπερχρέωση των νοικοκυριών, πιστεύω ότι καθίσταται αναγκαία. Δεν κατανοώ την επιμονή τη δική σας σε άρνηση.

Ως ΠΑΣΟΚ και εγώ προσωπικά, με επίκαιρες ερωτήσεις μέσα από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο έχουμε επισημάνει το πρόβλημα όσον αφορά τον υπερδανεισμό της πλειοψηφίας των νοικοκυριών της χώρας. Σε μια εποχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλης δυσπραγίας των νοικοκυριών ο υπερδανεισμός σε συνδυασμό με τις καταχρηστικές συμπεριφορές των τραπεζών έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις. Πολύ περισσότερο, κύριε Υπουργέ, όταν έχουμε συνεχείς –και σήμερα νομίζω ότι έγινε μία- αυξήσεις των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Γι' αυτό καταθέσαμε την πρόταση νόμου. Πρόκειται για μια τεκμηριωμένη πρόταση που κινείται –και απαντώ στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας- στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού, αλλά και θεμελιώνεται στις αρχές και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την προστασία του ασθενέστερου μέρους –εν προκειμένω του καταναλωτή- σε μία σύμβαση δανεισμού.

Σήμερα ο καταναλωτής είναι πραγματικά αδύναμος. Δεν έχει τα εφόδια –νομικά και άλλα- να διαπραγματευθεί επί ίσους όρους και κυρίως να αποφύγει παγίδευση από καταχρηστικούς όρους των τραπεζών. Γι' αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να ενισχύσουμε τη θέση του.

Κύριε Υπουργέ, στο διαγκωνισμό –δεν μιλώ για ανταγωνισμό- των τραπεζών, αλλά και στις εναρμονισμένες ταυτόχρονα πρακτικές –γιατί αυτό είναι το χαρακτηριστικό που συμβαίνει σήμερα στην τραπεζική αγορά, αφού προερχόμαστε και οι δύο από το χώρο των τραπεζών και το γνωρίζουμε- είναι βορά τα νοικοκυριά. Η τράπεζα αυξάνει τα κέρδη και τα νοικοκυριά τα χρέη.

Η ανάγκη, λοιπόν, να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα ως πολιτεία είναι άμεση. Δεν αυξήθηκαν ανησυχητικά τα καταναλωτικά δάνεια; Προηγουμένως αναφέρθηκαν οι αριθμοί. Αυξήθηκαν 6,5 μονάδες ως προς το ΑΕΠ μέσα σε τρία χρόνια. Ένα στα δύο νοικοκυριά χρωστάει στις τράπεζες και προβλέπεται ότι θα χρωστάνε δύο στα τρία, όπως πάμε. Ένα στα τρία διαθέτει σχεδόν το μισό μηνιάτικο για αποπληρωμή των δανείων και οι καθυστερήσεις των δανείων είναι σε διπλάσιο ποσοστό σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να μην αναφερθώ στα άλλα θέματα της αγοράς, στις ακάλυπτες επιταγές και στις απλήρωτες συναλλαγματικές. Σήμερα συντηρείται η εγχώρια ζήτηση με δανεικά. Δανείζονται τα νοικοκυριά, δανείζεται και το κράτος. Όμως, αυτή η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, κρύβει πολλούς κινδύνους. Το έχω πει εδώ και ένα χρόνο: Η υπερχρέωση εξελίσσεται σε φούσκα και είμαστε υποχρεωμένοι να το προσέξουμε. Διότι η άποψη «ας προσέχουν τα νοικοκυριά» –την ακούσαμε στην αρχή και από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ύστερα από παρεμβάσεις μας επανειλημμένως στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων- δεν λέει τίποτα, γιατί τα νοικοκυριά δεν χρεώνονται από χόμπι. Υπερχρεώνονται γιατί δεν τα βγάζουν πέρα. Η πολιτική σας συρρικνώνει συνεχώς τα πραγματικά εισοδήματα. Η ακρίβεια, η κερδοσκοπία τα κατατρώγουν. Έτσι, τα νοικοκυριά καταλήγουν όμηροι των τραπεζών, με αδυναμία να καλύψουν ακόμη και τις βασικές ανάγκες.

(ΧΦ)

Τη βίβλο αναξιπιστίας δεν την έγραψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εσείς τη γράψατε τα τρία χρόνια με αθετήσεις, με πράξεις και με παραλείψεις σας.

Αναγκάζετε, λοιπόν, τα νοικοκυριά να δανειστούν με υψηλά επιτόκια και μάλιστα με καπέλο σε σχέση με την ευρωζώνη. Οι τράπεζες παραπλανούν τους πολίτες με δήθεν προνομιακούς όρους και προσφορές, με κόλπα για έξοδα φακέλων και ελέγχου, ενώ στην πραγματικότητα δίνουν δάνεια με κρυφούς καταχρηστικούς όρους ενάντια και στις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων.

Άκουσα σε μια ερώτησή μου τον Υφυπουργό να λέει «εμείς βάζουμε πρόστιμα». Ε και λοιπόν. Οι τράπεζες αδιαφορούν όταν τα κέρδη τους είναι τόσο υψηλά. Μπορούν να απορροφήσουν τα όποια πρόστιμα.

Τι κάνουμε εμείς με την πρότασή μας; Διαμορφώνουμε ένα πλέγμα εγγυήσεων για τον καταναλωτή:

Πρώτον, όσον αφορά στον έλεγχο, διευρύνουμε και οριοθετούμε τον ελεγκτικό ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος για τη διαφάνεια των όρων και των διαδικασιών. Δεν μπορεί να συνεχιστεί στη χώρα η θεωρία του Πόντιου Πιλάτου. Εγώ, λέει η Τράπεζα της Ελλάδος, είμαι για τις τιμές. Όμως, υπάρχει εποπτεία στο τραπεζικό σύστημα. Το Υπουργείο Ανάπτυξης λέει «η Επιτροπή Ανταγωνισμού». Όχι, εμείς θέλουμε να παίξει ένα ρόλο η Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτός είναι ο πρώτος άξονας του πλαισίου που κάνουμε.

Δεύτερον, όσον αφορά την ενίσχυση των μέτρων προστασίας, προβλέπουμε δυνατότητα συλλογικών αγωγών και μηχανισμούς διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις κοινοτικές οδηγίες.

Τρίτον, όσον αφορά την ενημέρωση των καταναλωτών, προσδιορίζουμε όρους έτσι ώστε να μπορούν να κάνουν σύγκριση σε σχέση με τους όρους που τους προσφέρουν οι τράπεζες για να μην παραπλανούνται.

Τέταρτον, σε σχέση με τα επιτόκια, άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό, όμως, δεν είναι παράβαση των όρων του ανταγωνισμού. Λάθος έχετε ερμηνεύσει το ανώτατο θεμιτό επιτόκιο που βάζουμε. Εμείς γενικά προβλέπουμε μέτρα διαφάνειας και για τη διαμόρφωση του κυμαινόμενου επιτοκίου, υπολογισμό των τόκων στις τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες.

Και πέμπτον, λαμβάνουμε μέτρα για δικαίωμα υπαναχώρησης σε περιπτώσεις καταναλωτικών δανείων. Κυρίως, όσον αφορά τα στεγαστικά δάνεια και την πρώτη κατοικία –αυτό είναι πολύ σημαντικό- προχωρούμε σε μέτρα απαγόρευσης της κατάσχεσης για συγκεκριμένου ύψους οφειλές.

Κύριε Υπουργέ, στην ακρόαση των φορέων στην επιτροπή κοινή ήταν η παραδοχή και από την Τράπεζα της Ελλάδος και από οργανώσεις προστασίας των καταναλωτών για αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε το πλέγμα εγγυήσεων.

Εσείς ισχυρίζεστε ότι θα φέρετε τη δική σας πρόταση χωρίς όμως να μπορείτε να τεκμηριώσετε πού και γιατί διαφωνείτε με τη δική μας.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου. Προχωρήσαμε στις συγκεκριμένες προτάσεις. Εάν επιμένετε στην άρνηση αδικαιολογήτως, πραγματικά αναλαμβάνετε εξ ολοκλήρου της ευθύνες σας για ό,τι συμβεί. Δείξτε τουλάχιστον μια ευαισθησία στα νοικοκυριά, που σήμερα δυσπραγούν με την πολιτική σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά δεν αυταπατώμαι, δεν είμαι αιθεροβάμων όπως και όλοι σας σ' αυτή την Αίθουσα. Και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η πρόταση νόμου για την προστασία του καταναλωτή από τις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις, προτείνει μέτρα: Όπως υποχρέωση των τραπεζών να ενημερώνουν εγγράφως τους καταναλωτές στη βάση ενιαίου υποδείγματος. Όπως κατοχύρωση του δικαιώματος των καταναλωτών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία δεκατεσσάρων ημερών από τη σύναψή της. Όπως κατάργηση του ανατοκισμού στις καταναλωτικές δανειακές συμβάσεις.

(3ΧΦ)

Όπως η διαφάνεια στη διαμόρφωση του κυμαινόμενου επιτοκίου. Όπως η ρύθμιση του δικαιώματος της πρόωρης εξόφλησης. Όπως η πρόβλεψη να μην κατάσχεται η κατοικία σε περίπτωση που το ύψος του δανείου δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ. Όπως η υποχρέωση των τραπεζών στις διαφημίσεις τους να γράφουν το ονομαστικό επιτόκιο και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Όπως η αξιοποίηση του θεσμού της συλλογικής αγωγής από τις ενώσεις καταναλωτών για τους καταναλωτές. Όπως η δημιουργία νομοθετικού πλαισίου για την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης σε καταναλωτικές διαφορές. Όλα τα παραπάνω δεν πρόκειται να ψηφιστούν, γιατί καμία πρόταση νόμου εδώ και τόσα χρόνια δεν γίνεται αποδεκτή από την κυβέρνηση πλειοψηφία. Όμως, εγώ προσωπικά χαίρομαι γιατί κάτι άρχισε να κινείται. Για πρώτη φορά άρχισε η Κυβέρνηση να επιβάλλει πρόστιμα, μετά από αυτή την πρόταση νόμου, προς τις τράπεζες δελιά όμως. Η πολιτεία με τους φορείς της άρχισε να κινητοποιείται. Οι ίδιες οι τράπεζες άρχισαν να αισθάνονται ότι πρέπει και αυτές να δείξουν απέναντι στον καταναλωτή μία περισσότερη ευελιξία και ευαισθησία. Και κυρίως αναθάρρησε η κοινωνία, αναθάρρησαν οι καταναλωτές, οι πολίτες, ότι κάποιος επιτέλους σκέπτονται αυτό το θέμα που αντιμετωπίζουν με τις τράπεζες.

Δεν είμαστε εναντίον των τραπεζών. Αντιθέτως, κύριοι συνάδελφοι, είναι απαραίτητα εργαλεία για την οικονομία και την ανάπτυξη. Φανταστείτε να θέλει

κάποιος να επενδύσει σε μια πολιτεία να μην υπάρχουν τράπεζες. Υπάρχει κανένας Έλληνας επενδυτής που θέλει να πάει να επενδύσει στην Τουρκία ή στη Βουλγαρία ή στην Ουκρανία και δεν σκέπτεται ότι υπάρχει το δίκτυο των τραπεζών που θα τον καλύψει; Σαφώς χρειάζονται οι τράπεζες. Όμως, αυτό δεν πρέπει να τις οδηγήσει –και ιδίως τις ελληνικές τράπεζες, ή τις τράπεζες που έχουν εξαγοραστεί– σε καταχρηστικές πρακτικές, όταν μάλιστα η πολιτεία βοήθησε τις τράπεζες, τις στήριξε, μέσα από το Χρηματιστήριο να εξυγιάνουν το χαρτοφυλάκιό τους. Γελιόμαστε ότι η υπόθεση του Χρηματιστηρίου κατά βάση εξυγιάνε το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών, ώστε η χώρα να μπει στην ΟΝΕ και να κυκλοφορήσει το ευρώ; Είναι κάτι που το λέμε για πρώτη φορά; Αυτή είναι η πραγματικότητα, μέσα από τις φορολογικές ρυθμίσεις που έγιναν από τη σημερινή Κυβέρνηση. Άρα, οι τράπεζες έχουν ωφεληθεί από μέτρα της πολιτείας. Αυτές όμως σκέπτονται παθητικά το πώς θα κερδίσουν. Τα κέρδη τους προέρχονται κυρίως από τις προμήθειες, από τα επιτόκια. Και εδώ μιλάμε για τα επιτόκια των φτωχών, μιλάμε για τον πληθωρισμό των φτωχών. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Καταθέτει ο φτωχός πολίτης τα χρήματά του, τοκίζονται αρνητικά, ενώ αντίθετα η τράπεζα δανείζει το χρήμα κερδίζοντας με υψηλά επιτόκια και από εναρμονισμένες πρακτικές, όπως μας είπε ο υπεύθυνος από την Ένωση Τραπεζών: «εμείς έχουμε εναρμονισμένες πρακτικές, γιατί υπάρχει μια ιδιαιτερότητα στις τράπεζες και δη στην Ελλάδα που υπάρχει μια αστάθεια και υπάρχει ένα πρόβλημα βιωσιμότητας».

Εγώ προσωπικά, κύριοι συνάδελφοι, δεν ποινικοποιώ το κέρδος. Θα πρέπει να υπάρχει κέρδος. Όμως, ας μας πουν οι τράπεζες: από τα κεφάλαια και από τα κέρδη που έχουν, πόσα στέλνουν στον τομέα της ανάπτυξης και πόσα δεν αξιοποιούν για τον εαυτό τους μεταπρατικά. Η αναλογία είναι σε βάρος των αναπτυξιακών κατευθύνσεων της τραπεζής. Οι τράπεζες χρησιμοποιούν κυρίως τα χρήματα και τα κεφάλαιά τους για το πώς θα μπορέσουν να αυξήσουν παθητικά τα κέρδη τους. Ποια τράπεζα δίνει σε επιχείρηση χρήματα, χωρίς να καλύπτεται με εγγυήσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με ακίνητα; Πείτε μου μία. Παράλληλα πείτε μου αν υπάρχει μία τράπεζα που όταν καλύπτεται, ενδιαφέρεται για το μέλλον της επιχείρησης. Συμβαίνει το ίδιο στη Γερμανία, συμβαίνει το ίδιο στη Γαλλία, συμβαίνει το ίδιο σε άλλες χώρες; Αλλά ποιο είναι το τραγικό; Ότι και οι ξένες τράπεζες που έρχονται και συμβάλλονται με τις ελληνικές τράπεζες αποκτούν την ελληνική νοοτροπία.

(PM)

(3BA)

Αντί λοιπόν να κατευθύνουν τα κεφάλαια προς την ανάπτυξη, αντί να δουν πώς τις χρεωμένες ή υπερχρεωμένες επιχειρήσεις θα μπορέσουν να τις βοηθήσουν αναπτυξιακά, κοιτούν πώς αυτές θα «βουλιάξουν» για να πάρουν τα ακίνητά τους και λένε από κει και πέρα «εμείς έχουμε καλυφθεί». Μάλιστα υπάρχουν και ακραίες περιπτώσεις, κύριοι συνάδελφοι.

Εδώ θα σας αναφέρω την υπόθεση του Φαρμακίδη για τη συμπεριφορά της Ιονικής Τράπεζας και της διαδόχου, της Alpha Bank. Για ένα κεφάλαιο χωρίς ανατοκισμό 60 εκατομμυρίων το 1975 έφτασε να είναι το Γενάρη του 1994 1 δισεκατομμύριο και το 1998 να είναι 5,5 δισεκατομμύρια, όταν η τράπεζα ήδη είχε πάρει 380 εκατομμύρια από πλειστηριασμούς και είχε στην κατοχή της ακίνητα 3 δισεκατομμυρίων.

Ακούστε όμως ποια είναι η συνέχεια. Βγήκαν δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις δικαιώνουν τους απογόνους του Φαρμακίδη. Η υπόθεση είναι όμως πώς θα εφαρμοστούν αυτές. Δεν υπάρχει τρόπος εφαρμογής. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Σγουριδής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει και η υπόθεση της Ροντήρη για το ακίνητο του Ροντήρη το οποίο είναι και παραδοσιακό όπου για ένα χρέος από το 2001 έφτασε να βγει απόφαση η οποία ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Έρχονται στις 4 Οκτωβρίου του 2006 και επισπεύδουν πλειστηριασμό για 5.000 ευρώ –ακούστε, κύριοι συνάδελφοι– και της λένε: «Για να πάρεις αναβολή, υπέγραψε ότι παραιτείσαι από τα ένδικα μέσα». Αναγκάζεται και υπογράφει ότι παραιτείται από τα ένδικα μέσα η Κωστούλα Ροντήρη μόνο και μόνο για να μην υπάρξει πλειστηριασμός στο διατηρητέο ακίνητο του Ροντήρη, του μεγάλου σκηνοθέτη του Εθνικού μας Θεάτρου ο οποίος ήταν ο πρώτος που ανέβασε αρχαία τραγωδία μετά από 2.400 χρόνια. Αυτές είναι οι πολιτικές των τραπεζών. Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Σγουριδής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Χρειάζεται πολιτική βούληση απ' όλους, απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις και από την Κυβέρνηση για να θεσμοθετήσουν μέτρα για την ιδιωτικοποίηση, για τα θέματα της μετοχοποίησης, του δανεισμού, της διαχείρισης του πορτοφολιού, της χρηματοδότησης δημοσίων έργων. Σήμερα οι τράπεζες έχουν γίνει συνεταιίροι με τους εργολάβους δημοσίων έργων και τις υπηρεσίες out source.

Σας απευθύνουμε έκκληση, κύριε Υπουργέ. Δεν πρόκειται να ψηφίσετε την πρόταση. Τουλάχιστον τα θετικά της προτάσεως λάβετε τα υπόψη ώστε στο νόμο που πρόκειται να φέρετε να υπάρξει μία θετική κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Σγουριδίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη Διαρκή Επιτροπή που συζητήθηκε η πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και σήμερα εδώ παρακολούθησα με ιδιαίτερη προσοχή και τους συναδέλφους του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και τους εκπροσώπους της Ελάσσονος Μειοψηφίας. Η διαπίστωσή μου, αλλά και η γενικότερη εντύπωση σ' αυτήν την Αίθουσα είναι ότι χρειαστήκατε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είκοσι χρόνια να είστε στην κυβέρνηση και τρία χρόνια στην αντιπολίτευση για να ανακαλύψετε τον τρόπο λειτουργίας των αγορών και τα προβλήματα που υπάρχουν. Αυτό είναι ευχάριστο γιατί εξελίσσεστε αργά αλλά σταθερά. Κάλιο όμως αργά παρά ποτέ. Αυτή είναι η πρώτη επισήμανση.

Η δεύτερη επισήμανση είναι σχετική με τη χρήση των στοιχείων που κάνετε. Δεν μας παραπέμπετε από πού παίρνετε αυτά τα στοιχεία και τα χρησιμοποιείτε –δεν αναφέρομαι σε σας, κύριε Σγουριδίδη, γιατί αυτά που είπατε είναι πράγματι όπως τα είπατε– για να υπάρχει και η βεβαιότητα στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι τα στοιχεία τα αντλείτε από επίσημες πηγές.

Δεν θα ήθελα σε καμία περίπτωση να αντιλέξω –γιατί αυτό θα έδινε την αφορμή για μία γενικότερη αντιπαράθεση εδώ– ότι από τη δημιουργική λογιστική περνάτε τώρα στη μαγική στατιστική. Αυτό το λέω γιατί παρακολούθησα αρκετούς συναδέλφους και στη Διαρκή Επιτροπή να εμφανίζουν, να εξαφανίζουν και να αλλάζουν αριθμούς με μοναδική μαεστρία, κάτι που είναι ανεπανόλητο.

(BS)

3PM

Στέκομαι όμως στο θέμα των πανωτοκίων. Επιχειρήσατε ανεπιτυχώς να προσεγγίσετε το θέμα τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησής σας. Έπρεπε να έρθει η σημερινή κυβέρνηση για να κάνει μια αποφασιστική παρέμβαση. Δεν έλυσε βεβαίως όλα τα προβλήματα. Αλλά ήταν μια γενναία παρέμβαση η παρέμβαση στο θέμα των πανωτοκίων. Και παρά το γεγονός ότι συνάδελφοι απ' όλες τις πλευρές όλα αυτά τα χρόνια ζητούσαμε από τις κυβερνήσεις σας να αντιμετωπίσουν αυτό το θέμα των πανωτοκίων, σαν αυτό που αναφέρατε, αγαπητέ Πρόεδρε κύριε Σγουριδίδη.

Είδα όμως να επανέρχεται ειδικά ο κ. Πρωτόπαπας στη συνεχή επιδρομή στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Και προφανώς είναι και εκείνος που παρασέρνει τον αρχηγό του γι' αυτά τα οποία κατά καιρούς κατήγγειλε για την Επιτροπή Ανταγωνισμού και για τη μετατροπή της σε παραμάναζο. Αν μεν στόχος είναι να αποδυναμωθεί, δεν το επεχείρησε. Και δεν θέλω να πιστέψω ότι ένα μεγάλο κόμμα, κόμμα διακυβέρνησης όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έκανε κάτι τέτοιο για έναν θεσμό τον οποίο όλοι οφείλουμε να θωρακίσουμε και να χαλυβδώσουμε. Και το επιχειρεί τώρα μ' αυτές τις συνεχείς καταγγελίες; Ε, δεν θα το πετύχετε, κύριοι συνάδελφοι, ορισμένοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν στόχος σας είναι να αποδυναμωθεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού θα κάνει τη δουλειά της θωρακισμένη και θα παιξεί το ρόλο της για να λειτουργεί υγιώς ο ανταγωνισμός. Αυτό για να έχουμε ξεκαθαρισμένες τις τοποθετήσεις μας.

Έρχομαι τώρα και στους αριθμούς που αναφέρετε για τον δανεισμό για τα νοικοκυριά, για τους καταναλωτές κάτι που το επαναλαμβάνετε με κάθε αφορμή. Θα σας διαβάσω λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ορισμένα από τα πραγματικά στοιχεία για το τι γίνεται με τον δανεισμό. «Ο εντεινόμενος ανταγωνισμός μεταξύ



των τραπεζών στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στη στεγαστική πίστη αλλά και ο αυξανόμενος βαθμός ενσωμάτωσης της ελληνικής αγοράς στις χρηματοπιστωτικές αγορές της ζώνης του ευρώ συνέβαλλαν στη μείωση των διαφορών των αντιστοίχων επιτοκίων μεταξύ της Ελλάδας και τη ζώνης του ευρώ». Πρώτη επισήμανση αυτή.

Δεύτερη επισήμανση: Από τις επιμέρους κατηγορίες δανείων η μεγαλύτερη σύγκλιση επιτοκίων προς τα αντίστοιχα της ζώνης του ευρώ σημειώθηκε στην κατηγορία των στεγαστικών δανείων.

Τρίτη παρατήρηση: Την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2006 η ποιότητα του χαρτοφυλακίου των δανείων προς τα νοικοκυριά παρέμεινε στα ίδια επίπεδα όπως στο τέλος του 2006 καθώς η άνοδος του λόγου των καταναλωτικών δανείων σε καθυστέρηση προς το σύνολο των καταναλωτικών δανείων σε καθυστέρηση –το Σεπτέμβριο 2006 ήταν 8%, το Δεκέμβριο 2005 ήταν 7,8%- αντισταθμίστηκε από την οριακή βελτίωση που παρατηρήθηκε στον αντίστοιχο λόγο των στεγαστικών δανείων –το Σεπτέμβριο 2006 ήταν 3,5%, το Δεκέμβριο 2005 ήταν 3,6%.

Ποιος τα λέει αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τα λέει η Τράπεζα της Ελλάδας στην τελευταία έκθεσή της. Η πρώτη αποστροφή είναι στη σελίδα 61, η δεύτερη αποστροφή είναι στη σελίδα 64 και η τρίτη αποστροφή στη σελίδα 77. Και έρχομαι τώρα σε μια ακόμα αναφορά της Τραπεζής Ελλάδος στην σελίδα 6 στην ίδια έκθεση όπου αναφέρεται ότι ο ετήσιος ρυθμός ανόδου του υπολοίπου των καταναλωτικών δανείων επιβραδύνθηκε αισθητά παρέμεινε όμως υψηλός. Ήταν 23,9% τον Δεκέμβριο 2006 έναντι 28,7% τον Δεκέμβριο του 2005. Στη σελίδα 106 η τελευταία έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας.

Αλλά πέρα από αυτό εγώ αναφερόμενος σε στοιχεία θα σας παραπέμψω και στην απάντηση την οποία έδωσε ο Επίτροπος για τα οικονομικά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο κ. Αλμούνια σε ερώτηση την οποία υπέβαλλε ο ευρωβουλευτής του Συνασπισμού, ο κ. Παπαδημούλης.

(SX)

(3BS)

Λέει, λοιπόν, η απάντηση του κ. Αλμούνια: Την προηγούμενη 3ετία, 2000 - 2003, τα δάνεια προς τα ελληνικά νοικοκυριά –αλλά δεν είστε εδώ, κύριε Πρωτόπαπα, για να παρακολουθήσετε τους αριθμούς- παρουσίασαν αύξηση κατά 136,5%, ενώ την περίοδο 2003 – 2006 σημειώνεται αποεπιτάχυνση, γιατί παρουσίασαν αύξηση κατά 88%.

Κυρία Αντωνίου, επειδή ο συνάδελφος κ. Πρωτόπαπας δεν είναι εδώ, πείτε του να βρει την απάντηση του κ. Αλμούνια στον κ. Παπαδημούλη. Διότι ακριβώς σας έλεγα πριν, ότι περάσατε από τη δημιουργική λογιστική στη μαγική στατιστική.

Έρχομαι τώρα στην πρόταση νόμου, την οποία καταθέσατε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Άρα, δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κυρία Αντωνίου. Ουδείς υποστήριξε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Ουδείς το υποστήριξε. Είναι θετικό να καταθέτετε προτάσεις νόμου. Το κάναμε κι εμείς όταν ήμασταν στην αντιπολίτευση. Την πρόταση, όμως, αυτή την καταθέσατε, όταν έχετε από το τέλος του 2006 κατατεθειμένο, για πλήρη και εκτεθειμένη δημόσια διαβούλευση, το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης για την αναμόρφωση της νομοθεσίας του καταναλωτή. Μάλιστα, στη Διарκή Επιτροπή ο Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή, ο Πρόεδρος του ΚΕΠΚΑ, ο κ. Τσεμπερλίδης, σας προέτρεψε να ψηφίσετε αυτή την πρόταση, που παρουσιάστηκε στην τελική της μορφή στο Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή, που συνήλθε πριν δεκαπέντε ημέρες στο Ναύπλιο.

Τον Οκτώβριο του 2006 ολοκληρώσαμε –μετά από μακρά διαβούλευση- τη διαμόρφωση του σχετικού κειμένου. Και τις επόμενες ημέρες το τελικό κείμενο, που ήταν σε δημόσια διαβούλευση –ελπίζω μέχρι το τέλος Μαρτίου- θα έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Και θέλω να σας διαβεβαιώσω πως ό,τι σωστό έχετε σε αυτή την πρόταση νόμου, εμείς θα το κρατήσουμε, γιατί πιστεύουμε και στη σύνθεση απόψεων και στη σύνθεση προτάσεων. Εμείς κάθε καλό, που βρήκαμε από τις κυβερνήσεις σας, το συνεχίζουμε και δεν βλέπουμε τα πάντα με αρνητικό μάτι, όπως εσείς που υποστηρίζετε ότι η πολιτική ιστορία του τόπου τελείωσε με τη δική σας διακυβέρνηση. Εμείς ποτέ δεν υποστηρίξαμε ότι όλα αρχίζουν με τη νέα διακυβέρνηση.

Αυτό για να έχουμε καλούς λογαριασμούς μεταξύ μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα αυτές τις αναφορές, για να καταδείξω ότι κάναμε πολύ μεγάλη προετοιμασία, ώστε να αναμορφώσουμε τη νομοθεσία για τον καταναλωτή. Και πιστεύω ότι η πρόταση, η οποία θα έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα είναι πραγματικά πρωτοποριακή και για τη λειτουργία της αγοράς, αλλά και για την προστασία των καταναλωτών. Μην προσποιείστε, όμως, άγνοια, με την έννοια ότι τώρα δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα προβλήματα, ενώ την περίοδο που κυβερνούσατε εσείς, υπήρχε ένας παράδεισος, που τον ανέτρεψε η νέα διακυβέρνηση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Εικονικός παράδεισος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το «γνώθι σ' εαυτόν» και το «παν μέτρον άριστον» πρέπει να έχει εφαρμογή από όλους μας και για όλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετήσαμε προσεκτικά την πρότασή σας κι εμείς και ο Εισηγητής μας, που προέρχεται κι εκείνος από τον τραπεζικό χώρο, καθότι διετέλεσε Υποδιοικητής στην Αγροτική Τράπεζα, πέρα από το ότι είναι καθηγητής Πανεπιστημίου. Και έκανε λαμπρή εισήγηση. Και επειδή δεν αγνοήσαμε την πρότασή σας, ζητήσαμε από τον Τράπεζα της Ελλάδος και τη διοίκησή της, να μας γνωμοδοτήσει επί των απόψεων της προτάσεως νόμου.

Ο συνάδελφος μου κ. Παπαθανασίου κατέθεσε στη Βουλή τη σχετική γνωμοδότηση. Την καταθέτω και πάλι και παρακαλώ τον Πρόεδρο του Σώματος να δώσει εντολή αυτή η γνωμοδότηση να μοιραστεί σε όλους τους συναδέλφους Βουλευτές.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα γνωμοδότηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, θεωρώ ότι και στη σημερινή συζήτηση και στη Διарκή Επιτροπή ακούστηκαν ενδιαφέρουσες ιδέες, τις οποίες θα λάβουμε σοβαρά υπόψη και θα ενσωματώσουμε αυτές που πράγματι συμβάλλουν στο να υπάρξει νομοθεσία για την προστασία του καταναλωτή πράγματι θωρακισμένη, για να προστατεύει τα δικαιώματά του.

(TS)

(3SX)

Και σε άλλη ευκαιρία, όταν συζητούσαμε στις 20 Νοεμβρίου για την κατάσταση στην αγορά –μεταξύ των άλλων και τότε αναφερθήκατε σ' αυτά τα θέματα- κατέθεσα μία σειρά από απόψεις και για τον επιθετικό τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι τράπεζες, από τις οποίες ζήτησα συγκρατημένη πολιτική με τις διαφημίσεις τις οποίες κάνουν και για τους καταναλωτές, οι οποίοι πρέπει να προσέχουν και να μετρούν τις δυνατότητες τις οποίες έχουν από το να προσφεύγουν συνεχώς στο δανεισμό.

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, και αυτό το απόσπασμα των Πρακτικών να μοιραστεί σε όλους τους συναδέλφους.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα πρόστιμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι μέχρι το 2004 ούτε στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ούτε στον ΕΦΕΤ βάλατε πρόστιμα. Πρώτον, τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή την είχατε επί έξι χρόνια σε πλήρη αδράνεια. Δεν μπορείτε σήμερα να γίνετε τιμητές, όταν εμείς ενισχύσαμε την παρουσία, το ρόλο της και την αποτελεσματικότητά της. Δεύτερον, η γραμμή 1520 τώρα μπορεί να είναι στη διάθεση όλων των Ελλήνων πολιτών από οποιοδήποτε σημείο της χώρας και όχι μόνο από την Αθήνα για να αναφέρουν, να καταγγέλλουν και να επισημαίνουν. Τρίτον, δημιουργήσαμε ένα νέο θεσμό, πρωτοποριακό για ολόκληρη την Ευρώπη, το Συνήγορο του Καταναλωτή, που ήδη στον πρώτο χρόνο της λειτουργίας του έχει σημαντικά πράγματα να παρουσιάσει ως έργο.

Σε ό,τι αφορά τα πρόστιμα, θα μου επιτρέψετε να σας πω, γιατί πρέπει να υπάρχουν και οι αριθμοί, ότι ο ΕΦΕΤ επέβαλε πρόστιμα σε διακόσιες εξήντα έξι επιχειρήσεις ύψους 3,3 εκατομμυρίων ευρώ. Μάλιστα, κάποιος συνάδελφος είπε ότι δεν εισπράχθηκε τίποτε.

Μα, δεν γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο απευθυνόμενος προς εσάς Υπουργός έφερε ρύθμιση αντίστοιχη με εκείνη που υπάρχει στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών; Όταν επιβάλλεται τα πρόστιμα και γίνεται προσφυγή επί της επιβολής του προστίμου, για να ασκηθεί νομίμως η προσφυγή αυτή, πρέπει να καταβάλλεται το 20% του προστίμου. Γιατί δεν το είχατε κάνει τότε χρόνια;

Σημειώνω εδώ ότι ο ΕΦΕΤ εισέπραξε ήδη 1.255.000 ευρώ από τα πρόστιμα τα οποία επέβαλε. Το ίδιο πράγμα έγινε και από τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή. Υποβλήθηκαν πρόστιμα και εισπράχθηκαν. Μόνο για την περίοδο για την οποία έχω τα στοιχεία αυτή την ώρα εδώ, δηλαδή από το Νοέμβριο του 2005 μέχρι και το τέλος του 2006, είχε επιβάλει πρόστιμα ύψους 873.000 ευρώ και έχουν ήδη εισπραχθεί από αυτά τα πρόστιμα 311.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική βούληση της νέας διακυβέρνησης εκφράζεται στην πράξη με έργα και όχι με λόγια, με την πραγματοποίηση συστηματικών ελέγχων στην αγορά, με τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των παραβατών και με την επιβολή και την είσπραξη προστίμων. Θέλω, επίσης, να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία και για μια άλλη κατάκτηση και της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, αλλά και της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του Προκόπη Παυλόπουλου και του Απόστολου Ανδρουλάκου. Μεταφέρθηκαν ήδη αρμοδιότητες στους Γενικούς Γραμματείς των περιφερειών για να εγκρίνουν σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της χώρας, στις ελεγκτικές υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, να γίνονται έλεγχοι όλο το 24ωρο, συνεπώς και τη νύκτα και τις Κυριακές και τις αργίες, πράγμα που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα. Η ίδια εξουσιοδότηση δόθηκε και στον Υπουργό Ανάπτυξης για όλους τους ελέγχους που κάνει το Υπουργείο Ανάπτυξης, για να δείτε ότι δεν μένουμε μόνο σε διακηρύξεις, αλλά κάνουμε πράξη αυτό το οποίο οφείλουμε να κάνουμε. Και έρχομαι τώρα στα πρόστιμα των τραπεζών. Μήπως μπορεί να μου πει κάποιος από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πότε μπήκαν πρόστιμα από τις κυβερνήσεις σας στις τράπεζες;

(PE)

(3TS)

Είναι λίγο ότι επτά τράπεζες δέχθηκαν πρόστιμα σχεδόν πάνω από 1.000.000 ευρώ; Πότε έγινε άλλη φορά αυτό; Επτά τράπεζες δέχθηκαν πρόστιμα 1.000.000 ευρώ για συμπεριφορές οι οποίες ήταν πέρα από το νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν είναι στην αρμοδιότητα μόνο του Υπουργείου Ανάπτυξης, ανήκουν κύρια στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις της χώρας. Οφείλω από αυτό εδώ το βήμα να πω ότι οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις κάνουν καλά τη δουλειά τους, κάνουν έλεγχο. Έχω αναφερθεί πολλές φορές, έχω επισημάνει και μάλιστα έχω δώσει εύσημα στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις εκείνες που πολιτικά δεν πρόσκεινται στη νέα διακυβέρνηση, γιατί κάνουν ως νομάρχες το καθήκον τους, γιατί είναι νομάρχες όλων των πολιτών και οι έλεγχοι που κάνουν, πρέπει να επιβραβεύονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κλείσω αυτήν την παρέμβασή μου με τη γνωμοδότηση που σας έδωσα από την Τράπεζα της Ελλάδος επί του νομοσχεδίου σας, κάνοντας τις εξής παρατηρήσεις: Πρώτον, πρέπει να μελετήσετε με προσοχή την επισήμανση της Τράπεζας ότι οι διατάξεις που περιέχονται σε τρία από τα έντεκα άρθρα αποτελούν ρυθμίσεις που περιέχονται στο σχέδιο Κοινοτικής Οδηγίας για την καταναλωτική πίστη. Με δεδομένο ότι οι διατάξεις της Οδηγίας θα είναι καθολικής εναρμόνισης, είναι σκόπιμο –αυτό λέει η Τράπεζα της Ελλάδος– να μην βιαστούμε να κάνουμε παράλληλες ρυθμίσεις εδώ, αφού το επόμενο διάστημα πρόκειται να έρθει η σχετική Κοινοτική Οδηγία η οποία, απ' ό,τι γνωρίζετε, είναι υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, καλώ τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μελετήσουν τις επισημάνσεις, σχετικά με τα ζητήματα του διοικητικού προσδιορισμού των επιτοκίων, γιατί σύμφωνα πάλι με την ίδια επισήμανση της Τράπεζας της Ελλάδος ορισμένες από αυτές που προτείνετε εσείς είναι ήδη θεσμοθετημένες και ορισμένες είναι γενικές και ασαφείς.

Πέρα από όλα αυτά, θα ήθελα να επισημάνω και κάτι ακόμα. Στο άρθρο 4 προτείνετε δικαίωμα προεξόφλησης αζημίω στα καταναλωτικά και υπό προϋποθέσεις στα στεγαστικά δάνεια. Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στην ισχύουσα νομοθεσία. Σύμφωνα με την κοινή υπουργική απόφαση Φ1983 στις 7-3-1991 δεν προβλέπεται ποινή για προεξόφληση σε καταναλωτικά δάνεια. Αντίστοιχη κάλυψη υπάρχει και για τα στεγαστικά δάνεια από τον Αστικό Κώδικα. Κρατούμε, όμως, την παρατήρησή σας.

Στο άρθρο 6 της πρότασής σας προτείνονται οι διάφορες ρυθμίσεις για τις διαφημίσεις των τραπεζικών προϊόντων. Όμως, τα θέματα αυτά καλύπτονται, βέβαια, σε ένα βαθμό από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, αλλά είναι ανεπαρκές και θα εξετάσουμε τι μπορούμε να κάνουμε παραπέρα γι' αυτήν την επιθετική πολιτική που ακολουθούν οι τράπεζες στη διαφήμιση των προϊόντων που παρέχουν προς τους πολίτες και τα νοικοκυριά.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το άρθρο 9 της πρότασης που συζητούμε, η απάντηση υπάρχει στο άρθρο 19 παράγραφος 17 του σχεδίου νόμου που είναι για δημόσια διαβούλευση και θα κατατεθεί τις επόμενες μέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Σε ό,τι αφορά τα άρθρα 10 και 11, ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν αντίστοιχες ρυθμίσεις και, βεβαίως, θα έχουμε την ευκαιρία στη Βουλή να τα αντιμετωπίσουμε και αυτά τα ζητήματα, όπως επίσης και την άσκηση συλλογικών αγωγών για προσβολή συμφερόντων τουλάχιστον τριάντα καταναλωτών. Εκεί κάνουμε τις απαραίτητες διευκρινίσεις, για το πώς ασκείται η συλλογική αγωγή και μία σειρά από άλλα θέματα.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμεύεται να δει με θετικό τρόπο ρυθμίσεις, όπως αυτές που έχετε στο άρθρο 5 στις παραγράφους 1 και 3, σχετικά με το ακατάσχετο πρώτης κατοικίας για ποσό μέχρι 5.000 ευρώ. Θα το κουβεντιάσουμε, όμως, αναλυτικά, όταν θα έρθει η σχετική ρύθμιση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω τρεις παρατηρήσεις ακόμη.

Το δίκαιο της προστασίας του καταναλωτή αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο. Η πολυδιάσπασή του και οι επιμέρους ρυθμίσεις ευκαιρικά μόνο δυσλειτουργίες μπορούν να δημιουργήσουν.

(PN)

(3PE)

Η πρόταση που συζητούμε περικλείει διατάξεις που περιλαμβάνονται σε σχέδιο οδηγίας για την καταναλωτική πίστη. Αυτό βρίσκεται σε επεξεργασία και συνεπώς δεν υπάρχει λόγος, αυτή την ώρα, να γίνει αποσπασματική ρύθμιση.

Και τέλος, η πρόταση την οποία κάνατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις τρέχουσες αρμοδιότητες της Τραπεζής της Ελλάδος, αλλά ούτε και τις απόψεις της σε θέματα καθορισμού επιτοκίων και όρων διαφάνειας.

Η λειτουργία του τραπεζικού τομέα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη για την οικονομία και για τον καταναλωτή. Άρθρα που δίνουν την εικόνα παροχών και προστασίας του καταναλωτή, μπορεί να οδηγούν τελικά σε αύξηση του κόστους, που αυτό πάλι οι τράπεζες θα το μετακυλήσουν στον ίδιο τον καταναλωτή. Εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε πειράματα γύρω από την τραπεζική αγορά. Γι' αυτό και τα θέματα που αφορούν την έκταση της παρέμβασης της Τράπεζας της Ελλάδος, αποτελούν αντικείμενο διαβούλευσης και μεταξύ του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά και της ίδιας της Τράπεζας της Ελλάδος. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που έχει ξεκινήσει από το τέλος του 2006, για να έρθουμε και να πούμε ότι την πρόταση νόμου την οποία καταθέσατε και η οποία είναι μια καλή προσπάθεια, έχει πολλές ομολογίες για το τι παραλείψατε εσείς να κάνετε τα είκοσι χρόνια της διακυβέρνησης. Αυτό βεβαίως κάνει αρκετό καλό. Η ουσία είναι ότι η σύνθεση απόψεων είναι αυτό το οποίο μπορεί να κάνει πιο δημιουργική τη νομοθετική εργασία. Και προς την κατεύθυνση αυτή, σας καλώ, όταν θα φέρουμε το σχετικό σχέδιο νόμου στη Βουλή, η δημιουργική σας παρέμβαση να είναι στην κατεύθυνση να δώσουμε ένα σχέδιο νόμου που να προστατεύει αποτελεσματικά τον πολίτη καταναλωτή. Αλλά και την ίδια ώρα να εκπαιδύσουμε τον πολίτη-καταναλωτή, για να γνωρίζει να ασκεί και εκείνος τα δικαιώματά του. Γιατί η αντίληψη που βγήκε από τη σημερινή παρέμβαση των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι να αναθέσουμε στην πολιτεία το ρόλο εκείνο που δεν μπορεί να το κάνει για λογαριασμό εκατομμυρίων πολιτών, εκατομμυρίων καταναλωτών.

Οι έλεγχοι πρέπει να γίνονται, να είναι συστηματικοί, άγρυπνοι, διαρκείς, επίμονοι. Οι κυρώσεις να είναι αυστηρές. Εκείνοι που υποκύπτουν σε παραβάσεις, να παραπέμπονται στις Εισαγγελικές Αρχές. Αλλά βεβαίως οφείλει και ίδιος ο πολίτης να συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία της προστασίας των δικών του, πρώτα, συμφερόντων και στη συνέχεια του κοινωνικού συνόλου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σιούφας): Ευχαριστούμε τον κ. Σιούφα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εισοδηματική πολιτική έτους 2007, φορολογικές και άλλες διατάξεις».

(Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή).

Χθες αποφασίσαμε να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, επί της αρχής, στις 3 η ώρα.

Τώρα έχουμε να ακολουθήσουμε δυο κατευθύνσεις. Ή θα μιλήσει ο κ. Φλωρίδης, θα απαντήσει στον κ. Σιούφα και ενδεχομένως και οι άλλοι

## ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Νομοσχέδια

κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι, ο κ. Τζέκης και ίσως ο κ. Βαρβιτσιώτης ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αν διαφωνείτε, να το πείτε μετά.

... ή θα πρέπει να διακόψουμε εδώ και να γίνει ονομαστική ψηφοφορία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Να μιλήσει μόνο ο κ. Φλωρίδης;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι, είμαι και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Θέλει και ο κ. Τζέκης να μιλήσει.

Να γίνει ονομαστική ψηφοφορία, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Να διακόψουμε, λοιπόν, τη συνεδρίαση για πέντε λεπτά, να γίνει ονομαστική ψηφοφορία και θα επανέλθουμε πάλι στην πρόταση νόμου. Και αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή, θα συνεχίσουμε μετά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(RG)

(3PN)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κυρία ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ)

(ML)

(3RG)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης. Παρών.

Ο κ. Νάσος Αλευράς. Παρών.

Ο κ. Αριστείδης Μουσιώνης. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Τσακλίδης. Παρών.

Η κα Ζήση Ροδούλα. Παρούσα.

Ο κ. Τηλέμαχος Χυτήρης. Παρών.

Ο κ. Απόστολος Κατσιφάρας. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Μανιάτης. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Λιάνης. Παρών.

Ο κ. Χρήστος Αηδόνης. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Δημαράς. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Σκουλάς. Παρών.

Η κα Αγαθή Βρεττού. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίαση.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ.κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και Σιλβάνα Ράπτη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως ειθισται.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ», οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ», οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Σας ενημερώνω επίσης ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο τηλεμοιοτυπίες συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού, οι οποίοι γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Πέντε Βουλευτές εξέφρασαν την πρόθεση ψήφου με επιστολή, η οποία όμως δεν θα συνυπολογιστεί στην καταμέτρηση.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΧΑ)

(03ML)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Υπάρχει κάποιος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και καλώ τους κυρίους ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)  
(ST)

(3ΧΑ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 281 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 164 Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 117 Βουλευτές.

Ουδείς ψήφισε «ΠΑΡΩΝ».

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το λόγο έχει ο κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου για να κάνει μια δήλωση επί του νομοσχεδίου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Δυο φράσεις, κύρια Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, τα χειροκροτήματα των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας ασφαλώς και δεν καλύπτουν τις μεγάλες αδυναμίες που έχει το νομοσχέδιο που συζητήσαμε τις προηγούμενες μέρες.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Θα τις καλύψετε εσείς με την αποχώρησή σας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εμείς, εμείς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: ....(Δεν ακούστηκε)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Για ένα θέμα -για να απαντήσω και στον κ. Ιωαννίδη που συνέχεια διακόπτει- ύψιστης εθνικής σημασίας η Κυβέρνηση θα έπρεπε να επιδιώξει την αρχή της συνεννόησης, το διάλογο. Διάλεξε την πολιτική της οξύτητας και της πόλωσης.

Στη διαδικασία της Βουλής με πρόταση του Προέδρου μας, του Γιώργου του Παπανδρέου, καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις. Και αυτές δεν έγιναν δεκτές.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Αντισυνταγματικές είναι, κύριε!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Είναι φανερό ότι το δημόσιο αγαθό της παιδείας το αντιμετωπίζει σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση η Κυβέρνηση. Για το λόγο αυτό και επειδή από την όλη συζήτηση φάνηκε ότι δεν είναι διατεθειμένη να πάει σε καμία -έστω και οριακή- βελτίωση, έστω και σε προτάσεις που θα άνοιγαν τα πανεπιστήμια, γιατί αυτό που προέχει σήμερα είναι να ανοίξουν τα πανεπιστήμια, πιστεύουμε ότι δεν μπορούμε να συμβάλλουμε παραπέρα σ' αυτό το διάλογο εποικοδομητικά. Η Κυβέρνηση έχει διαλέξει το μοναχικό της δρόμο. Ας τον ακολουθήσει. Γι' αυτό το λόγο δεν θα έχουμε συμμετοχή στη συζήτηση των άρθρων και θα αποχωρήσουμε.

ΧΡ

(3ST)

Παρακαλούμε όμως να συνεχιστεί η συζήτηση και να τηρηθεί αυτό που αποφασίσατε στην Διάσκεψη των Προέδρων, δηλαδή, να συνεχιστεί η συζήτηση της πρότασης νόμου που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να συνεχίσετε το απόγευμα μόνοι σας στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ, παρά τα όσα ελέχθησαν θέλω να ευχαριστήσω το σύνολο των συναδέλφων διότι συμμετείχαν στη συζήτηση επί της αρχής με τις θετικές ή τις αρνητικές τοποθετήσεις τους. Θέλω όμως να επισημάνω ότι το Σύνταγμα και ο νόμος ορίζουν πως γίνονται οι προτάσεις τροπολογιών και πως έρχονται. Αν λοιπόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η ηγεσία του επιθυμούσαν πραγματικά να συμβάλλουν διά προτάσεων δεν θα έφερναν ένα γενικόλογό κείμενο αλλά ένα με τον σωστό τρόπο συνταγμένο με βάση του κανόνες και τους όρους κείμενο εν είδη τροπολογιών στην Επιτροπή προκειμένου να συζητηθούν και να γίνει αποδεκτό το ένα ή το άλλο κείμενο λαμβάνοντας υπόψη ότι σε γενικές γραμμές περίπου την κατεύθυνση που έχει και το δικό μας σχέδιο έχουν και αυτά που ελέχθησαν.

Αυτό σημαίνει ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήθελε να δώσει ένα μήνυμα εκσυγχρονισμού και προώθησης προς τα μπρος για αλλαγές αλλά ταυτόχρονα να μην συμφωνήσει. Εγώ αυτό το σέβομαι απολύτως και το θεωρώ ως συμβολή αν θέλουμε να δούμε τα πράγματα επί της ουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Μαγγίνας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς για το ίδιο, για μια ακόμη φορά, επαναλαμβάνει τον εαυτό του. Όπως πολλές φορές έτσι και σήμερα φυγομαχεί. Αντί να συνεισφέρει κύριοι συνάδελφοι, κρύβεστε. Αντί να αναλάβετε τις ευθύνες σας αποχωρείτε. Δεν μας κάνει εντύπωση. Σε όλες τις κρίσιμες, σε όλες τις μεγάλες στιγμές είστε απόντες.

Τραβήξτε το δρόμο σας. Καταφύγετε στην απομόνωσή σας και μείνετε με την ψευδαίσθηση ότι ακόμα και το κομμάτι του ελληνικού λαού που σας έχει τιμήσει με την ψήφο του ικανοποιείται από αυτήν την στάση σας. Είστε καταδικασμένοι στη συνείδηση των Ελλήνων και με αυτή τη συμπεριφορά αυτή η καταδίκη θα συνεχίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να υπενθυμίσω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από την πρώτη στιγμή στην Επιτροπή είχε καταθέσει ότι αυτός ο νόμος πλαίσιο που συζητήθηκε είναι ένας νόμος που κινείται σε αντιδραστική κατεύθυνση. Δώσαμε τη μάχη από τις δικές μας πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις, αναλύσαμε την πρότασή μας, αλλά αναλύσαμε και το περιεχόμενο του συγκεκριμένου νόμου. Ακούστηκε ότι είναι ένας νόμος για το καλό των παιδιών. Ναι, για τα παιδιά των εχόντων και κατεχόντων, οπωσδήποτε θα είναι καλός. Όμως για τα παιδιά της εργατικής και της λαϊκής οικογένειας που θα πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στη τσέπη για να τελειώσουν το πανεπιστήμιο αλλά και όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δεν είναι καλός.

Τονίζουμε όμως για μία ακόμη φορά πως ότι ψηφίζεται στη Βουλή δεν σημαίνει ότι γίνεται και αποδεκτό από την κοινωνία. Εμείς θα καλέσουμε, όχι μόνον τους φοιτητές αλλά και τους καθηγητές, τη λαϊκή οικογένεια, την εργατική οικογένεια, το λαό τέτοιες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις να μην γίνουν αποδεκτές.

Και όχι μόνο αυτόν τον νόμο αλλά και άλλων πολιτικών δυνάμεων τις προτάσεις που κινούνται στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση, ο λαός να τις καταργήσει στη πράξη. Με αυτό το σκεπτικό ότι τα άρθρα δεν παίρνουν διορθώσεις έχουμε τονίσει ότι δεν θα πάρουμε μέρος στην κατ' άρθρο συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και που είναι η λαϊκή κυριαρχία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

(PD)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω απλώς και μόνον θέλω να θυμίσω στην κυρία Υπουργό ότι ξεκίνησα με το διάλογο για τα θέματα της παιδείας πάρα πολλοί και ήμασταν εκεί. Φύγαμε τελευταίοι γιατί η ίδια διάλεξε το δρόμο της πόλωσης. Σήμερα είμαστε εδώ. Καταθέσαμε προτάσεις στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή και τις απορρίψατε κυρία Υπουργέ, αλλά ειλικρινά σκέπτομαι τι είναι απομόνωση; "Όταν εσείς είστε μόνοι σας και από την άλλη μεριά όλα τα πολιτικά κόμματα και ολόκληρη η κοινωνία; Υπάρχει λαός που κρίνει και ποια είναι η προοδευτική πρόταση και ποια είναι διαφορετική πρόταση την επόμενη των εκλογών. Κοντός ψαλμός αλληλουσία!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

Έχουμε ένα θέμα εκκρεμές τη συζήτηση της πρότασης νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την οποία θα συνεχίσουμε. Προτείνω επειδή είναι λίγοι εγγραμμένοι για την πρόταση νόμου, τέσσερις συνάδελφοι και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, να ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της προτάσεως νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αμέσως μετά να γίνει η συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας.

Συμφωνεί η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς, η Βουλή συνεφώνησε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Φλωρίδης.

Παράκληση να είμαστε συγκρατημένοι στις ομιλίες μας για να τελειώσουμε κάποια στιγμή.

Ορίστε, κύριε Φλωρίδη, μπορείτε να αρχίσετε την ομιλία σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπουν οι πανηγυρισμοί της Πλειοψηφίας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σήμερα άκουσα μια φράση από τα χείλη σας και θυμήθηκα εκείνον τον καταπληκτικό ομηρικό στίχο «τέκνων εμών ποίων σε έπος πήγεν έρκος οδόντων». Με απλά λόγια τι ήταν αυτό που είπατε. Είπατε ότι συνεχίζετε τα καλά που βρήκατε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τώρα για να είναι ειλικρινής αυτή η δήλωση θα έπρεπε να συνοδεύεται και από έναν αντίστοιχο κατάλογο για να μας πείτε ποια ήταν τα καλά που βρήκατε και τι συνεχίζετε στην κατεύθυνση αυτών των καλών. Αλλιώς είναι υποκριτική, είναι ρητορική και είναι μια υπεκφυγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το έτος 2000 που ολοκληρώθηκε η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ υπήρξε μια σημαντική μεταβολή στο τραπεζικό σύστημα της χώρας. Η πορεία προς την ΟΝΕ προσδιορίστηκε από τη σημαντική μείωση του πληθωρισμού και εξ αυτού του λόγου από τη σημαντική μείωση των επιτοκίων. Ήταν για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες που τα πλατιά λαϊκά στρώματα κυρίως οι εργαζόμενοι βρήκαν τη δυνατότητα πρόσβασης σε φτηνό τραπεζικό χρήμα. Αυτό το πεδίο ήταν σε εξέλιξη όταν ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία το Μάρτιο του 2004.

Αυτήν την περίοδο συνομολογούν όλοι ότι προέκυψε μια υπερκεδοφορία των ελληνικών τραπεζών. Το ερώτημα είναι το εξής: Ποια ήταν η πρώτη ενέργεια της Κυβέρνησης προκειμένου να σταθεί απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο; Θα περίμενε κανένας ότι αυτή η υπερκεδοφορία των τραπεζών –που θα εξηγήσω και ξέρουμε όλοι πως προέκυψε– θα ήταν μια εξαιρετική αφορμή για την Κυβέρνηση να ενισχύσει τα έσοδα του δημοσίου ταμείου.

(MT)

(3PD)

Αντίθετα οδηγήθηκε, με μία νομοθεσία που έκανε πάρα πολύ γρήγορα, στη μείωση των φορολογικών συντελεστών κυρίως για τα μεγάλα κέρδη των τραπεζών κατά δέκα μονάδες. Αυτό οδήγησε στη μείωση των εσόδων του δημοσίου σε μία τριετία κατά 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά, κύριε Υπουργέ, τα 2 δισεκατομμύρια πήγαν στις τσέπες των τραπεζιτών.

Το ερώτημα είναι το εξής: Γιατί εσείς έπρεπε να αφαιρέσετε 3 δισεκατομμύρια ευρώ από τη χρηματοδότηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και επί τρία χρόνια να μην έχετε προσλάβει ούτε ένα νοσηλευτή; Γιατί θα έπρεπε να μειώσετε τη χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας.

Αυτό αποδεικνύεται διαρκώς και από τον ίδιο τον προϋπολογισμό σας. Η χρηματοδότηση της παιδείας ως προς το ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος μειώνεται. Γιατί θα έπρεπε να υπονομεύετε ήδη από τώρα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας; Επειδή συστηματικά προχωρείτε σε υποχρηματοδότησή του. Δηλαδή δεν καταβάλλετε στα ασφαλιστικά ταμεία όσα ορίζουν οι νόμοι. Γιατί έπρεπε να το κάνετε αυτό μειώνοντας τη φορολογία σε μία στιγμή υπερκεδοφορίας των ελληνικών Τραπεζών;

Το ερώτημα που έχω να σας κάνω είναι το εξής: Υπάρχει κάποια εξήγηση γιατί στην Ευρώπη ο μέσος όρος αύξησης των κερδών των τραπεζών από έτος σε έτος κυμαίνεται γύρω στο 10% με 12% και στην Ελλάδα είναι από 50% έως 100%; Υπάρχει κάτι ξεχωριστό στην Ελλάδα; Συμβαίνει κάτι διαφορετικό εδώ; Πώς εξηγείτε εσείς το φαινόμενο ελληνικές τράπεζες από χρόνο σε χρόνο να διπλασιάζουν τα κέρδη τους, ενώ στην Ευρώπη ο ρυθμός αυτός είναι, όπως σας είπα, γύρω στο 10%; Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτή η τεράστια διαφορά ανάμεσα στο επιτόκιο καταθέσεων και στο επιτόκιο χορηγήσεων; Υπάρχει καρτέλ; Και επειδή, κύριε Υπουργέ στην ομιλία σας υπογραμμίσατε ότι για πρώτη φορά κυβέρνηση επέβαλε πρόστιμα στις τράπεζες ύψους 1 εκατομμυρίου ευρώ, σας επαναλαμβάνω απλώς το εξής: Τι είναι ένα πρόστιμο 1 εκατομμυρίου ευρώ σε τράπεζες οι οποίες αυτή την τριετία κέρδισαν μόνο από τη μείωση της φορολογίας 2 δισεκατομμύρια ευρώ; Σκοτίστηκαν οι τράπεζες αν αυτό το καρτέλ, το οποίο τους αποφέρει κέρδη δισεκατομμυρίων κάθε χρόνο, επιβαρύνθηκε με 1 εκατομμύριο ευρώ. Η Εθνική Τράπεζα μόνο είχε φέτος 1 δισεκατομμύριο ευρώ κέρδος.

Το καταπληκτικό ποιο είναι; Ο κ. Σουφλιάς την περασμένη εβδομάδα απευθύνθηκε στον πολυπράγμονα κ. Αράπογλου, πολυπράγμων ξέρετε γιατί. Είναι η τουρκική περιπέτεια της FINANCE BANK και η εξαγορά της χρηματιστηριακής εταιρείας των φίλων του Π & Κ, Παπακωνσταντίνου-Κοντογούρη, 20 δισεκατομμύρια δραχμές, 50.000 ευρώ το μήνα αμοιβή για μία χρηματιστηριακή εταιρεία την οποία δεν χρειάζεται η Εθνική Τράπεζα γιατί έχει δική της...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Φλωρίδη, κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Φλωρίδη, επιτρέπετε τη διακοπή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Φλωρίδη, ο κ. Αράπογλου έχει διαμαρτυρηθεί σε εσάς –γιατί έχετε πει ξανά και ξανά ότι είναι φίλοι του οι δύο κύριοι της Π & Κ– έχει αισθανθεί την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί, να σας πει γιατί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προφανώς δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί γιατί αυτά που λέω είναι αλήθεια. Και αυτά έχουν ειπωθεί από εμένα –και από πολλούς– επανειλημμένα.

Έχουν τεθεί δημόσια ερωτήματα: Πώς έγινε αυτή η εξαγορά, τι συνδέει τον κ. Αράπογλου με τους κυρίους Παπακωνσταντίνου και Κοντογούρη, τι ρόλο έπαιξε η Π & Κ στη χρηματιστηριακή κρίση του 1999, με ποιον εντολές έκανε τις αθρόες πωλήσεις η Π & Κ την τελευταία ώρα συνεδρίασης του Χρηματιστηρίου κάθε μέρα; Ήταν η CITY GROUP που ήταν ο κ. Αράπογλου τότε;

Αυτά είναι τα ερωτήματα. Επ' αυτών των ερωτημάτων δεν έχουν υπάρξει απαντήσεις και βεβαίως δεν θα υπάρξουν απαντήσεις, τουλάχιστον μέχρι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να κάνει τη δουλειά του. Ο κ. Σουφλιάς λοιπόν...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε από αυτούς που φώναζαν για το έγκλημα του Χρηματιστηρίου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε από αυτούς που φώναζαν, κυρία Πρόεδρε, για το έγκλημα του Χρηματιστηρίου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μη διακόπτετε. Κάνετε μία διακοπή για διευκρίνιση, δεν μπορεί όμως να συνεχίζεται αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η μεγάλη απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ξέρετε πολύ καλά, καλύτερα από εμένα, τον Κανονισμό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η πολιτική απάτη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):...και ουδέποτε επιτρέψατε τέτοιες παρεκβάσεις. Μη με υποχρεώνετε να το κάνω εγώ σε σας.

(ΜΒ)

(3ΜΤ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σας ζήτησα το λόγο και μου το επέτρεψε ο κ. Φλωρίδης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ναι, μια φορά, όχι δέκα φορές. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ελπίζω να μην σας ενοχλεί αυτό που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν αναμινγύομαι, κύριε Πρόεδρε, σ' αυτά που λέγονται. Τηρώ τον Κανονισμό –το ξέρετε πάρα πολύ καλά– όπως κάνατε κι εσείς κάποτε. Αλλά τώρα τον ξεχνάτε. Λυπάμαι πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν τον ξεχνάω, κυρία Πρόεδρε. Αλλά είναι μέγιστο εθνικό και ηθικό θέμα για τον πολιτικό κόσμο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι ανάγκη να χτυπάτε τα χέρια στο έδρανο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Υπάρχουν κανόνες για να τεθεί το εθνικό θέμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Επί δύο χρόνια η Κυβέρνηση έλεγε για έγκλημα του Χρηματιστηρίου. Είχε την πλειοψηφία. Δεν έκανε ανακριτική επιτροπή. Γιατί είναι οι φίλοι των κυβερνήσεων σήμερα. Γι' αυτό ο κ. Φλωρίδης αναφέρει ονόματα, αλλά απάντηση δεν παίρνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θέλετε να κάνω τώρα, κύριε Πρόεδρε; Γιατί με φέρνετε σε δύσκολη θέση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν θέλω να σας φέρω σε δύσκολη θέση, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εξαπατήθηκε ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Οφείλω να προστατεύσω τον κ. Φλωρίδη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε εξαπατήθηκε; Αυτό είναι το πρόβλημα, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είχατε την πλειοψηφία. Να κάνατε εξεταστικές επιτροπές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Σπηλιόπουλε, αντί να βοηθήσετε να ηρεμήσουμε ρίχνετε λάδι στη φωτιά; Καθίστε, παρακαλώ, ήσυχος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλοι χτυπάνε τα χέρια, κυρία Πρόεδρε. Η Βουλή δεν είναι τσιφλίκι κανενός. Έχει Κανονισμό η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Φλωρίδη. Συνεχίστε και μην ακούτε τίποτα από πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Σουφλιάς λοιπόν είπε την περασμένη εβδομάδα, απευθυνόμενος στον κ. Αράπογλου: «Ξεφλουδίζετε τον κόσμο». Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ρωτήσω: Εσείς συμφωνείτε μ' αυτή την απορία ή μ' αυτή την ερώτηση ή τη διαπίστωση του κ. Σουφλιά, ότι οι τράπεζες ξεφλουδίζουν τον κόσμο;

Το δεύτερο ερώτημα που έχω να κάνω στην Κυβέρνηση είναι το εξής. Ο κ. Σουφλιάς είναι εκπρόσωπος καταναλωτικής οργάνωσης ή είναι Υπουργός της Κυβέρνησης; Αντί λοιπόν να λείει αυτά στον κ. Αράπογλου, πήγε ποτέ στον κ. Καραμανλή ή ήρθε σ' εσάς να πει να φτιάξετε ένα πλαίσιο έτσι ώστε οι τράπεζες να μην ξεφλουδίζουν τον κόσμο; Διότι ξεφλούδισμα σημαίνει μια πρακτική, η οποία προφανώς είναι απαράδεκτη, ανεπίτρεπτη κι ενδεχομένως παράνομη. Αλλά συμπεριφέρεται ως εκπρόσωπος του καταναλωτικού κινήματος ο κ. Σουφλιάς. Δεν είναι Υπουργός της Κυβέρνησης. Και φαντάζομαι ότι αυτό κάνατε όλοι, στην πραγματικότητα. Γιατί όλοι ήδη απορείτε με όλα αυτά που συμβαίνουν. Ξεχνάτε όμως ότι κυβερνάτε επί τρία χρόνια και δεν εννοείτε να πάρετε μια πρωτοβουλία, η οποία τέλος πάντων να έχει ένα καλό αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους αγρότες.

Θα κλείσω με το εξής. Αναφερθήκατε στα πανωτόκια. Ήλπιζα ότι δεν θα το διαπράττατε. Και ξέρετε γιατί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Γιατί αποφεύγετε να πείτε τότε δημιουργήθηκαν τα πανωτόκια, κύριε Υπουργέ; Ξεχνάτε; Ο κ. Μηλιάκος, τον οποίο βάλατε ως διοικητή στην Αγροτική Τράπεζα, το 1992 είχε εκδώσει ανακοίνωση θριάμβου επειδή αυτός, ως υποδιοικητής τότε, συνέβαλε –ο κ. Βεργίνης είναι εδώ και ελπίζω να το θυμάται– στην αύξηση των επιτοκίων μέσα σε τρεις μήνες, από το Μάιο του 1991 έως τον Αύγουστο του 1991, κατά οκτώ μονάδες. Σε τρεις μήνες οι αγρότες βρέθηκαν με 300 δισεκατομμύρια δραχμές χρεωμένοι απ' αυτή την αύξηση των επιτοκίων. Από εκεί λοιπόν προέκυψαν τα πανωτόκια. Γιατί αυτή την αύξηση δεν μπόρεσαν να τη σηκώσουν οι αγρότες –ήταν αδύνατο πλέον– βρέθηκαν σε αδυναμία αποπληρωμής των δανείων και δημιουργήθηκαν τα πανωτόκια. Τα πανωτόκια λοιπόν δημιουργήθηκαν τότε, στην περίοδο 1991-1993. Και αυτά ήταν που δεν μπόρεσαν να αντιμετωπιστούν στη συνέχεια.

Κάνατε ένα νόμο. Ενδιαφερθήκατε ποτέ για τα αποτελέσματά του; Ρωτήσατε να μάθετε ότι αυτοί οι οποίοι τελικώς ικανοποιήθηκαν από την εφαρμογή αυτού του νόμου ήταν μόνον εκείνοι που πήραν κάποτε ένα δάνειο από την Αγροτική Τράπεζα και ουδέποτε ενδιαφέρθηκαν να καταθέσουν μια δραχμή έναντι αυτού του δανείου; Αλλά όσοι μάτωσαν επί χρόνια, πουλώντας ακίνητα, χωράφια, σπιτία, πληρώνοντας τα πάντα για να μπορέσουν να εξοφλούν αυτά τα πανωτόκια του 1990-1993 αυτούς δεν τους ωφέλησε καθόλου. Αυτοί δεν μπόρεσαν να μπουν στη ρύθμιση, διότι δεν τους συμπεριελάμβανε.

Ποιους συμπεριέλαβε λοιπόν; Τους κατ' επάγγελμα μπαταχτήδες. Τους καλοπληρωτές τους άφησε απέξω. Και αυτοί είναι, δυστυχώς, οι περισσότεροι. Κύριε Υπουργέ, έχετε αναρωτηθεί γιατί τα καταναλωτικά δάνεια έχουν επιτόκιο 15%; Γιατί μέσα από μια απίστευτη πρακτική οι τράπεζες τι λένε; Το 8% αυτών που λαμβάνουν καταναλωτικά δάνεια δεν μας εξοφλούν. Άρα 8% έχω από εκεί. Έχω 3,5% που αγοράζω το χρήμα από τη διατραπεζική, έχω τα έξοδα, συν το κέρδος. Τι γίνεται όμως τώρα; Το υπόλοιπο 92% καλείται να πληρώσει μια πρακτική των τραπεζών, η οποία προφανώς δεν είναι συνετή και φορτώνει το 8% των χρημάτων που δεν πληρώνουν οι συγκεκριμένοι στο υπόλοιπο 92%. Και έτσι είναι 15% και 17%. Δεν πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτό;

(GK)

(3ΜΒ)

Χθες –και τελειώνω, είναι η τελευταία μου φράση– είχατε τα γενέθλιά σας για τα τρία χρόνια που κυβερνάτε τη χώρα. Ένα είναι βέβαιο, ότι χθες δεν γλέντησε κανένας στην Ελλάδα. Ξέρετε ποιοι γλέντησαν; Μόνο οι τραπεζίτες, γιατί αυτοί σ' αυτά τα τρία χρόνια κέρδισαν άπειρα δισεκατομμύρια και από τη μείωση της φορολογίας, αλλά και από το γεγονός ότι μέσα από εναρμονισμένες πρακτικές έχουν τεράστια υπερκέρδη. Και εσείς τους κοιτάτε από μακριά και προφανώς χθες γλεντήσατε μαζί τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτηση του κ. Φλωρίδη νομίζω ότι ξεπέρασε κάθε όριο στη συζήτηση για ένα νόμο προστασίας του καταναλωτή. Και ξεπέρασε κάθε όριο, γιατί ο κ. Φλωρίδης κάνει άλματα στη μνήμη του τόσο επιλεκτικά που ακόμα και ένας άνθρωπος που έχει λογική συνέχεια δεν μπορεί να τον παρακολουθήσει.

Τι μας είπε; Δεν είπε ότι για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου του 1999 και του 2000 ευθύνεται η Κυβέρνηση που ανέλαβε το 2004, η οποία προειδοποίησε, η οποία ήλεγχε, η οποία ζητούσε αυστηρότερη τήρηση και της νομοθεσίας και της εφαρμογής όλων των ελεγκτικών μηχανισμών και από τον ίδιο τον κ. Φλωρίδη ως προϊστάμενο του Υπουργείου Οικονομικών και βέβαια αυτό το οποίο δεν έκανε ποτέ η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Ήταν οι δικοί μας φίλοι αυτοί οι οποίοι ήλεγχαν το Χρηματιστήριο; Ήταν τα δικά μας στελέχη αυτά τα οποία έπαιζαν τα παιχνίδια; Εμείς καλλιιεργήσαμε τις «φρούσκες»;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εσείς δεν κάνετε τις επιτροπές.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Όταν ζητούσαμε να ελεγχθούν, εσείς αρνιόσασταν. Και όχι μόνο αρνιόσασταν, αλλά παίζατε στην πλάτη του Έλληνα φορολογούμενου ένα άθλιο παιχνίδι όλο το Μάρτιο και τον Απρίλιο του 2000, παραμονές των εκλογών, φορτώνοντας στην πλάτη του δημοσίου για τη στήριξη και μόνο του δείκτη δισεκατομμύρια μετοχών που κατέρρευσαν την επόμενη μέρα!

Και όχι μόνο αυτό. Φροντίσατε να φτιάξετε μια νομενκλατούρα, μια νομενκλατούρα ανθρώπων που απομύζησαν από την ελληνικό λαό, μια νομενκλατούρα ανθρώπων, η οποία το μόνο που έκανε ήταν να παίξει σε αυτές τις μετοχές-«φούσκα».

Φταίει άραγε μια χρηματιστηριακή εταιρεία, η οποία το 2006 απορροφήθηκε από την Εθνική Χρηματιστηριακή για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου; Δεν φταίει η ίδια η Εθνική Τράπεζα και ο τότε διοικητής της, ο οποίος έφτιαξε το σκάνδαλο της ΛΑΜΨΑ, των Γενικών Αποθηκών, μετοχές που ανέβηκαν μέσα σε ένα βράδυ;

Κύριε Πρόεδρε, δεν τα θυμάστε; Εξεγείρεστε μόνο εκεί που σας συμφέρει;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θυμάμαι και άλλα, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Τι θυμάστε, κύριε Πρόεδρε; Ότι καλλιεργήσατε, ότι στηρίζατε αυτό το σκάνδαλο σαν παράταξη;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θυμάμαι και άλλα, κύριε Βαρβιτσιώτη. Μην με προκαλείτε! Θυμάμαι και άλλα. Έτσι;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ πρέπει να λέμε τα πράγματα έτσι όπως συνέβησαν και με τη λογική σειρά και με τη χρονολογική σειρά. Δεν ευθύνεται για το ότι απομύζηθηκαν εκατομμύρια καταναλωτές δανείων με πανωτόκια παρανόμως από τις τράπεζες. Δεν φταίει ο κ. Μηλιάκος για το 1991-1993. Άλλωστε, είχατε έντεκα ολόκληρα χρόνια να αλλάξετε αυτή την πορεία, να επανορθώσετε ακόμα και το λάθος της «επαράτου», έτσι όπως μας χαρακτηρίζετε.

Όμως σίγουρα δεν το κάνατε. Παρ' ότι φέραμε δύο φορές πρόταση νόμου για τα πανωτόκια, την αρνηθήκατε σε αυτήν την Αίθουσα. Ήταν πρόταση νόμου ταυτόσημη με αυτήν την οποία ψηφίσαμε, αφού γίναμε Κυβέρνηση. Δεν λέγαμε άλλα πριν και άλλα μετά. Αυτά τα οποία υποστηρίξαμε σε αυτήν την Αίθουσα προτείνοντας νόμο, αυτά εφαρμόσαμε την επόμενη μέρα και αυτά ευεργέτησαν μια σειρά από δανειολήπτες, οι οποίοι είχαν υποστεί αυτή την απύθμενη ληστεία των πανωτοκίων.

Αν αυτή η Κυβέρνηση έχει να επιδείξει κάτι, είναι ο τρόπος και το αυστηρό ύφος με τα οποία αντιμετωπίζει τα θέματα του καταναλωτή, την αγωνιώδη και εργώδη προσπάθεια να αντιμετωπίσει και να κλείσει τις τρύπες, οι οποίες ανοίχτηκαν προς τα καρτέλ, προς την καρτελοποίηση της αγοράς όλο το προηγούμενο διάστημα.

Είναι η μόνη Κυβέρνηση που πίεσε και άφησε και πλούτισε το οπλοστάσιο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αναθεωρώντας το λειτουργικό της νόμο, ώστε να μπορεί να επιβάλει ένα πρόστιμο γενναίο, γενναϊότατο απέναντι στα σουπερ-μάρκετ που λειτουργούσαν ως καρτέλ, που λειτουργούσαν σε εναρμονισμένες πρακτικές,

(DP)

(3GK)

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Τώρα δεν λειτουργούν;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κινητοποιήθηκε ποτέ η Επιτροπή Ανταγωνισμού επί των ημερών σας; Έγινε καμία καταγγελία; Ακόμα και οι καταγγελίες για το καρτέλ του γάλακτος από δικούς σας Υπουργούς θαβόντουσαν στα κάτω συρτάρια. Αυτή είναι η αλήθεια και σήμερα ερχόσαστε να γίνεται τιμητές σ' ένα καταναλωτικό κίνημα το οποίο δεν σεβαστήκατε σε καμία περίπτωση.

Πότε ενεργοποιήθηκε ο θεσμός του Συνηγόρου του Καταναλωτή; Πότε ενεργοποιήθηκε η Γενική Γραμματεία του Καταναλωτή; Πότε ενεργοποιήθηκε ουσιαστικά και επί της ουσίας επιβάλλοντας πρόστιμα, ο ΕΦΕΤ; Πότε επιβλήθηκαν πρόστιμα στις τράπεζες; Πότε ανακοινώθηκαν τα ονόματα των τραπεζών πάνω στα οποία επιβάλλονται αυτά τα πρόστιμα; Επί Νέας Δημοκρατίας ισχυροποιείται η θέση του καταναλωτή, ισχυροποιείται το δίκτυο προστασίας του καταναλωτή και αυτή η προσπάθεια θα είναι συνεχής από την πλευρά μας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με τον τρόπο με τον οποίο μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το μόνο που κατάφερε είναι να χάσει για άλλη μια φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την όποια εμπιστοσύνη είχε μείνει στον κόσμο των επιχειρήσεων, διότι τι προανήγγειλε; Προανήγγειλε μία γενναία αύξηση των φόρων των επιχειρήσεων και μας εγκαλεί γιατί κάνουμε πράξη για πρώτη φορά στη χώρα αυτή την ουσιαστική μείωση των φόρων των επιχειρήσεων με αποτέλεσμα να έχουν αυξηθεί και οι ξένες επενδύσεις, αλλά και ο ρυθμός επενδύσεων από Έλληνες επιχειρηματίες τα τελευταία τρία χρόνια. Βλέπουμε μία συνεχή αύξηση των επενδύσεων στον τόπο αυτό ως αποτέλεσμα μιας γενναίας φορολογικής μεταρρύθμισης και ενός φιλοεπενδυτικού κλίματος, γιατί πιστεύουμε στις επενδύσεις. Πιστεύουμε στην κινητροδότηση των επενδύσεων. Πιστεύουμε στους χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Πιστεύουμε ότι ένα δίκαιο και απλό φορολογικό σύστημα, ένα σύστημα το οποίο δεν θέλει να εφαρμόσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θέλει να στηρίξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε καμία περίπτωση δεν ασπάζεται, γιατί σήμερα μας εγκαλεί γιατί μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές.

Άρα, τι λέει; Λέει ότι αυτό το γαλαντόμο πρόγραμμα του, αυτό το πρόγραμμα που είναι συρραφή εξαγγελιών και είναι στη λογική της πλειοδοσίας και μπορεί να μπει ακόμα και στη λογική της Eurovision –δηλαδή των καλλιστείων του ποιος προσφέρει περισσότερα σε ποιους- θέλει να το χρηματοδοτήσει μέσα από μία γενναία αύξηση της φορολογίας. Αυτό το απέκρυψε ο κ. Παπανδρέου προχθές. Αυτό το αποκρύπτουν συστηματικά όλα τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτό δεν πρόκειται να το πείτε ποτέ, αλλά είναι η λογική επωδός σε όποιον σκεφτεί που θα βρείτε τα λεφτά να χρηματοδοτήσετε όλα αυτά τα γενναία, τα οποία φαντάζεστε ότι θα κάνετε όταν και εφόσον έρθετε στη διακυβέρνηση του τόπου.

Τι άλλο μας είπε, επίσης; Μας είπε ότι όλη αυτή η πορεία που υπάρχει σήμερα στο τραπεζικό σύστημα ήταν μία πορεία που ανεπύχθη επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά την είσοδο στην ΟΝΕ και τη μείωση των επιτοκίων και ότι αυτή την πορεία –την τόσο καλή για τον καταναλωτή πριν- εμείς δεν τη συνεχίσαμε και θα έρθει σήμερα αυτά τα οποία ενδεχομένως σχεδίαζε να κάνει, αλλά ποτέ δεν είχε εκφράσει σαν πολιτικό λόγο, τρία χρόνια μετά τις εκλογές να μας πει να τα επιβάλουμε. Τι ακριβώς λέει; Να επιβάλουμε –λέει- πλαφόν στο όριο που μπορούν οι τράπεζες να δανειζουν πάνω από το επιτόκιο καταθέσεων.

Εμείς επειδή δεν θέλουμε να απαντάμε στον αέρα διαμορφώνοντας νούμερα έτσι κατά το δοκούν και κατά την περίπτωση, ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος την απάντησή της πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Μπορεί, δηλαδή, να είναι η διαφορά μέχρι 4% μεταξύ του επιτοκίου καταθέσεων και χορηγήσεων; Τι λέει γι' αυτό η Τράπεζα της Ελλάδος; «Ο καθορισμός του ανώτατου θεμιτού επιτοκίου καταναλωτικού δανείου δεν είναι συμβατός προς την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών». Ποιος έχει υπογράψει τις ευρωπαϊκές συνθήκες; Δεν τις έχετε υπογράψει; Δεν έχετε διορίσει τον Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας; Δεν ήσασταν αυτοί που συνυπογράψατε την είσοδο μας στην ΟΝΕ; Δεν ήσασταν αυτοί που συνδιαμορφώσατε, όπως λέγατε τότε, με τη γενναία εξωτερική πολιτική, αυτή την πολιτική;

(LM)

(3DP)

Αυτή είναι η πολιτική την οποία τότε υπογράψατε και την οποία σήμερα θέλετε να την αλλάξετε χωρίς να μπορείτε.

Τι λέει παρακάτω; Λέει ότι αν θέλετε να προτείνετε –σας δίνει την απάντηση η Τράπεζα της Ελλάδος- ένα ευέλικτο σύστημα, αυτό θα μπορούσε να είναι ως ποσοστό επί του επιτοκίου, δηλαδή από το 33% έως το 100%, δηλαδή να είναι διπλάσιο ενδεχομένως του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ.ο.κ.

Και θα έλθω και στο τελευταίο θέμα, κυρία Πρόεδρε. Αυτή η Κυβέρνηση έχει εδώ και μερικούς μήνες βγάλε σε δημόσια διαβούλευση τις προθέσεις της για περαιτέρω ενίσχυση της προστασίας